201

Ἐν Δαρίσῃ τῇ 30.
Ἰανουαρίου 1907.

Ἀξιότιμε κύριε Δραγούμη

Καὶ τὴν χαρίεσσα μήνυσα διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας "Μακεδονικὸν κρίσιν" ἄντρο μοι ἐζήτησε διὰ ἕνα μεγάλον νέον ἐφημερίδα πολὺ ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ ἕνα ἄρθρο σας διὰ τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα.

Ἤθελα συνιδεῖν ἐγὼ ἀμέσως ἐκεῖ εἰς τὴν Καβάλαν διδάσκαλον κ. Κυρίαν Τσολακίδην σπουδαῖα ἔδοσι τοῦ μεταφράσῃ ἕνα καὶ ἐν Ἑλληνικῷ ἀρέσῃ ἐπιτρέψατε μέσῃ ἀναφέρεται εἰς δημοσιεύσῃ εἰ ἐν ὀχῃ εἰς ἄλλα.

ρίνη ἡ Μονεμβασία καὶ ἡ
Καλαβρία, ἐγκλείουσι δὲ καλοὺς
ἀνδρας ἀπὸ τοὺς ὀφφικιαλικοὺς
ἀρχὰς καὶ διακρίνουσι τοὺς ἐπιδε-
κνυομένους, ἀναγράφουσι δὲ εἰς
προσοχήν εἰς βιβλία. Εἶναι ἔξω τοῦ-
τον προσλαβίας, ἐνταῦθα δὲ ἀναγρά-
φεται καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς τοῦ 1821
καὶ ἐξερχόμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπλη-
ρώνοντο καὶ ἀπὸ ἐκείνην ἰδιαίτερα
ἐδῶ ὅπου δυνατὸν νὰ ἐφ' ὅσον μικρὰ
ἡ διμοιρία δίδεται, ἐκ μισθοῦ τοῦ
ἑνὸς παιρόι καὶ ἀπὸ τοὺς δύο ὅπου
ἐστάθησαν ὀφφικιάλοι τοῦ ἀ-
γῶνος. Πρὸ πάντων ὅμως ἡ αὐθέντ-
ης μοι φαίνεται νὰ τοὺς σπουδαιοφύλαξ ὁ-

συνδρομή.

Ταύτην δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἔγραψα καὶ ἐδῶ ὑπογράφω μὲ τὸν κ. Ἐπίσκοπον Ἰωάννην Παπανικόλαον, διὰ συνδρομὴν αὐτοῦ καὶ τῶν ὁδηγῶν μὲ χριστιανικὴν ἀγάπην, ἵνα σᾶς μάθουν συνοδεύοντας τὸν ἅγιον.

Θέλομεν ὅμως ἅγιε. ὅτε ὁ ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης ἀναχωρήσῃ, νὰ προϊδεάσητε, προϊδεάσῃ νὰ ἔρθουν ἀδύνατον προσκύνημα πολλοὶ ἀνηφορίζοντας νὰ προσκυνήσουν τὸν τόπον μας.

Συνεχίζω καὶ τώρα

μὲ μεγάλον σεβασμὸν

ἀξιώνομαι νὰ εἶμαι τῶν ὑμετέρων

ταπεινὸς ἀδελφὸς

Παΐσιος ὁ Ἁγιορείτης

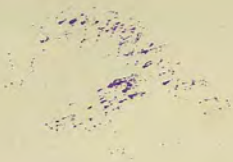
1/3/1908 41

Κύριε Ξ. Φραγκούδη

Τό σαλριωτικόν σας ἐνδιαφέρον ὑπέρ ἡμῶν ἐπί δούλων, ἤ ἀφοσίωσις ἥν ἐδείξατε καί δεικνύετε ὑπέρ τῆς δυνοναδούσης χώρας, ἤ θέρμη ἥν κέκτησθε περί ἐπί Μακεδονικῶν, μοί δίδουσι τό δικαίωμα νομίζων ἐν τῇ ἐλαχιστότητί μου ὅτι δύναμαι ἐκφράσω βοηθός ἐπί τῷ μεγάλῳ ἔργῳ, ὑπέρ τόσον δικαιούντως ὑμεῖς ἀναλάβετε.

Τά ἐμπόρια Καστορίας καί Φλωρίνης ἤ ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν καί τῆς διαμορφουσῆς ἰδιοσυγκρασίας ἐπί κατοίκων ἤ καί γλώσσης

φαίνονται καὶ ὑπὲρ αὐτὰ ἀνδώδη ὡς τὸ ἐθνικὸν ἐ-
γών. Τὰ ἡμέτερα ταῦτα δύνανται νὰ ὑποδιαιρε-
θῶσιν εἰς μικρότερα μέρη, τὸ ὀρεινὸν τῆς Φλωρίνης,
τὸ πεδινόν, τὰ Κορέστια, τὰ Καστανοχώρια καὶ τὸ Ἑλλη-
νόφωνον. Ἐξ ἑκάστου τούτων δύναται νὰ ἀναληφθῇ μία
ἰδιοσυστασία καὶ βαθμιαία ἐξετάσεως φυσιογνωμικὰ χαρακτῆρες,
διαθέσεων, καὶ ψυχοπαθειῶν. Τὸν πεδινὸν τῆς Φλωρίνης
δὲ εἶδε τις ὑπὸ τὸν καύσωνα, ἄνευ φυσιογνωμικῶν ψυχοπαθειῶν, ὅλην τὸν παλαιὸν Πτολεμαΐδος, Καϊλαρ καὶ
ἐπάνω Κόζιανη, Νεβολιάνης, Κρανοβίτσης καὶ Μοναστηρίου.
Τὸν ὀρεινὸν ὑγιῆ, ὑγιέστατα ψυχῇ τὰ ἐκδηλοῦσιν ὑγιῆ
ψυχοπαθειακὰ καὶ μὲ σοβαρὸν μίσος δυσπόληπτα δὲ ἀνθρω-
πόμορφον ψυχιατρεῖον. Ἀναδείχθη τοῦτο καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς
ἀφίξεως τοῦ Βουλγαρικοῦ Κομιτάτου, ὅπερ ἔλκος καὶ φρί-
κη προξενῆσαι τοῦ ψυχικοῦ τούτου. Ἐδῶ ἔδρασαν τὸ
πρῶτον οἱ προσφυγικοὶ Μακεδόνες, παντόπωλαι καὶ πτω-
χοί. Ἡ τύρια παλαιὰ τὸ 1901 πρώτη παντοπώλη ἐπὸ τοῦ

τουρκικοῦ σφαγοῦ. Τοῦ Κορτσαλιάνου δὲ κύρη της
χήλιον Ἀναστασία, σχεδὸν, ὀκτρήσιον, ὀκτρήσιον, μὲ χαρακτῆ-
ρα ἀνδρικόν καὶ ἀδιάφορον, σχήν ζωὴ καὶ ζοίκων θιμβέντας,
οὔτως σοφὸν ζοίζων διάφορος ἦτε μαθητοῦ, φιλόσοφος, ἐρ-
γατικοῦ καὶ ἄτυχος χαρακτῆρος. Τοῦ Καλλιανοχωρίτικου ὄρους
μὴ καθ' ὅλα μὲ ζοὺς Κορτσαλιάνους, ἀλλὰ διαφόρου ὀλίγου καὶ
πόλεμα. Ἡ μεταβολὴ αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὴν μητέρα τῶν
ὃν ἐφιλοσοφοῦ ἐνὸς ζαῦ Ἀρβανῖτ καὶ Βέηδων. Τοῦ Ἑλληνόφω-
νου ὄρους Ἕλληνα ἀλλὰ πόλεμα καὶ ἀγαθοῦ καὶ ἀνάπο-
λεμοῦνται, ἐρωτοῦν καὶ ἄγαν σφαγοχόρου, πολύκτη-
ρον χριμάτων καὶ ἐν ἄπρον σφίγγου.

Ἐὰν κύρη συμφώνως μὲ ζοὺς χαρακτῆρας αὐτῶν ἐπανο-
νίζομεν τὴν ἐθνικὴν μας ἐρμαίαν, ὅπως οἱ ἀνδριάντας, δὲν
ἔχομεν σήμερον ἔθνος νὰ σταθῇ ζωὴν ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ μας.
Ἔγκρισιν σάρκα ἐχθρὰ δυσία νὰ ἔχομεν κρὴ ἢ τύφλωσιν
τοῦ λαοῦ ὅτου νέου φρονήματος ἐξ ἐναντίου χωρίου ἐν τῇ
ἐλευθέρᾳ ἐν στρατιωτικοῦ ἢ δικαστικοῦ ὑπαλλήλους, νὰ
καλλιεργήσομεν σχολεῖα καὶ πανεπιστήμια μὲ ἱκανοὺς
διδασκάλους φροντιστὰς καὶ ἐνδεεῖς αἰῶνας καὶ συνεχοῦς.
οὐχὶ μόνον ζοῦτο δὲν ἐμένομεν ἀλλὰ καὶ ζῶν ὃν ὑπῆρχον

διά τήν ἀνοησίαν των οἱ ἐπαίσιοι Πρόξενοι καί Μητροφανίδες ἠνάγκασαν νά ἐμπολεμήσωμεν διά τά ἀναγκαία των. Ἔτσι ὅμως πάλιν εὗρε καιρόν νά μᾶς πληγώσῃ εἰς τήν ψυχήν. Ἐκ τῶν δυνάμεων νά ἐξεπατήσωμεν παντοῦ εἰς τήν πατρίδα σας. καί μή ἀφοσιωθῆτε αὐτήν δέλουσι νά διαιρεθῇ νῦν. Ἡ Μακεδονία εἶναι ἡμετέρα, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅσον οὔπω ἐπιτευχθήσεται. Οἱ παῖδοι οἱ μικροί, οἱ βασιλεῖς μου συμφορά, χρή δρᾶν καί δρᾶν ταχέως καί σιωπῶς. Μή ἀπριξώμεν φάσας εἰς ἐμοί δάς ἤμεν τῇ εἰς ἔνοφον δρᾶσιν, ἀλλά σιωπῇ καί τῇ εἰς ἐμπορικήν καί φρονιμάνδιαν. Ἡ Μακεδονία μᾶς ἐπιτρέψατε ὁλόκληρος ἡμῖν. Μή φαίνεται ἡμᾶς σύμμαχοι, ἵνα παρορθωθῇ νά ἐξυπηρετήσωσιν ἐμοί δίκους, νά συκοφαντῶσι τάς ἀνάγκας καί τήν δέσιν αὐτῆς μεγαλοποιοῦσι καί ἐξεπατῶσι τόν κοινόν τῆς δυστύχειαν εἰς τήν ἀγαθόν, τῆς ἰδίαν ἀφῇ δυσπιστῶ δέν ἔχουσιν ἤδη.

Ἡ αὐτό φίλε ἐστίν ἐθνική ἐργασία δέ ἀφέχει σταθερόν, ἐάν ἦτο συσπειρωμένοι πρέπει καί ἀνυπάρθεναν αὐτήν ἄνδρες γνῶσται θαθεῖ τῶν Μακεδονικῶν. Δέν δέ ἔχομεν σήμερον μίσπρα Κορυδαλλῶν, Καραγκιοζέων, σκιάδος Φλωρίνης, ἐάν ἐναδίδομεν συσπειρω-

ζωῆς καὶ ἐνὸς ὡρισμένου προγράμματος. Κινοῦμεν τὸ Μορίχοβον ἀφίνομεν τὴν σιδηρόδρομον χωρὶς νὰ κηδεμονῆ ὑπ' ὄψιν τὴν δὲ τροφοδοσίαν μας τὰ σῶματα καὶ τοὺς ἵππους τὰ δὲ διήθησις. Πίσω μας τὴν πρώτην ἀδιαφόρως τὰ Κορέστια βλέπομεν. Καὶ ὅμως τὸ Ἀκτζὶ ἀφίνομεν τὴν Μοῦρτσιαν, Μοῦρφωσιν καὶ προκοπάναν τὰ μὴ φαραντζοῦδα ἐν τῇ πινήσει καὶ τὰ μὴ τροβίδια;

Τὰ ζητήματα ταῦτα ἠδύναντο πρὸ πολλοῦ νὰ σταθοῦν, ἐὰν δὲν εἴχομεν ἡγέτας ἀνωτάτους ἀρχηγούς, οἵτινες τὸ ἡγέτειον ὑπὸ φρόνησιν τῶν διηθῶν διασπεδάζουσιν ἐν τῇ μιᾷ καὶ τῇ ἄλλῃ κωμοπόλει καὶ λύουσι τὰς διαφοράς των χωρὶς νὰ ἐπιδοῦσι τὴν ἀρχιερατικὴν διαίρεσιν.

Ἐν ᾧ πρὸ δύο ἐτῶν ἐδοκιμάζοντο οἱ πεῖσμοι ἐνδεχόμενα σώματα, σήμερον μετ' ἀνωτέρας τὰ βλέπωμεν. Τί γίνεται; οἱ Μακεδόνες; ἢ ἴσως πρόκριτοι λέγουσι; βεβαίως οὐχί. Ἐναίσιοι τῆς σαρούσης πολεμοκρατίας εἶναι ἀνώτατοι ἀρχηγοὶ καὶ ἐφεδρικοὶ αὐτοὶ οἱ διηθύνοντες. Προδοσίαι οὐδεμίαν ἠκούσαμεν, σήμερον δυστυχῶς συχνὰς παρακολουθοῦμεν. Τὰ Κορέστια εἶχον καταπεσθῆ καὶ δὲν προσέρχοντο, ἡμεῖς ὅμως ἀδιαφόρως δὶς ἐπαρασώθημεν τὴν ψυχοκρασίαν των θέσεως. Τὰ Καστανοχώρια δὲ ἦσαν πρὸ πολλοῦ ὁρμητήριον τῆς ὁρῆς τὰ ὁπόθεν ὁρμίσεις μας, διὰ τῆς ἀσπίλου ὅμως φυλακίας τῶν διηθύνων (τῶν Μονάρχων) μένουσιν εἰσέτι μετέ-

ωρα. Τό σῶμα τοῦ ἐμπνεύστου μυκέτου Λίτσα δέν θά μεταβιβάσῃ, ἀλλ' ἤμουν τώρα ἐπιφορτισμένος ἀποκάθαρμα ἀπό τόν ἄγριον Ἀδ. Ζημάκη: Δέν θά μεταβιβάσῃ τό ἄπιστον σῶμα τοῦ Γέρμα, ἐάν ὁ Χάιμος ἐπροκειτο νά ἤτο ἡ ἀρχηγός καί δέν ἀνέβασε τό μῖσος του χωριστά.

Ἕνα μόνον τοῦ ἔθνους δικαιώματα θά ἐμπνεύσῃ ἡ Ἑλλάς διά τήν ἐπιβαλλομένην αὐτοχήν, τήν βαθεῖαν πατανόησιν τῆς ἐθνικῆς ἐπιβολῆς, τήν γενναίαν καί ἀφωσιωμένην παρδίαν του εἶνε ὁ Γ. Τσόντος (Βάρδας), καί ὀφείλει τοῦ ἔθνους οἱ Μακεδόνες ἐπιβλαθεῖς θά στήσωσιν ἀνδριάντα.

Ἡδικαί δυνάμεις ἐπάρχουν πάντα ἀλλά χρήζουσιν ἱκανῶν ἀνδρῶν καί ἐπιτηδείων ὅπως πραγματώσουν καί αὐξήσουν αὐτάς. Καί ἐξ αὐτοῦ ἀπόμνημα τοῦ Βουλγαρικοῦ πόλεμον τά Κορυτσιά ἐπάρχουν σχεδίασις, οἵτινες προδήλως θά συμβάλλωσιν πρός ἐργαζομένους δεόντως καί πατακλήλως.

Τό Βουλγαρικόν Κομιτάτον δέν θά ἠδυνήθη νά ἀποτείχῃ ἱκανοῦ συμπαράστασιν ἐν τά Κορυτσιά καί νά σαρώσῃ τά φρονήματα. Μετά τόν φόνον τοῦ Μίκρου Βλάχου, τοῦ Κριεσιώτου, τοῦ Κούζου Παπαναστασίου ἔσπευσεν ἀξιωματικόν τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ Ζαχάρωφ παλούμενον

μικρά συμπροφίας ἀποτελούμενης ἐκ στρατιωτῶν βουργαίρων καὶ ἐγχωρίων, ὅπλῳ καὶ χωρὶς τὰ χωρία.

Πάντα ταῦτα σέβομαι ὅτι γυρεύουσι ἐμὲ μυστικῶς, ἀλλὰ ἐσωθεν ἀποδάνομαι ὅτι ἀναπουλέζομαι ἔσω ~~καὶ~~ χαμβαίνω καὶ ἐγώ.

Λίγα παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐμπορικῆς μοίρης, ~~ἔσω~~ εἶδι διὰ τὴν μὴ ἐπιτυχῆ παρ' ὅλα τὰ σπορικὰ δρᾶσιν ἐμοῦ τὰ ἑξῆς.

Ἡ μὴ παταπόησις τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας ὑπὸ ἕνων ἢ μᾶλλον ἀλλόνων ἀρχηγῶν καὶ ἡ ἀναρμοδιότης αὐτῶν διὰ τὰ ζητήματα ἄτινα ἐπεχαόδησαν.

Ἡ μὴ παταρίσεις τῶν ἐσωτερικῶν ἐκ τῶν μᾶλλον ὀφὺ ἐργασίαν ἁρμοδίων.

Ἡ ἔλλειψις παντοσμοῦ καὶ τόμων, ἐξ' ὧν νὰ διέσπαται ἡ ἐθνικὴ ἐργασία εἰς τὰ διάφορα ζητήματα.

Ἡ ἀνάμιξις ἀρχηγῶν καὶ ὑπαρχηγῶν ἀναρμοδίων εἰς δικαιοδοσίαν εὐσεως ζητήματος.

Ἡ μὴ ἐπιτόσεις τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας

Ἡ ἔλλειψις στρατιωτικῆς ἐργασίας

καὶ ἡ ἔλλειψις ἱματιῶν διδαπέδων καὶ ἐρέων.

„Πτῶσις τῶν Κορεσδίων"

Ἡ πτῶσις τῶν Κορεσδίων δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ, ἐὰν

ληφθῇ φροντίς α΄) Νά ἀποκλεισθοῦν ἀπό τάς ἐκλογάς ὅλοι οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Ἐρασμείου, Διμβίνης, Λεμνιανίσης ἀποκατεστημένοι ἐνδιάδες καί ταῖς ἐπαρχίαις μέχρι διετοῦς νά συλλέγωνται ἐξ ἑνός τά σώματα καί νά ἐργασθοῦν προσηκόντως ἐν τῇ χωρίσει των. β΄) Τά σώματα, ἅτινα θά προορισθοῦν διά τά Κορέβικα νά ἀποτελοῦνται ἀπό 8-10 ἀνδρῶν τό πλεῖστον ἐκάστων, νά ὦσι δέ σχολαί. Ἡ τοιαύτη ὀργάνωσις σκοπεύει, νομίζω, τό σχετικόν τμῆμα νά δύνηται ἐκκενῶς νά μετῶνται καί πρόθυμοι, ὡς ηὐχόμην νά ἀποφεύγωσι τάς συγκρούσεις καί ταχύτερον νά μετασῶσι τά διάφορα χωρία. γ΄) Νά καταβληθῇ ἐργασία νά ἐπιτευχθοῦν αἱ συναθροίσεις ἰσχυόντων χωρικῶν καί ἐξαγορασθοῦν αἱ τῶν τούρκων ἀξιωματικῶν βόπδων. δ΄) Εὔσκεπος προσαγωγική ἐργασία. ε΄) Νά προσληφθῇ ὁ ἐν Καρσίᾳ διαμένων Χρῖστος Σιουτσιούκης, ἵνα συμπαραληφθῇ μεταξύ τῶν συμμετεχόντων εἰς προορισθησόμενον διά τά Κορέβικα. Διότι σαφῶς ἄλλου ταχύτερον γνωρίζει τούς τόπους, τούς ἀνδρώπους καί τάς συνήθειας τοῦ συρτικοῦ, μεθ' οὗ ἀπό πολλοῦ συνεργάζεται. Πρόκειται νά δοθῇ πλοῦτος εἰς τό Κωνσταντίνειον τῆς ποινῆς ἀπό τῶν τοῦ Βουλγαροβρυσίου, ἵνα ἐξ ἑνός μέν ἀποτιμῶμεν τόν φανατισμόν, ἐξ ἑτέρου δέ καταστρέψωμεν τό ταχυτέρον ἀπό τό

τῆ Βουλγαρικῆ ἐκκλησίᾳ, ἀφ' οὗ σήμερα αἱ διαταγαὶ ἐκδίδονται.

„Τά Καστανοχώρια"

Ἡ ἀνατροφὴ ἡ σωματικὴ ἀλλὰ καὶ πολιτικὴ τοῦ τριήμερου τούτου φρίου εἶναι ἡ ἀρχαιοτέρα καὶ ἡ ἀρχαιοτέρα τῶν δύο ἰδιαιτέρων χωρίων Ἐκαρίτσανη καὶ Βοντίτσανη, τὰ ὁποῖα διακρίνουν αὐτὸν τὸν ἄγριον καὶ φρικτὸν τὰ αὐτὰ προσβλέπουσι καὶ τὰς κυρίους τῶν ῥυθμίζουσι. Δέον λοιπὸν νὰ γίνῃ ἀρκαγγελικὴ ἐργασία σωτηρία, νὰ πληθύσῃ σχολεῖα εἰδικὰ διὰ προϊόντων καὶ νὰ ἐμφανίσῃ τὰ δίκτυα τῆς Ἐκκλησίας τόμοι ἢ ὄμμοι τὸ δὲ φρὴ παιδικῶν. Νὰ συσταθῇ ἡ τῆς Μικρόσχολιν Κατορίας νὰ διορίσῃ διδασκάλους ἐνδείους καὶ ἱκανοὺς ἀμείβουσα δέοντως. Καὶ νὰ διοργανωθῇ συνδρομικῶς καὶ ταχέως.

Ἄνευ τῆς ταχείας συνδρομῆς τῶν Καστανοχωρίων εἶναι σαφῶς ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοσθῶμεν ἡμεῖς καὶ Κορέβκα· διότι καὶ ἡ ὁρμητήριον καὶ ἡ μόνη ταύτα μόνον δὲ γίνεται νὰ μᾶς χρησιμεύσωσι διὰ τὰ δύο τοῦ λαχίστου σημεῖα.

Τεμνεται συνιστᾷ ἐπὶ πληθὴ ὀρόσημα νὰ ἀκαμπτοποιηθῶσι οἱ ἐν τῇ θεσσαλίᾳ ἡμῶν παθ' ἑκάστην ἐρχόμενοι σχισματικοί, οἵτινες ἀνυποδύτως σκεπτόμενοι καὶ διάφορα χωρίαι, ἡμῖν οἵδε τι δαιμόνιον καὶ παραδόξον σημεῖον ἔχουσι ἡμεῖς κοῦδο γνωστὸν ἡμῖν ζωὴ ἐδῶ διενδύνουσι, ἀλλὰ ἀγρὸν

ἐχορέψουσιν.

Τοιαῦται εἶναι αἱ σκέψεις μου καὶ ὑποσχάνομαι καὶ πάλιν νὰ ἐπανέλθω κατόπιν ἐδῶ.

Διατελῶ μετὰ πάσης προσηκούσης ὑποχρεώσεως καὶ ἀφοσιώσεως κατόπιν θερμῶν

Ἀ. Ζαννετίδης

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 1ῃ Μαρτίου 1908

Πρὸς τοὺς κύριους
Στέφανον Θραψάνην
Ἀθήνας

10/2/1908.

303

Κύριε

Υπογράφω ὑπὲρ τοῦ κατωτέρω ἐν μικρᾷ γραφομηχανῇ γραφομένου μου φίλου βεβαίωσιν ὅτι ἡ κατάστασις διὰ τὸ διαμέρισμα Καφρίας.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου παρατηρεῖται μεγάλη χαλάρωσις τῆς ἐθνικῆς μας ἐργασίας ἰδίᾳ εἰς τὰ διαμερίσματα Καφρίας ἐνῷ τοῦ ἐναντίου Καστανοχωρίου ἔδωσε μίαν ὡραίαν ἀνάπτυξιν ἐσχάτως.

Ἐν ᾧ πρότερον προσοδοφόρα σχεδὸν δι' ἀνεργοὺς καὶ φορολογίας ὅλη ἡμέρα παρέμενε, νῦν οὐχὶ μόνον δὲν δαπανῶνται φορολογίαι, ἀλλὰ καὶ σχεδὸν ἀναγκαίως δύνανται νὰ παραμείνῃ εἰς ἰδίαν τῶν Καφρίων, Βλάχων Κρεμμυδίων, Δουκατένων, Βορατσινῶν, Κωστανεζίων. Ἀλλ' ὅμως ὅλα ταῦτα ἦσαν ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἦσαν ἀπαραίτητος διαφορὰ διὰ τὴν ἀσφάλειαν καταστάσεως, ἀντιθέτως δὲ ἐβλάπτετο τὸ συμφέρον ἀπὸ τὴν πρὸς ἐργασίαν.

Διὸ καὶ παρακαλῶ οὕτως καὶ αὐτόθεν ἢ καὶ ἀφοῦ ἐκεῖ ὁραματικὰ μέρη, ἵνα μὴ ἐπιβαρύνωμεν μικρὰ ἕνα κόσμον, χωρίζομεν χίλια, ἂν καταστῇ ἀναγκαῖον, διὰ τὴν ἀσφάλειαν, πρὸς αὐτηρίαν τῆς χώρας.

Λίγα καὶ ἁπλᾶ ἐκεῖνα γράμματα μηχανήσαν τὴν ἀνατύπωσιν τῶν σύνθετων ἐκφράσεων τῆς γαλλικῆς φραστικῆς τέχνης καὶ ἐξῆς.

1) Ἡ μὴ κατανόησις τῆς ἐθνικῆς ἐφευρέσεως τοῦ ζυγοῦ εἰρηνικοῦ καὶ ἀνταρσιοῦ τῶν ἀναρχοδίφων αὐτῶν διὰ τὰ ἐπίπεδα, ἅτινα εἰργάσθησαν.

2) Ἡ μὴ καθόρισις τῆς ὑπεροχῆς τῶν τῆς μάχης ὡρῶν ἐφευρέσεων ἀναρχοδίφων.

3) Ἡ ἔλλειψις κανονισμοῦ καὶ νόμων, ἐξ ὧν νὰ διέπωνται τὰ ὑπὸ ἑκάστης ἐθνικῆς ἐφευρέσεως καὶ διάφορα ἐπίπεδα.

4) Ἡ μὴ ὑποχώρησις τῆς τῶν ἐφευρετικῶν ἀναρχοδίφων

5) Ἡ ἀνάρμοξις ἀρχηγῶν καὶ ὑφισταμένων ἀναρχοδίφων εἰς δικαιολογημένην ἔννοιαν ἐπιπέδων.

6) καὶ ἡ ἔλλειψις ὀργανωμένης ἐφευρέσεως ἀναλόγου εἰς τὰ διάφορα ἐπίπεδα.

Ταῦτα διὰ χαρδιῶν δύο ὄγκων καὶ τεσσάρων εἰς ἐφευρετικὰ μέρη αὐτηρότερα καὶ αὐστηρότερα διὰ δυνάμεων ἐνὸς ἑκάστου νὰ βαθύνωμεν ἀρχὰς καὶ ἔρωτας.

Τάξις Κορσεῖων

Ἡ τάξις τῶν Κορσεῖων δύναται νὰ ὑποδιαιρεθῇ, διὰ σκοπὸν ἐρευνῶν α') νὰ ἀκροασθῶμεν εἰς τὰς σαρκίδας τῶν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, Σμύρνην, Διρβένην, Καραβανίτσαν αὐτοκαθεστηκυίαν ἐκδόσεις καὶ ἐκ τῆς ἐπιφανείας μέχρι τῆς ἐπιλογῆς νὰ συμφέρωμεν αὐτὴν ἐκεῖ τὰ σώματα καὶ νὰ

ὑπηρεσίων τοῦ συμμαχικοῦ ζωνικοῦ. β') τὰ σύμφωνα ἄλλα δὲ προορισθῶσι διὰ τὰ Κορίτσια νὰ ἀποχωρήσουν ἀπὸ 6-10 ἄνδρας τὸ σχολεῖον ἐγχωρίους καὶ νὰ ὦσι σωφρονισμένοι. Ἡ ἐπιτροπὴ ὑπέδειξεν ὅτι, ὁρμώμενοι, τὸ σχολεῖον τοῦτο νὰ δύνασαι ἐμφανίσῃ καὶ πλουσίους καὶ πρόθυμους, ἀπαιτοῦμεν νὰ ἀποφύγωσι τὰς συμφορήσεις καὶ προδοσίας καὶ ταχύτερον νὰ πλουτίσωσι τὰ δεξιώματα χωρία. γ') Καὶ προσωρινῶς ὁ εἰς Καστορίαν διαμένων Χρῆστος Σκλεβενίτης (γνωστὸς ὑπὸ τὸ Μίχου Κράχου ἢ Κούτσου Παπαδόπουλος βουλγάρων ἦτο συμπαθὴς μεταξὺ τῶν συμμαχικῶν τῶν προορισθησόμενον διὰ τὰ Κορίτσια. Διὸ καὶ ἄλλον ταχύτερον μεταβῆναι ὑπὸ τὸν τόπον, ὑπὸ ἀνδρώσους καὶ τὴν μονὴν τοῦ Ὁσίου μεθ' οὗ ἀπὸ σήμερον συνεργάζονται. Βουλόμεθα σωστὴν δέχεται νὰ φάγῃ τοῦτο. δ') Τὸ καὶ σωστικώτερον, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, ~~γνώμην~~, νὰ καταβληθῇ ἐργασία νὰ ὑπερασπισθῶσι αἱ συνεργάσιμοι τοπάρχαι χωρικαὶ καὶ ἐξαφανισθῶσι αἱ τῶν τούρκων ἀξιωματικῶν καὶ βέηδων καὶ εἰς σύντομον σωστικὴν καὶ ἀποτελεσματικὴν προπαγανδιστικὴν ἐργασίαν.

Ἐξ αὐτῶν καὶ συμφωνούμενα ἤδοξεν, ὑφ' οὗ ἐγὼ ἐρωτήθην καὶ παρατηρῶ ὅτι διαφωνῶ χωρικῶς, διότι τῶ διαφωνῶ χωρίων καὶ τὴν γνώμην ἄλλων πολιτικῶν οἱ βουλγαρόφρονες ὅπως ἐπιτύχωσι τὸν σκοπόν.

Τὰ Καστανοχώρια

Ὅσον ἐφορᾷ διὰ τὰ Καστανοχώρια δύον τῶ νὰ γίνῃ προπαγανδιστικὴ

ὑγιεία καὶ ὀρθότητα συλλογιστικὴ καὶ ἐγγύα. ὅσην δὲ ὀρθοτομίαν
ἐχει ἐπὶ ἄξια, νὰ σταθῇ καὶ ἡ τῶν ἀλλάγματων Μεθόδευσις κατορθώσας
νὰ δοκίμαση διδασκάλους ἀληθείας καὶ ῥητόλας καὶ οὐχὶ ἐπὶ γραμματεί-
ων μόνων, ἡ δοκιμὴ μᾶλλον ἔοικε σοφίσματα καὶ συμβάλλει.

Τοιαῦτα ἐν μνημοσύνῃ γραμμῶν σὺν σμίγματος χαρτείου
ἐπὶ πρωΐ καὶ δοκιμάζω ἐν ὕλῃ, ὁριδρόμιστος δὲ ὤρμην νὰ ἀνα-
πλέξω φιλοτιμίᾳ σὰν ὅλη σκοπιὰ χάνεται.

Διατελῶ μετὰ πάσης φροντιστικοῦ σεμνότητος καὶ
ἀφοσιώσεως τῶν Ἐξοχωτάτων Κατορθούντων

[illegible]

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου 1908

204 26/3/1903.

Εἰς Ἀθήνας.

Ἐξοχώτατε κ. Στέφανε Δραγούμη.

Κατὰ τὴν ὀλιγοήμερον εἰς Μοναστήριόν μου ἐντεῦθεν τοῦ προσκυνήματος καὶ ἀδιαγνώστου νεύσεως τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, εἰς τὴν συναναστροφὴν τοῦ ὁσίου ἡγουμένου παγκοσμίου, χωρὶς νὰ διαδράμω τὴν ἐγγυτέραν τῶν πατριωτικῶν μου καθηκόντων;

Διὸ ἅμα τῇ ἐπανόδῳ εἰς Μαστορίαν σπεύδω νὰ ἐπιδοθῶ εἰς τὰς ἀναγκαίας σας νὰ διανύσω ἐκεῖ τὰ ἡμερήσια καὶ εἰλικρινῆ συγχαρητήριά μου ἐπὶ τῷ γόνῳ τούτῳ, οὗ τοσοῦτον ἐπόθησε περιποιεῖται μὲ προσοχὴν παντοειδῆ καὶ συμπαθεστάτην ἐπιμέλειαν. Ἐπὶ τοιούτοις τόκοις, τὰ ὁποῖα οὐ μόνον διατηρῶσιν, ἀλλὰ καὶ αὐξάνουσι τὸ ὀνομα καὶ γόητρον, ἐπιτρέπεται τοῖς γονεῦσι νὰ συγχαίρωνται, καὶ ἡ καρδία των νὰ ἀσχάλλῃ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ἐπιτρέψατέ μοι νὰ συστήσω ἐκ νέου τὴν ὑμετέραν ἐξοχωτάτην ἐκκλησιαστικῶν τοῦ αὐτόθι καὶ τὸ Ἐθνικὸν Παναστηρίων καθήκοντα τῷ Νομικῷ ἐχομένῳ Παναγιώτου κ. Ἀριστείδου Α. Ζάχου, υἱὸν διαπρεποῦς ἐν Μοναστηρίῳ ὀπαδοκτησίας, καὶ ἐν ᾧ ἐνδι-

μην συνέστησα καὶ τοῦ προσθέσω κἀγὼ ὅτι ἀναίσχυντον καὶ πατριωτικὴν, καὶ παρ' ἧς δύναται ν' ἀρύηται ἀμιγὴς καὶ εἰλικρινὴς πληροφορίας περὶ τῆς ὑποστάσεως.

Δέχεσθε δὲ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς εἰλικρινοῦς ἀτιμήτου καὶ ἐμπαθοῦς συγχαρητηρίου μου μετὰ τῆς ἐξόχου προσηκούσης μου ὑπολήψεως μεθ' ἧς

διατελῶ

ὑμῶν ἐκτιμητὴς

Δημ. Π. Φιλαῖος.

Καλαμάτα τὴν 26 Μαρτίου 1903.

Φίλε κ. Δ. Δραγούμη.

Προχθὲς εἶπα δι' ἀπὸ σᾶς ἀπὸ τὸν κ. Χ. Ζάχου τὸ ἀπαράδεκτον τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ ταξειδιώτου μου ἐδῶ ἀλλὰ δὲν ἔβαλα τὸ ἀπαράδεκτον τοιούτου τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἀρχοντικῆς μου αὐτοῦς καὶ τῆς καλῆς Ζ' Μ. Δ. μὲ τὴν Μακεδονίαν... Θὰ σᾶτε μετὰ τῆς προσηνοῦς μου νὰ

διαβιβάσατε τοῦτο τῷ Ε. πατρὶ ἡμῶν στείλον ἡμῖν καὶ ἐμοῦ δὸς τὸ τεῖχος ἑνικοῦ μὰ πιθέμεν.

ἐρίαινε,

Démétrius P. Phéraios

Docteur en médecine

τῇ 7 Mai'ou 1903. *Kastoria*

Καστορία 9 δ/βρίου 1903

Ἀγαπητέ μου Χρῆστε Σᾶς ἀσπάζομαι καθαὶ καὶ τὴν κυρίαν μου ἀσπάζομαι.

εἰς Ἀθήνας

Σᾶς ἔγραψα πρὶν καλὰ στραβὰ ἀπολογοῦμαι καὶ μηδεμίαν ἀναπάντησιν ἔχω ἀπὸ σᾶς καὶ ἀπορῶ γιατί καὶ τώρα σᾶς γράφω πάλι ὅτι ὁ Δανὴλ ἀποφάσισε μόνον διὰ τὶς μέρες ἀπὸ Τριακοστὴν 12 μέρες εἶναι τὸ χωρίσμα καὶ 8 μέρες τοῦ χωρὶς νὰ δέχεται μόνον μὲ αὐτὰς νὰ ἐνδυθῇ τὰ ἐμπορεύματα νὰ πάρῃ ἢ νὰ τὰ βάλῃ ἀπροσπάθητον νὰ κάμῃ τὸ χωρίσμα στριφνότερον καὶ φρόντισον ἐσὺ διὰ νὰ μᾶς γράψουν ἀπὸ τὸν Ἀργυρόπουλο διὰ νὰ τὸν ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὴν συνοδείαν του ἂν ἐμφορτώσῃς ἀπὸ τὴν ἄκραν δὲν τὸ ἀποφασίζω μὲ τοιοῦτον ἐξευτελισμὸν μισθὸν ἂν δὲν ἔχῃ φροντίδα διὰ σύνταξιν τοῦς ἦναι τὸ κομμάτι ἄκραν 30 τὴν ἐδιδάξαν ἀπὸ Ζαγορίτσανη ἐγὼ δὲν ἐδίδαξα 27 τὴν ἀπὸ ἠμπορεῖτε νὰ κάμητε κάτι διὰ ἐμὲ ἀδελφέ θὰ ἦναι μεγάλη διότι μία διδασκάλα ἄμα παρέβη τὰ 25 τὴν νὰ ζαμπάνῃ σύνταξιν γράψατε νὰ λείπω ὅτι χρειάζεται ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἐγὼ ἔμεινα ἀπόδυμος νὰ Σᾶς λείπω ὅτι θέλετε αὐτὴν τὴν ἐργασίαν ἔμεινα βιβεία ὅτι θὰ τὴν

Ἐχρεωστοῦσε διὰ τὴν ὑγείαν ὅλα τὰ μέλη καὶ δι' ἐμὲ καὶ
διὰ τὸν Δαρεῖον
ὅλοι οἱ σύμμαχοι μας ζοῦν ἀσφαλῶς καὶ δι' ἡνίκα
ἀσφαλῶς μὲν δὲν ζῇ ὁ
τὸν Θεόδωρον ἀσφάλειαν καὶ ὅλον τὸν συγγενῆ
ἀσφάλειαν

Ζοῦν ἀσφαλῶς
ἡ ἀδελφή σας
Ἐλένη

Κύριον
Χρῆστον Ἀδ. Δάρον

Εἰς Ἀθήνας

30/9/03

Αγαπητέ μου Αριστοτέλη καὶ Καλλίνα,

Ἐλάβον χθὲς τὸ ὀπισθόδρομόν σας τὸ ἡμερομηνίας 18ης τ.μ. ἀλλὰ πρὶν ἐλάβω τὸ ἔγγραφόν σας ἔμαθα ἀπὸ τὸν Ἀνδρέαν μου ὅτι ἐπεσκέφθητε τὸν Ἀδελφόν μου καὶ ἐκεῖνος μοῦ ἔδωκε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδω τὴν ὑπογραφήν σας καὶ νὰ ἀναγνώσω ἀπὸ τὸ στόμα σας ὅτι ὁ ἀνεψιός μου ὁ Ἀριστοτέλης ἐπροκοπτε καὶ ἐμεγάλωνε καὶ ἐγίνετο ὡραῖον παιδί. Ἐπροσπάθησα ὅμως νὰ ἀναγνώσω καὶ τὸ ἔγγραφόν σας ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσα διότι ἡ ὄψις μου ἐπῆγε πολὺ ἀπὸ τὴν ἐγχείρησιν τῆς καταρράκτου καὶ ἔτσι ἐπρόσεξα νὰ γράψω καὶ δεύτερα ἐπιστολάκια ἐξ ἴσου ἐνταῦθα διὰ τὸν Κ. Ποσειδωνιάτην, ὁποὺ ἐπῆγε καὶ ἐκεῖ διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ ἐπίσης τὸ καλάθι μας ὅτι ἔχει μεγάλον καὶ ὅλους εὐλογεῖ διὰ τὴν εὐγένειάν του. Ἐφέτος ἐπῆγε διαφόρετα ἐξ ἄλλου ἔτους ἀπὸ τὸ πολὺ τὸ ὕδωρ ὅπου ἔπεσε. Ἐπρόφθασε ὅμως ἐδικός μας νὰ ἐπεριποιηθῇ καὶ δὲν ἔμεινα ἐξ ἰδίου λόγου εἰς τὰς Ταρσοὺς καὶ ἐπῆρε τὸν ἀέρα τῆς ψυχῆς μου ἐπάνω κάτω μέχρι τῆς σήμερον. Δὲν ἐδιάβασα ἐγὼ καὶ περιέλαβα τὰ βιβλία μου εἰς τὰς Ταρσοὺς ἀλλὰ ἔχασα ἐγκύκλια ἔχασα τὰ ἀλμυρὰ ἐκεῖνα ὁποὺ ἐπροσπάθουν νὰ ἐπροκόψουν τὸν ἀρχαῖον πατρῶν καὶ μητρῶν νὰ προκόψουν. Ἀλλ' ἐκοντοβολοῦσε τὸν ἀδελφόν μου τοῦτον ὁ ὀμπρέλλας ἐξ ἴσου τὴν τιμήν μου καὶ ἐξ ἴσου τὰ τέκνα μου ὅτι δὲν ἠμπορέσαμεν καὶ μ' ἀντιπέλο τὴν ἐκ τοῦ τέκνου μου τοῦ Λεωνίδα προκοπὴν ἀλλ' ἡ ὀργὴ προκοπὴν τοῦ ἀρχαίου παιδιοῦ καὶ ἡ ἔξ

νηνις τόσης μεγάλης ἐλεχείδης γρουσιάσας τῆς τοῦ ἀνεμόμυλα καὶ ἄξιον γαίνης ἀναπαύσεως ὀργεσὶ τοῦτο μόνο μὲ ναυάγια μεγάλα καὶ τῶ ἔ κλαίε δὲ τὸ τέρας τοῦτο τὸ ὀγάτο ἀπ' τὴν ψυχή μου ἐλλένια καὶ ἐκ τῆς ὀργῆς μου φρικιᾶ ἀφ' ὅλη ἔχετε οὔτε τί νὰ φάγε οὔτε νὰ ἡμαλοῦνε καθημερινά. Ἀχ ἐλλιοπρόσωπον ἄρτον μόνον ἄρτον ἄρτον ὀργεσὶ παιδὸς τῆς Μαρίας καὶ δὲ ἄρτον ἐφτανε μόνον ἄρτον τῆς ἀνάγκης ἐργατῶν. τῆς ὅλης καὶ ὅλης τῆς αὐτοῦ δὲ τοῦ γρουσίγερε.....

Σήμερον ἐξαφνικὰ ἐν τῶ ἀπλέρι ὁ ἥλιος ἐκλὲ λιμπάρα ὅλους δὲ τοὺς Ν. Περιστερεῶτες ἐξ ὧν τοὺ μὲ μένε δὲ λέγει δ' ἐξοδὰ τσιμπιρέ τῆς λοιπὸν τῆς δ' ἐξ δὲ Θαλασσῆς τοῦ Νικολάου δὲ τὰς παραλίας ὁ παῖδος τῶ ἀπλέρι ἐ' τσιμπιρέ ἐν γρουσιάσας δ' ἐξοδὰ ἐπιστρέψ τῆς λοιπὸν μέχρι λιμένος ὅλοι ὁ ναιμένος ὁ νυμφὸς ὁ Γιάννης Δοῖνος δὲ τοῦ παραλίας μαζὶ τοῦ μέχρι λιμένος τῆς ἐκεῖ ὁ Θεὸς ἐξ γρουσιάσας τὸ ὀργεσὶ ἀφ' οὗ μάλιστα ἔχει καὶ ζοῦν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ μελὰ πολλὲν δόξαν εὐλογία Μου.... τί δὲ παρεμ τὰ λιμένα· δὲ μπορῶ. νὰ δὲ τὰ παλαιὰ μὲ δὲ ἐξέρει. ὁ νυμφὸς ὁ Γιάννης μ' ἀνοίχτα πολλὰ παρεπολλά. ὁ Θεὸς βοηθός. ἐξ λίρα τὸ μάλιστα ἐν γρουσιάσας μέχρι λιμένος δὲ τὰ πελάτα ὅμως Μάγες ὁ Θεός. νὰ παρακαλῶ ἐμένα μπολιγιάλα ἐξ γρουσιάσας Παλαιόκαστρα Ν. Περιστερεῶτες ἐν μπορεῖν τοῦ Δεκέμβρη. ἀλλὰ ἐν ἐρχόμενα τσιμπιρέ ἐ' Πέρα ὁ παῖδος δὲ ἔχει ἐξ γρουσιάσας δὲ παλαιὰ ἐξ τοῦ ἐμπαλάρο Ανδρέα Τζιρονῆ καὶ δὲ ἐρχεται νὰ ἐμπιάσουμε ἀλλὰ ὁ Δοῖνος θυμήθηκε ἐ' ἀναχωρήσῃ τῆς ἔχει μόνο μία ἐμέρα

ΝΑΡΑΓΟΥΜΗΣ

δα μείνη. εἰς τὸ Μέτσοβο ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ ἐγγράψῃ τὸ ὀρφανὸν εἰς ξένα καλλιτεχνικὰ ἰδρύματα μὲ ὅλην τὴν ἀπὸ μηχανῆς ἐπιμέλειαν τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ ἐπιμελητηρίου. ἐπέμενε δ' ὁ δάσκαλος ὅτι δὲν μὲ ὀλιγώτερα χρήματα δὲν ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ ἡ ἐγγραφὴ εἰς τὸ ὀρφανοτροφεῖον. ἐπειδὴ δὲ τὸ παιδὶ ἐφαίνετο ἔχον εἰς τὸ καλλιτεχνικόν του μεγαλοφυΐαν μόνον εἰς μίαν ἄλλην μητέρα δὲν θὰ ἔβρισκε μὲ βεβαιότητα τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ χριστόδουλου ποθεινοῦ του ἦτο ἡ ἐπιστολὴ ὁ χριστόδουλος μεταβαίνει εἰς λονδῖνον ὁ κύριος παπαδόπουλος ὁ ὁποῖος ἐμαθεν μὲ ἀπορίαν ἐξυπνάδας ἀλλοκότου μικροῦ τοῦ παρουσιάζει εἰς βικτωρίαν.

Ἡ ἄφιξις παρέμεινε

Ἡ ἄφιξις παρέμεινε ἐπιπόνως ἐπὶ τῶν ἀπὸ μηχανῆς κόμπων καὶ ἐπὶ τῶν καλάθων τῶν ἀποσκευῶν ὑπὸ τὸν περαστὴν ἥλιον τῆς φαντασμαγορικῆς πόλεως ἀναμένων ἐπὶ ὥρας ἀναμένων ἐπὶ ὥρας ἀναμένων ἐπὶ ὥρας

πάντα ἀ ἐπρεπε ἀπο τοῦ ἀρχοντος μέχρι ἐσχατου μέ ἐπιδειξιν
πρὸς θεατὴ πρὸς θεατὴ ἀγροικικὴν μὲ συνεχειαν διαρκειαν
ἀπὸ ἑνὸς ἄκρου ἕως τοῦ ἄλλου ἄκρου τοῦ Μεσογειακοῦ, ἐπρεπε
μετὰ τοσοῦτο ἀπὸ ἐκπαιδευσιν ἡ καὶ μόνον αὐτὸν ἀπλοῦν
νὰ μὴν τὸν κάμουν τοῦ Τρικάλου τοσοῦτον ἀνοήτον. πρὸς θεοῦ
Ἀδελφοί φρονεῖτε ὅλοι ταυτοῦτα ταυτοῦτα μέχρι ἀπὸ πρε-
σβυτερου ἡ Ἐνδοξοτατὴ Ἀθηναϊκὴ λαμπάδα ἡ μεγαλοφυὴς
οὗτος Ἐχιδνος καὶ Κροκοδειλος Τιμανδάρης Ἀθηναϊκὰ
ἀνόητα φύλλα ἀλλοκοτοῦτα τοιαῦτα καὶ τοιαῦτα!!
πρὸς θεοῦ Ἀνδρειωθῆτε καὶ μεγιθῆτε ὅλα φρένα ἡ Νέοι μου
φρένα καὶ ὄλη ξεφαντώθητε νὰ!!!

Ἀνεξόρκιστος Ἀδελφικὸς ἐχεσκλὴ Φιλόπρο-Κυβερνᾶται
Φιλόπρο-Ἀδελφε Μέλη Ἀδελφοῦ Σας

Μ. Δ. Μαξίτσος.

30ῇ Σεπτεμβρ. 1903.

208 18/10/1903

Σεβαστέμοι κ. Σ. Δραγούμη

Πολλάκις ἐγράψαν ἀφορμὴν ὡς πρόσφυγες Μακεδόνες νὰ χύσουν τὴν ἀνυπόκριτον συμπάθειάν των πρὸς τὸν ἀνδρισμόν Σας καὶ πάντοτε Σᾶς εἶχον προέδρους εἰς τὰς ἀναπολήσεις τῶν δεινοπαθούντων Μακεδόνων καὶ Σᾶς αἴρουν μονοῦ διὰ τὰ ὑψηλά αἰσθήματά Σας.

Διὰ τὰς αἰσθηματικάς Σας αἰτίας δὲ ὁλοψύχως χαίρουν τὸ δάκρυόν Σας καὶ Σᾶς παρακαλοῦν καὶ δι' ἐνα ἐξ ἀδύρμῶν μου, ὅστις εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ πατιμορηθῇ ἀπὸ τὰς μυσαρὰς ὀργάνας τῆς ἀδικοκρίας ὡς βούλγαρος. Ὁνομάζεται χαϊβρεσμένος ὀνόματι Ἠλίας Γιαννάκης. Οὗτος μετ' ἄλλων συμπατριωτῶν του ὑπὸ τὴν ὁμάδα Δημητρίου Ἀναστασίου, Γεωργίου Τσάτσου καὶ τινῶν ἄλλων συμμορδιῶν ὑπὸ τὴν ὀργάνωσιν τῆς μυστικῆς ἀδικοκρίας, ἐφυλακίσθη ἐνταῦθα δὶς τινας ἡμέρας καὶ ἐστάλη ἀπηγόρευμένος εἰς Σμύρνην, ὅπου καὶ

ἐφυλακίσθησαν ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρ-
χῶν καὶ μέχρι σήμερον κτίονται τὰ κάτω-
δρούμια τῶν κοινῶν φυλακῶν Σμύρνης.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ κάμητε τὴν δι-
καίαν ἐκδίκησιν, ὅπως ὁ δικαίωμα αὐτὸ χαιρε-
μοῦ ἀναιτίως τὴν ἐλευθερίαν του. διότι ἀ-
δίκως ἀνηρέθη καὶ παραδόθη εἰς τὰς τουρ-
κικὰς ἀρχὰς Σμύρνης. Καθότι ὁ χαιρεμοῦ
μου ἦτο ἐντελῶς ἀθῶος, ὅπως καὶ οἱ
οἱ ἄλλοι συμφυλακισθέντες μετ' αὐτοῦ τὰ
εἶναι ἐντελῶς ἀθῶοι.

Πεποιθὼς ὅτι ἡ παράκλησίς μου αὕτη
ἐκπληρωθῇ εὐαρεστούμενος ἀφ' ἑαυτοῦ δια-
τελῶ μετ' ὑπολήψεως

Ἀριστείδης Τ. Ἀναστασιάδης ἱερεύς

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 18ῃ 8/βρίου
1903.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE
A SMYRNE

208

Σμύρνη, 30 Νοε 1903

Σεβαστέ μου κύριε Λάμπρε

Έλαβα ἐγκαίρως τὴν ἀπὸ 26 παρελθόντος μηνὸς ἐπιστολήν μετὰ τῆς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένης ἐπιταγῆς τοῦ ἐπισήμου ἀρχιτέκτονος τῆς ἐπαρχίας Ἀϊδινίου κ. Ἀναστασίου Ἠλία Γιανναίου. Δὲν ἀπήντησα ἀμέσως, διότι ἤθελον, ἐπὶ τοσοῦτον, νὰ ἐξακριβώσω ἀκριβέστερον τὴν ἀξίαν τῆς ἐπιταγῆς διότι ἐφοβούμην μήπως ἐπρόκειτο περὶ τῶν γνωστῶν ἐπιταγῶν τῆς Βάρης, ἐλάβον παρ' αὐτοῦ τὴν ἀπάντησιν ὅτι ὁ κ. Γιανναίου ἐξ ἀφορμῆς

νὰ ~~ἐλάβω~~ ἀναχωρήσω ἐξ
Ἀθηνῶν καὶ ἀφίνω ἐκεῖ
δι' ἐμοῦ καὶ ἀφίνω ἐκεῖ
δι' ἐμοῦ καὶ ἀφίνω ἐκεῖ
καὶ Βίβλον Γιαννάκου. ἐὰν θὰ εἶναι
καλῶς σύμφωνα τὰ κρατῶ.

Παρακαλῶ ἀμέσως νὰ μοῦ στείλῃ
τὴν τιμὴν καὶ διευθύνσεως ἐμοῦ
καὶ ἐγὼ θὰ μείνω μου, διότι

Πειθαρχῶ ἐξ καὶ διατελῶ

Δ. Α. Ἀβερώφ

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

A SMYRNE

Σμύρνη, 5 Δεκ. 1903

Μετ' ολίγους μήνας
θα αναχωρήσω μαζί μου
εξοχήν τον Τύπο,
εφοδιασμένος δε' απάντων
των απαραιτήτων
αναγκών μου θα
χαίρω ειλικρινώς
τον υπογράφω.

Ο Διευθυντής
Δ. Α. Δεληγιάννης

210

Ἐν Καισαρείᾳ τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1903.
εἰς Ἀθήνας

Ἐάν ἐρωτήσῃς διὰ τὴν ὑγείαν μας, ἤμεθα μιὰ ἡ δύο τὴν ὥραν καὶ τὴν σοῦδέ γράφω τὸ γράμμα τοῦτο. καὶ δὲ ἐγὼ τὸ χέρι ὄχι οἱ οἰκογένειά μου, καθεύδει, ὄχι οἱ συγγενεῖς, καὶ οἱ φίλοι. Ἐάν ἐρωτήσῃς διὰ τὰ ἐρωτευμένα δίκαια γράμματα τὰ στέρα εἶδε τὸν Βασίλειον Καμβύσεα, καὶ ἄλλα δύο εἰκονόγραφα σαρὰ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ἰβανοῦ Μακράκη. στέρα
Καὶ ἐάν ἐρωτήσῃ ὁ Στέφος διὰ τὴν ἀδελφήν του Δάνα εἶναι καλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ὑγείαν ἐπάνω δὲ καὶ ὁ γαμβρός του Ἀθανασιος εἶναι καλά, ἀπὸ τὴν ὑγείαν ἄλλα ἀπὸ χρήματα δὲν νοιάζονται καὶ καλὰ διότι τὸ χορεύουν καὶ μεις. ~~Ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἄλλη~~

Χρυσήματα καλὰ ἀπὸ ἐμένα Τάρσα ἐπὶ τοῦ Ζήση καὶ λαμπρὸν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνεψιοῦ μου Στέφου.

Θέλω νὰ τὰ στείλω καὶ γρήγορα ἐπὶ τὸ Μανωχώριον ἄλλα εἶναι καλὰ ὥρα. καὶ ἐδούμε τὴν ἀνάγκην διὰ τὰ στείλωμεν.

Ἀποφασίσατε εἰς ποῖα διήγησις

Καὶ οἱ συγγενεῖς σου ἐκεῖνοι εἶδε καμμιὰ εἰδησις καλὴ ἢ κακή, ἢ δὲν μᾶς ἔστειλαν. ἐπειδὴ καμμιὰ μᾶς εἶδε ὅλοι ἀπὸ ξανοίξη τὰ ὄλεμε διὰ συγχύσεις καὶ ἀνησυχίαν, διότι μᾶς ἐπῆρε ἡ ἀνησυχία ποῦ εἶναι ἄρα ἔχει εἰκοσιτέσσερις διὰ διὰ ὄλεμε εἰς Ἀθήνας. καὶ πατάσσαμε εἰς τὴν ἐκκλησίαν μας ἔτσι καμμιὰ, καὶ σχεδὸν καὶ δεξιὰ ἐκκλησία, καὶ ἐκεῖνα γράμματα ἐκάμαμε καμμιὰ ἡμέρα καὶ ἐπῆρε ἡ ἀνησυχία ἔφυγε ἀπὸλα μᾶς καὶ ἐπῆρε ἡ ἀνησυχία ἐκείνη ποῦ εἶχαμε διὰ ἐμένα, ἔφυγε καὶ τὸ κορίτσι ἐγλύτωσε, μᾶς ἔστειλε γράμμα.

ότι την ήμερα αυτήν η πλατεία ήταν γεμάτη κόσμο, η μια
δύναμις από την άλλη δεν ήξευρε τι να κάμη και ούτε
ο στρατηγός ήξευρε τι να διατάξη. Ο κόσμος
τα μάτια εις την κυβέρνησιν, η κυβέρνησις εις τον
Τσάμην η δε Τσάμης εις τους Τούρκους αγανάκτησε
και δεν ήθελε να ομιλήση. Η μόνη δε ελπίς
ήτο ότι ήξευρε τα τουρκικά και ήθελε
δι' αυτό μόνον.

Και δεν ήτο να φαίνεται δειλία να έλθη ήμερα,
και εις το μεταξύ των Τουρκάλας, η να προσβάλη να φανή
η άλλος χαμένος, αφού ο ήλιος ήτο δεν πρέπει δι
Τουρκάλας η ώρα να φύγουν.

Όλοι δε ήσαν εκεί και ο Αλή Φαγάς
να αποφασίση η δεν ήξευρε τι μου, γιατί δεν ήτο μι
ιδέα αυτή αλλά μου είπαν δεν έπρεπε να φύγω
η δεν θα έβλεπε πολύ μακρυά. Ήμουν να σταθ
μόνος εκεί μέσα δεν ήξευρα τι να κάμω
εκ δεν χρώμα μη έχω, δεν ήμουν μόνος να φύγω
ότι κατά την άποψιν η δικαιοσύνη δεν επιτρέπει
και μείνω δεν ήμουν τρεις μισή ώρα μακρυά η έν
ελάχιστος η δεν ήμουν ήδυνα μόνο ότι αν είχα πρέπ
πρέπει επιμονία Χρονίκης η Γεωργίτσης πάντα δεν
πάρω η ήμουν δεν επρεπε δεν πρέπει.

Τα απόφασα η δεν ήξευρα να απέστειλα

Ο Ευπατρίδης Δήμος Μακρυάκος

Εἰ Καστορία τῇ 10 Ἰανουαρίου 1906

211

Πρὸς τὸν Ἰωάννην

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ἐν Ἀθήναις

Ἐπὶ ἀπὸ 30 περιηγήσεις μου καὶ ἔδω ἐπῆγα σου ἔγραψα, καὶ εἰ δαί δὲν ἀπεκρίθης εἶχομαι διὰ νέα ἔδω ἀπὸ καὶ εἰλικρινῶς. Εἶδα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἔγιναν ἔργα, καὶ ἔμεινα εἰ Βιβ παλαιόθεν ἐπιβεβαιωμένα ἔγγραπτα Μακεδονίας ἀπὸ ἔξω διὰ τοῦ παρεῖ καὶ ἐκ τοῦ ἀπὸ ἄλλα ἔξω ἔξω.

Εἰ ἐκεῖ ἔρια ἔμεινα πῆρα ἀπεικονίζομαι καὶ ἔφοβήθην. ἔμεινα διὰ τὸ πολλὰ ἔργα ἀπὸ ἔμεινα ἀπὸ ἔμεινα ἀπὸ ἔμειν

δεν παραδέχομαι μόνα λόγους καὶ ἀπὸ δύσεις, ἀλλὰ μέρος εἶμαι, ἄλλα μέρος καὶ βρόντος δὲν χαρίζω, ὅλα ἐμόρφωσε ἡ ἐξουσία, δηλ αὐτοκράτειρα καὶ μόνα τὰ χαρίζω ἐγὼ ἐκ μέρους, γιατὶ δὲν προσέξαμε ἐμεῖς ἐδῶ σύμφωνα μὲ τὴν ἀγάπη ἐδῶ ἀφήσαμε ἀλλοιῶς ἡ ἐπιστολή, ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ ἐπιστολὴ πάνω δὲν ἔχουν πάνω δὲν ἔχουν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐπιστολὴ ἐκεῖ ἐπιστολὴ ἐκεῖ ἐπιστολὴ

26/3/1904

219

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἀγαπητέ μου Κύριε.

Εἰς Ἀθήνας

Ὑγιαίνω κ' ἐγώ. Ὑμᾶς παρακαλῶ νὰ χαιρετήσητε ἐκ μέρους μου τὴν ἀγαπητήν σας σύζυγον καὶ τὰ τέκνα μου καὶ ὅλους τοὺς οἰκείους σας. Τὸν ἀγαπητόν κύριον Νικολάου Μιχαλόπουλον νὰ τὸν χαιρετήσητε καὶ ἐκ μέρους μου καὶ νὰ τοῦ εἴπητε ὅτι ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν ἠμπορῶ νὰ πάω ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον, διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὸν κύριον Μιχαλόπουλον νὰ μὲ συγχωρήσῃ. Ἐὰν ἔχῃ ἄλλην ἐπιθυμίαν ἐκ μέρους μου νὰ μὲ εἰδοποιήσῃ.

Ἐπιθυμῶ νὰ ἔχετε πολλὴν προκοπήν.

Διατελῶ ὁ πρόθυμος ὑμῖν πατὴρ Ἀριστείδης Χαριτάκης.

Κορυτσᾶ τῇ 26ῃ Μαρτίου 1904.

213

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΦΥΛΑΞ

2/5/1904

Εξοχώτατε Κύριε Σύμβουλε

Τρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐγράψαμεν ἐκτενῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἐφθάσαμεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἀπογνώσεως καὶ ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν κατοικίαν μας, ἐὰν δὲν ἐλαμβάναμεν ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ἀπωλείας μας. Ἐπιστεύσαμεν ἐξαιρετικῶς νὰ εἴμεθα πρόσφυγες πολὺ καιρὸν καὶ πολλαπλᾶ ἐφαρμόζονται βραδύτητες εἰς ἐξακρίβωσιν τῶν ἀπωλειῶν καὶ ἡ γῆ μᾶς καίει κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μας ἀπὸ ἀνησυχίαν διὰ τὸν ὁποῖον ἕνα.

Καὶ ἀφοῦ ἐδῶ δυστυχῶς ἀπὸ ἐξακριβώσεως εἰς ἐξακρίβωσιν τὸ ἔργον αὐτῶν διὰ τῆς καταθέσεως τῶν ἐδῶ Μακεδονικῶν τῶν ὀργάνων τῆς ἀνταρσίας γνωρίζομεν ὅτι κατεδικάσθησαν εἰς φυλακὴν μόνον ἄνδρες ἀδιαφόρου ἐπιρροῆς χωρὶς τῆς ἀναγκαίας, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ καιρὸν ἀναμένομεν ἵνα ἔλθῃ ἡ σειρά μας διὰ τὰς ἰδικάς μας καταθέσεις. Ἠδυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰ κατάστιχα νὰ ἐγγραφοῦν ἀπὸ ἐγκληματικὰς πράξεις ἐν Μακεδονίᾳ ἐκτὸς τῶν ἰδικῶν συμπατριωτῶν.

Ὅτι ἔχει ὁ ἄνθρωπος καὶ ἔχασε μόνον
ἐκεῖνο ποὺ δὲν τοῦ χαρίζθηκε αὐτόθελμα δὲν ἔχασε
ποτὲ ἀνοιχτὰ χωράφια οὐδὲ ὄνειρα μπορό-
τερον ἔχει μεταλλάξει τὸ φρόνημα

Διατηρῶ μέλα ἐναγώ-
γιμα

Ἐν Λάρνακι 2 Μαΐου 1904

Τὴ ἡμερομηνίαν 19 Αὐγούστου 1904 μάϑομεν εἰς Καστορίαν. ὡς ἑξῆς.

Τὴν 13 τρέχοντος καὶ ἡμέραν τοῦ ἑβδομαίου Βρίσκεται π. μ. ἔρϑασεν εἰς τὴν οἰκίαν μας ὁ Εὐγενὴς Καρδίβους κ. Ἰ. Καναγγιώτου μὲ τὸν καβάσην τοῦ Ἐξοχωτάτου ὁροξένου Μοναστηρίου καὶ ἐφιλοξενήϑη ἐν τῇ Ξενῇ Μπιτρουσίῃ ἐνὶ δύο ἡμέρας ὅσον ἤμεϑεν ὁ ἄνω κύριος.

Τὴν ὥραν ἐκείνην ἐζήτησε ὁρόφους διὰ κατοικίαν ἐνοικιοῦ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐδικῶν του. ἡ Α. Δ. εἶπε μερικοὺς ὁρόφους καὶ ὅσοι ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ δὲν ἔχουν σπίτια οὔτε διὰ δένα δραχμάς. ἐκεῖνος ὁρόφους διὰ ὅσοι εἶνε ὄργανά του, διὰ τὸν σπουδάν του, καὶ τοὺς σπουδαίους, μόνον εἰς εἶνε κύριος καὶ πολὺ ὁ κ. Κύρος Καραμεσίνας. Ἀλλὰ ἐζήτησαν καὶ ἄλλα χρήματα διότι ἡ Α. Δ. καὶ οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ δὲν πολυχρειάζεται καὶ τίμιοι χρήματα, ἴσως καὶ περισσότερα ὁ κ. Ἰ. Καναγγιώτου ἐὰν δὲν ἤϑελε προσφοράν καὶ ὑποσημείωσιν τοὺς μοιχλοῦδες "Προέδρους" ἐπάσης ἐπαρχίας καὶ διὰ τοὺς ἐρωτήσῃ διὰ οἱ ἄλλοι μοιχλοῦδες ἐζήτησαν ὁρόφους ἐμπιστοσύνης καὶ ἀνδρώους εἰς τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι χωρίζουν τοὺς χωρικούς, καὶ εἰς ὧν ἄλλο ἐκατοντάδων ἀνδρῶν καὶ ἐπέζῃ ὁ κ. Ἰ. Καναγγιώτου ἐκατοντάδες 5 ἢ 10 ὁρόφους διὰ κατοικίαν δὲν ἔχει, οὐχὶ ὅπως ἔπαιρε, τότε εἰ ἀπάγει πῶς νὰ ἔχῃ εἰς τὴν οἰκίαν του ὁ ἄνω κύριος, ἔφερε καὶ ἔπαιρε καὶ χρήματα καὶ ἀλλοῦ πολλὰ ἐπλήρωσαν καὶ ἔβγαζε ἔβγαλε χρήματα καὶ ἐκάϑησαν. Τοσάκις ἔγραφε καὶ ἔβγαζε ἐπιστολὰς ἔγραφαν, ὅτι τοῦ Μπιτρουσίου, Μετζιάου Βαρίου καὶ ἄλλοι, καὶ ἐδημοσιεύθησαν διὰ τῶν ἐφημερίδων τὴν ἀπάτην καὶ τὸν

χρόνον κάν ἄνω κυρίαν, καὶ εἰς ναόν ἐρευνώνται καὶ τοὺς ἁγίους καὶ λοιπὰ ἱερὰ χρήματα, ἐ χρῆμα ἱερόν" δαί εἶπε ὁ κύριος κῦρος καραμανίας μαγός καὶ κρεμᾶ, κἰ δαί πάμε αὐτὸς μόνος. Νδούζουσι ὁ κῦρος εἶπε ὁ νοικὸν καὶ δὲ χρήματα "ἐξέτ" εἶπε κ' νοίκι, οἱ δὲ ἔξω εἶπε Δῶτε σπαγέτι ὅσου καὶ ἔλα φρουρᾶ αὐτοί δαί εἰσέρθουν εἰς κὶ νοικιὰ καὶ δαί ξεκίνουν ὅλα κρεμασμένα.

Τὰ Ἅ. ἰδίου κὶ ἔσωρε ἐπὶ δυ. ἡμέραν ὁ καθηγούμενος τοῦ Ἁγιωνυμίτου προέστου Μοναστηρίου ὀνομαζόμενος Καισαρὴ ἐξέπλευσε, ἀφῆσας ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει ἄνθρωπόν τινα σφετέρου παλαιόν του φυγάδα τοῦ ἐφίσκεται καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι σᾶς εἰς Ἁγιοσανιτόρι· ἕτερος ἄνθρωπος γοργέως ὅτι εἶπε ὅρμησε ἐν ἔχε πρᾶγμα καὶ μεῖ ἐνεβᾶ ἄνω. Ἐξεγδαζέ Ἰσκαβάρα ἔνα κεφάλι κὶ ἀμαξᾶ μας, καὶ εἶπον ὅτι ὁ κ. Γ. Κωγγέλης, ὁ καλαμάκης σου εἶπε ἐδῶ" ἐμίλησε τοῦτε καὶ δαί ἐδῶ καὶ τοῦ ἐσκέψαμεν, καὶ τοῦ εἶπε τὰ σφετέρου Ἀρχιερέως ἔνα ἔνα τὰ λαβαίνουν αὐτοῦ κ. Δ. Καναγγόρου.

Αὐτὰ καὶ τὰ ὅλα σας ἐγράψαμεν καὶ σας γράφομεν δὲν τὰ γράφομεν διὰ περιττοὺς σκοποὺς καὶ μόνον διότι τὸ ἀίσθημα καὶ τὸ συνείδησις δὲν μας ἐπιτρέπει νὰ βλέπωμεν τόσους ἀδικους καὶ τὰ λαβ σκοτώνουν ἔνα καὶ γυναίκα εἶναι διὰ τὰ σκοτώσουν τοῦτο πάγαμεν ἔνα μὶ γράψω, ἐγὼ π' σκιάζομαι μου φέρνει μεγαλεῖσσου τρόμου ἐ εἶναι καὶ ἔβρεχα ἀμαρτίαι αὐτὸ ἔχω."

Ταύτα κὶ σημεῖα ἐπιπροσθορίζουν ὅτι ὁ κ. Γ. Κωγγέλης δὲν ἐσκοτώθη τοῦ κ. Γ. Καναγγόρου διότι ἔτρεχε ἐν τῇ Γ. Μητροπόλει καὶ τοῦ ἔδειχνε τὸ ἐσκοτωμένον ἔνα τὸν ἔχουν τὸ "ἐσκοτώθη" Ὁ λόγος διότι δὲν εἶχεν ὁ κ. Γ. Κωγγέλης

εἰς τὴν Κυπρόσπορον εἶχε δοῦλοι ἐπὶ τοῖ δυὸ ἔτη τὸν ἔκαμε νυμφεῦ παπαρρηγάς καὶ τὴ παπαρρηγάς αὐτὸς ὁ πάτερος μου δὲν δίνει καὶ νὰ ὑπογράψῃ, ἀκόμα θαὶ σᾶς ἔρθει. Ἔσκεψα αὐθεντὸ εἰπῶ ἐμενούρια καὶ νὰ βάλλει τὸν ὑφροσούλη σφυκὸν ἐπιστέρθει τοῦ κ. Δ. Καναλλάρου διότι παιγνίου εἰς τὸ μέρος τοῦ Κέρου Ἄρβουν, "εἰς τὸ μέρος τὸ ἀδιπάς". μήπως δὲν ἠμπορούσε νὰ παραρίσῃ εἰς ὀπιάν ὥραν; καὶ τὰ ἀκούσῃ. Τὰ ναρράσσει ἐνὸ ἐκάστου σφυκοῦ καὶ χαρτοῦ καὶ τὰ μοίρι χαπερμὲν τοῦ καὶ παὶ ἔκαμεν; Καὶ εἰς τὴν Κυπροσπορικὴ ἐνήμωσι μοῦ δαὶ κατ' ἐρμοσίαν του καὶ τὴν ἀποστολή του. Ἄμμα τί τὰ ἔκαν καὶ ἐμὲ δὲν μπορῶ. Ἄμα ἤμαθε π' ἤμουν ὅτι καὶ σόφη διορίσθη ἐπιτροπή, π' ἀποτὸ δέκαρες καὶ τὰ ἔμμα σαμπὰ χρήματα, ἀπ' ἀκόμα ἐρέπτο. καὶ ἐβυθίσθη εἰς μέμα σπίτι ὅτε καὶ αὐτοὶ τὰ χρήματα τὰ "ἐμέν" θα χαθοῦν, παθὼς καὶ ἔμμα σφυκὰ ἐχάθησαν. Πολλοὶ χωρικοὶ ἤθον νὰ τὰ πάρουν χρήματα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Καναλλάρου καὶ ἄμμα ἤμαθον ὅτι ἔφυγε τότε ἀπελπίστηκαν καὶ ἔλεον, σόφη εἰς τὰ χέρια τὰν χάνουν ἔθεσαν. Παρακαλῶ ἂν ἐρωτηθῇ καὶ ὁ καβάρης ὅτε εἰς σπίτι ἐπέστρεψον τὰ ὄμματά του νὰ εἰπῇ ἵνα μάθωμεν ἀκόμη μετὰ τοῦ Καναλλάρου καὶ νὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸν χειμέν του φόρους παραμυθοποιοὺς, τόρους παρηγορίας καὶ ὑπομονῆς καὶ δὲν θὰ ἤτον σπίτι χρήματα θιαγωλάδας χωρικῶν καὶ φτωχῶν καὶ ἀρφανῶν ἔμειναν ἐκεῖ ἕνα μῆνα ἡμέραν καὶ δὲν ἔβρον τὸν ἀποσταμένον νὰ τὸν ἔλπιζε νὰ βερνίσεως, καὶ ἔτσον οἱ δυσυχεῖς χριστιανοὶ ἀπελπίστηκαν σπίτια. Πρὸς θεοῦ ἂν ἀποσταμένα ἔλαβον ἄνθρωπος ἵνα ἰδιαιτέρως λαϊκὰ χρήματα, καὶ ἀκούσῃ εἰς τὸν χειμέν τόρους παραμυθοποιοὺς τόρους παρηγορίας καὶ ἔρεσις.

Εξοχώτατε

Κύριε

Ελέγατε Δραγούμη σας
ξενχαρο εξόχως τχις μέ καρδίας
μεθ' ὅλον φήγορον δια τας
παρατολμας ενεργάσας περί
Μακεδονίας τας οποίας μέ τας
ανέθηκεν Ομιλούμενον Κύριος
Ιωάννης Β Ιωαννίδης

Ιωάννης Κ Κεφαλᾶς
εν Καστορίᾳ τῆς Μακεδονίας
ἐν Ἀθήναις 10 Μαΐου 1904
περί τῶν Δεξαμενῶν

[1904]

Αξιότιμε Κύριε

Πλήρη Δραγούμη

ού προσωπικώς

216

Διάφορα γράφει εἰς τὴν ἐπιστολὴν ὅπως σᾶς συγχαίρωμεν μετὰ τῶν γόνων μὲ ἀκεραιοσύνην εἰς τὴν Μακεδονίαν. Νὰ εὐδόκουν διὰ τῆς πατριωτικῆς ἐπιχειρήσεως σὲρ Μακεδονίαν σᾶς βρέσουμεν ὑγεῖς διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν διὰ βρώσιν ἐπὶ Μάϊρτσα δὲ Μακεδόνα εἰς δόξαν ἀγῶν ὅλ' ἀκεραιότητα νὰ ἐπανέλθωμεν μὲ ἀπρεπεῖς ὑγεῖα Κύριε Πέτρος Μαγεῖ διὰ τὴν Μακεδονίαν μὲ διαβόλο λέγο σᾶς δὲ λίγο λὺ προσοχὴν ὅπως εἰδικότερα σὲρ τὸν Μητροπολίτον Καισαρείας Θερμενὸ ἐπιχειρήσεις μὲ Μάϊρ

εχέλε ωρέον εμπιστοσύνη
εἰς τὸν Μπροσαρίδα Κανσόρμε
δούλε ωρόδον με Κύρια αυρδού
ίνε εμένοι οὐδη εωρόδοση τοῦ
Κανσελαί Κόλε αυρδί εὐδημ
Τοῦ Πεύβρε εωό λὶ Κανσορίαν
Με λοῦ Τορμενά Σμραλδ Μαρ-
με εωήμ με λοῦ Περεδοσεν
Μαρ δε με οπενσεμόλς Ζυσάδς
ὀλε με ἰφεήμ σεὶ δό ήγο οκίρμ
Πεύβρ Μεγαή Κε ίνε ωρέ ωρόδε
Ινιό Κε λοῦ Μανδέμ δὲ Μαδκέ
ο Τεργενά Καρανδαγγήγα ολε ετ.
Ζυσαίδς ολε Μενήμεν Τεληρά
ὀλε ο Καρολεμίνς Σμραλδ ολε
ο δάϊμς Τεληρ ὀλε ο Πεύβρ Τορμ
ος αυρδί ἴνε ὀμ ναμέν λοῦ
Καρανδαγγήγα εαδέ λοῦ ινό
δλρέμεν ο χέμος μενά

Αγλός ο Σεργιανός Καραμανλής
ενδιγεν νά επαληθεύσει τά λόγια
Καραμανλήδων δι Καστορίας 25
εκδόσεις ότι δεν ενδιαφέρονται
καμμίαν δι δίδει ότι εκδικούνται
εγένετο εκτός δόρα Σεργιανός προ
δείλια ημερά ενόμιζεν ότι δεν θέλουν
νά επαληθεύσουν τής δεν βαρύ νά
τής δεν σχεδόν Παυσανίαν δι τής δεν
Καστορίαν ένα έτος κύριος ονόμα
Δόμνος Γιάννης Καρέλης ένα δε τής τρία
γενίας δεν Αγγελόπουλος Καρέλος νά
γάμησαν δι δε επαίκουν Δεδε δεν
Παυσανίας δι όπως λέγει εγώ σας
Παρέδωσα δεν Καπετάν Καρέλο
εδώ νά σας σχεδόν να δε επειδή
δεν εξορίστηκε Συμφωνικός δεν
Γιάννη Καρέλη ένα Καστορίας

με ωρέως και ζήβρελη Κύριε
δραγούμε όλί αιρδός Αζολίγος Κύριε
Γοσίνη Κοζέλης και Αντωσίος Ιώ Λίγκι
όλο με Πανιαρίου Κοζέλι αιρδός νά
ογεργερέρος με μανόλερος ιωσδιρ
υκί λά Μεγάλη εγενικί υδέας
ιάιγλάί ωρέως και έχελη Μεγάλης
εγωίδες σε αιρδόν ωρέως ο Κύριος
Παύλος Μαγί και έχί λά Μεγαλο
ρων εγκαιδοδείνιν αιρδός νά εν
δεόν Με ένα σύδηκαι και Αναδα
δόν ηλί λά ναρχιάν Κωνδαρίας
ήλγαι σάί γρείγο αγγί δραγορικός
δηό σάί ιδό ωηά ιχί χαίρδαι με ενολή
και σάί δήο αγγί δινδιχός δεν ιδαικιό
δε εγονήγαν είλά λάς ναγγήαναν ενδό ωρέαν
μέχρι γιο σιγκρίας αεδίνελον εδελδε και
Καλαρδόδο και σάί ιδό ανό έγε ωηί ιδέγαν
ενδό γκί εγκήγελελα σάί ιδαν ήγο αγέος χί
είγιδε ναγκί με δαγλί σάί ωρασικός
ο Αναδα ιδίνιδαν
Γοσίνη Κ Κοζγελής με Κωνδαρίς Κ Μανδα

917 30/5
Μ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Σεβαστέμοι κ. Δραγούμη

σας προσπτύω

Καθ' ὁδὸν στείλω σας γράμμα ἀναχωρῶ διὰ Μακεδονίαν διὰ δίμηνα εἰς τὴν πατρίδα μου Ἀραβάνδον ἔσασον συνοδὰ μὲ τὸν Πρόξενον αὐθαίνουτος καὶ θὰ μεταβαίνω στὴν Βοβατίνη νὰ ἀφιόσω τὸ ἔσον μου καὶ κατόπιν θὰ μεταβαίνω εἰς Βεβόμια ἔσας συνοδὰ μὲ τὸν υἱόν σας καὶ νὰ γράβω ὑγείας, τὸ ὁποῖον ἀβλέπω σας γράφω πρὸ τὸν υἱὸν σας πρὸ τὸν κ. Γιάννην Μερὸν καὶ τὸν συγχωρᾶ διὰ τὴν μονοκαχίαν καὶ διότι ἤμαν ἠμανάτερον αὐθαίρετος σας παρακαλῶ μὲ προσοχὴν διότι εἶνε ἐπικίνδυνα καὶ ἄδικον νὰ χάνουσι τοιοῦτοι ἄνδρες χριμάτων διὰ τὴν πατρίδα μας ἀναχωρῶ μετὰ 10 ἡμέρων

Βόλο 30 Μαΐου 1909

Θερμὰ μὲ ἐγκαρδιακὴν ὑγείαν ὑποσημειοῦμαι τέκνον

Γρηγόριος Γ. Ζωΐδης

Τὸν κ. Γεώργιον Γραμματικὸν σας καὶ ὁδὴν μου καὶ σᾶντας τοῦ προσεύχομαι μας.

Ἀξιότιμε κ. Στέφανε Θραψάνη 5/5/1904
Σ 15 σὰς προσπτύσσω 918

Θερμῶς σὰς συγχαίρω καὶ μεγίστους τοὺς συμπόνους καὶ δὲ εἰδῆτε σοῖα εἶνε τὰ ἔργα μου. Ἀξιότιμε κ. Θραψάνη ὁρμὸ διδασκαλίας ἐφάρμοσα καὶ ὁροφέρω σφυγμόν δουλείας εἰς τὸ Ἔθνος καὶ ὁρίζω ἐργάσθην καὶ ἐξ ἡμῶν τὸν κύριον καὶ τὸσιν ἐργάσθην μὲ τὸν Θεμάριτον ἐπὶ 2 ἔτη ὁ ἄγγελος καὶ ὡς ὑπάλληλος τοῦ Κεντρικοῦ Κομιτάτου Κωνσταντινουπόλεως περιβαίνων εἰς τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας Καστορίας καὶ Φλωρίνης καὶ μυρσύνα καὶ χορηγῶν εἰς τὸν Ὀρθόδοξον καὶ μετὰ ἐμὴ ὁσομάρτυρον τοῦ Θεμαρίτου ὑποστυφίχθην καὶ ἤπλησα μαρτυρικὸν κατάστημα ἀλλὰ τοῦ καὶ συμπαίσω μὲ τοὺς βουλγάρους τοῦ καὶ τρέχω εἰς τὰ δικαστήρια ἐκεῖ νὰ τραυματίσω σωφάνι βουλγάρων ἐκεῖ νὰ τραυματίσθ' βουλγάρους καὶ ἐκεῖ νὰ τρέχω εἰς τὰ βουνὰ μὲ τὸ ὄπλον εἰς τὸν ὦμον σὰν ἄγριο θηρίον καὶ ἡ πατρίδα καὶ μὴ γοργίζῃ σοῦ εὐρίσκομαι χάριν ἐκεῖ στεφάνου ἀπὸ πατρίδος μας καὶ χάριν τῆς δουλείας πατρίδος μας ἐν μέσῳ τῆς δαμοφονημένης ἐπαναστάσεως καὶ ἐμάθον τὴν Μακεδονίαν ἐν ἐπαύσῃ ἐμὲ διπλωματικῶς ἐμὲ δὲ μὲ τὰ σόδεα, ἐκεῖ ἐμόρφωσα καὶ τὴν ἐμαθα ὄχι μόνον σόσας σόμες καὶ μικρὸ χωρία δαὶ θρὶ ἀλλὰ ἀπόμη καὶ σόσα ριάκια καὶ σόσας βρύσες ἴχη, ἐὰν μὲ ἴδετε κ. Προσπάθεια ἀπὸ Πατρίδος μου εἰς τὰ βουνὰ σὰν σφαλὰ καὶ σὰν κομῶ δαὶ μὲ χέρι ὁσὰν νὰ μοὶ ἔμπαιν καὶ ἐξ ἄλλου σαΐν τίμησα ἐμὲ, ἐὰν σὰς ἐμπόδιον τὸν ἀγόνα μου καὶ τὰ ἔργα μου ὁρίζω νὰ πάῃ ἐν μυστηρίῳ εἰς τὸ βόμεν ἀλλὰ ἐνθυμήσθητε γράφω τὸ πατρικό κ. Θραψάνη σὰς θεωρῶ καὶ θεωρῶ καὶ σὰς φίλον εἶνε καθῆκόν μου νὰ τὸ ὁμολογῶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς κ' ἐδικαίωσε εἶνε τόσον μεγάλη ὅσον δὲν δύνασαι μερικοὶ νὰ μνορίσουν ἀὸ ἐκεῖ καὶ σοφὸ ἀνεπιδεκτικοὶ ἐμὲ θέμεν εἰς ἀγράμματον

Ἐγὼ ὅτι ὑπάρχω ἐκ Μακεδονίας 200,000 ἔμμισθο ὑπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κ. Στεφάνου Δραγούμη, ὅπως καὶ ἐγὼ ὡς μικρὸς ἄνθρωπος εἶμαι ἐκ δεύτερον ἀνθρώπη καὶ ἐν Μίσιας Ἀθήνας μέτοο σαγματαίρμα νά εἶμαι ἐκ τῶν ὁδάσαν καὶ ἐκεῖ ὅταν εἶχα μεταβῆ ἐκ Μακεδονίαν πρὸν ἐκδιώξουν, ἀμμὲ ὁ κ. Μανιάφαστης χαρὰ νά ἐξετάσῃ τὴν κατηγορίαν μου μέσον νοβίων ἐκ τῆς ἐμβασίας Ἑλλάδος Χαΐρι τοῦ Δομορόνου Ρούσια εἶμαι κ. Δραγούμη δύμαι ἐνδιαφέρε καὶ τόσον διότι ἄν καὶ δέον καὶ 2 μηνῶν ἐμβασί χαγκοῦ τοῦ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ μένα τί μέ ἀνέβασιν ἡ σατρία μου καὶ τόν ἄμεσον μου δατόν ἐκ τετραίου, ἡ σύλλα ἡ ἄλλως, ἀμμὰ ὅπε μυσυρὸν εἶνε γράμμα ἐμένα ὁ Ρούσιας νά μέ κατηγορίαν διασί διά 2 δέρμα 15 δραχ. ἐμέ δοτες ἐμποζεννήθην ἐκ Κυβέρνος ἐκ Νομαρχίαν ἐκ Εἰσαγγελεῖ ἐκ Ἀστυνόμους ἐκ Στεφάρχας ἐκ Παντοπωλεῖα, καὶ τότε ἐμένος ὁ Ἰωάννης Νικολαΐδης νά δοροδοκῆσι ἀπό Βενιζέλους καὶ νά καταδιώκη ἐμένα.

Προστάτις μου

Ἐμένα τῶν ὁραξῆς μου καὶ ἔχομε νά σας πάμε γροστόν τό ταξίδιόν μου ὅπου ἔκαμα ὀρὸ 2 μηνῶν καὶ ὀχτόν. Μόμες ἔμαθον ὅτι ἐσαπαλάρωσ ὅτι δίνῃ δέν ἐκ Ἀθήνας καὶ μετέβη ἐκ Θεσσαλίαν ἐμένα ἀναχωρῶ ἐκ Ἀθηνῶν καὶ πάλιν ἐκ Βόλον ἐκ τό σταθμόν ἐκβάσεως ὅπου ἐκ τοῦ ἐσαπαλάρω καὶ σφραγίζω τόν θοῦλαρον καὶ μοῦ λέγει ὅτι ὁ ἐσαπαλάρως ἔτσον ἐκ ἐκ τάς 24 Φεβρουαρίου ἐκ τήν Αὐστρίαν ἐκ τό σῆμερα μέ δίνῃ ὅτι δέν μετέβη ἐκ Λάρισσαν καὶ ἐντάξει ὅπου ἐμένα ὅπου ἐκ Λάρισσαν τοιοῦτο τρόπος ἀφ' τόν μέν ναμαζεύνω ἐκ τάς ἀρχάς Στεφάνου ἐξέρχομαι Βόλον καὶ πάλιν δέν ἐκ μαι ἐκ τήν Λάρισσαν ὅπου καὶ ἐκλαμβάνω τόν ὁρμόν ἀξιωματικόν καὶ νά ἐνδιάσω ἐκ Ναούσης ὅτι ἐκ μοῦ ἐκ τό ἴδιον ἐνδοσον Ἀστυνόμευσι καὶ

τόν ἀγαπητόν σας υἱόν καί
ξυπνόν γραμματέα Ἐμμανουήλ
Προξενίου Βιστωνίων τόν
χριτῶ καί δια Βάϊδους ψυχῶ
μου τόν ὠχομαι δῶσι τόν εὐσε
ἀς ἠν Μακεδονίαν ἀς τόν
ἀνώτατον βαθμόν τόν δί
ν. θραμβόμην καί βγεόσην
τά ἐμμόνια μου ὄρθιον
μετά σημῶν δαμράν
σας γράφω διότι αὐτήν
ἠν ἐσοχήν εἰμεγκομένος
στήμερον καινέναν ἄνδρω
σον καλοκαγαθόν δόξι
καί σιστάσιν εἰς τόν θεω
δοτήν λιμέρον ν. ξεναπόστειν
καί προστασεύομε ὅλοι
σε ἐμᾶς καί ὑρίσκοντας
εἰς ἐσᾶς ν. θραμβόμην καί
θέλω μόν γράψῃ γράμμα

ἐνοφείλεται ὅτι διαύδινον 14 ἐμπορίας ὁρόσ
ἡν ὀφειλήσειν φλορίνια ἑξήκοντα ἑκατοντάδου
σάλεις καὶ ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἡ ἀνοβολὴ ἡν Νίβεσια καὶ
ἔστω ὑπρίσεται τόρα εἰς τὰς ἡμέρας ἑπτὰ
ἀ. μηνῶν, εἰς λαίρισσαν μανδάνα ὅτι εἰς
Καρδίτσαν ὑπρίσεται ταὶ δουλοὶ τοῦ ἰσπα-
λάρη καὶ ὅτι οἱ δώδεκα χιλιοὶ Βούλγαροι οἱ ἀστη-
μοὶ ἀρχιάνομίσματα νὰ σοφιδῶσιν καὶ ἐν
χρήματα τῶν νομισμάτων ναὶ ἀγοράσουν
ἄλογα ἀμέσους ἀδυστομὴ Ζαΐδης εἰς τὰς 25
Μαρτίου πεστενδίνετε εἰς Καρδίτσαν καὶ σὺν
νοστὶ μόνον μὲ τὸν κ. Βγαχώννην ἀστυνόμον
καὶ τὸν κύριόν σου ἀνδρέαν καὶ σοφρόνισε
μὲ τοὺς Θεσσαλονικεῖς τὸ ἀνδιοσχαζὸ Βουλ-
γάρου καὶ κυρὰ τὴν ἡμῶν Βουλγαρικὸν πατρι-
ότιδα καὶ σὺ δόντε τὰ τέρατα ὅτι ἐγὼ σοὶ
ἤμαστι ὑμὲ ἰατρὸς Βούλγαρος ἀμίσους λοιπὸν
ἀρχίσιν καὶ σοφρονιδώσιν ὅσα θεσσάλια λογ-
χεῖ ἀπλεγτικὰς στοφαῖς κατασχίτω καὶ 22
θεμαΐχια ἀρχία νομίσεται καὶ ὅσοι οἱ χρι-
στιανοὶ ἔχον λαμπρὰ ἡμᾶς ἐγὼ ἤμην μίσα
εἰς λαΐ δυρία καὶ ἀν ἐγόρισον ταὶ δυρία ὅτι ὁ
Θεὸς ἤθη καὶ ὄχι ἰατρὸς Μιτιλοὺ τὶ δαίμονός μην
ἀφάγω, λαοστόλεβοσα λαῶν τὴν Κυριακὴν
ἡν λαμπρὰν δούσαν ἡ δέκα μὲ ναὶ ἰοβάλομεν
εἰς Μακεδονίαν ὑρίδη σφιμενλομένον ἀμὲ λ
καὶ ἐσυνεσθήμεν μὲ τὸν Ἀστυνόμον καὶ ἔτοι
λαοὺ τοὺς Γουλιάμε εἰπὲ δὶν συχαριτζία
ἐξ ὅλην μὲ ἐδόρισον ὁ Ἐσαγμὲ λοδιλό ἀ
Ἀστυνόμος, ἔπειδὴν μετέβην εἰς τρίκαλα καὶ
λούμπεσα ἄλλον δύο καὶ ἀλλοσταλίαν
εἰς Παγάμαι δὶν ἤδον διάφορα χωριὰ τὸν θεσ-
σαλὸν καὶ σὰλλη ἡξότσα Νομαρχὲν ἔσαγμε
λὲ Βουλγάρος διατὶ χρησιμεύον οἱ Νεοέλλη
ναὶ γράφουν δούλους ὅλους θρέγον εἰς τοῦ Πόλ-
λους τὸν ὀρόσημον ἀπόλαυσιν καὶ σὺν ὅλον διαπιστη-
μένα ἐντοῦδα ἄλλοι μὲν οἱ νυνὶ ἀστυνόμοι ἀλλ Μοσ
σουλουμάδι καὶ πεμφατὶ ἄλλοι δὲ ἔχων ὑγὲν
καὶ ἄλλοι ἔχουν ὑποφετίαν εἰς τὴν ἐλληνικὴν
ἔκρισιν καὶ μὲ τὸν λόγον τοῦ ἐλληνος

νά δοξάσουν τό αἷμα τῶν ἡρώων τῆς Μακεδονίας ἐμφανίσουμε ἀστυνόμους μέ χαλάσματα Νομαρχίας καί τούς ἔβγαλε στό Μακεδονικόν Κτῆμα εἶναι τό δικό σου καί ὁρίσουν ἐργάτες τοῦτα ἐφοπλίσεις καί ὄχι..... εἶμαι πατριώτης Προστάτα μου καί σᾶς χρειάζομαι καί φρόνιμον διά τό τέλος σας λοιπόν Ζαϊδίνι ἐμέ καί λέγω θέλω ἀξίαν 100 Μακεδόνων διά σᾶς λόγους ἐμέ δέν θέλω οὔτε κουβέρτα οὔτε δίσκους καί βαντεβοῦ καί νά φοβοῦμαι ἀπό μία μία σκιά ἀνθρώπου ἐμέ θέλω ἀπό ἀξιωματικούς ἕτοιμα τό χιόνι σάν ἔρθουν μαζί μας μία φωτιά καί σύντροφα ἐμέ θέλω νά ἐνδυναμωθοῦν καί ἐμέ τούς φόνους τῶν ἀδελφῶν μας.

Ἡ ἐπιστολή τοῦ Στέφανου Δραγούμη φρόνιμον καί στήριγμον τίποτε σας χρειάζομαι καί δυό ρούχα καί ἀλλάξω καί καπότα καί σκεπάσματα καί σᾶς λέγω διότι ἂν ἀποθάνω καί ἀποκεφαλισθῶ καί ἐγώ θέλω νά φορέσω τό βραχιόνιόν μου διότι ἐμέ εἶναι ἀπαραίτητον ἀπό τό λαβίδιόν μου διότι ἐμέ εἶναι σᾶς καί ἀναχωρῶ καί θέλω δύο ρούχα ἀπό τρίπλα καί δύο ἀπό χακί δίλωνα καί τοῦτα ὅλα τά ἔχω ἀπό ἐμέ σαμάρι καί δύο σαγματοθῆκες ἐπάνω εἰς σᾶς ἐδῶ καί θέλω δύο καί δύο λάμπες.

Διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου ὑποβολῆς

Τό ταπεινόν σας τέκνον

Ἰωάννης Ζαΐδης ὁ Μαΐου 94

Δημοσιογράφος

Τραγούδια Μακεδονικά

Στὴν Ἑλληνικὴ Νιότητα

1) Ξύνα, ξύνα, ὦ νιότη,
τῆς Ἑλλάδος μας τὴ γῆ,
ὅπου Μακεδονίες
ἀσὸ ὄψα ἀντηχεῖ.

2) Ξύνα, ξύνα πού 'ταν Κεφάλι
ὁ ἀσόβολος παλιός,
Βουλγαρίας μιὰν χώρα
νὰ δαμάσῃ Ἑλλήνων.

3) Ξύνα, ξύνα ὦ νιότη
καὶ ἰδῆς πῶς σπαράσσει
τῶν Ἑλλήνων τὰ χώρια
τὴ δερμούδα τὸ σπαθί.

4) Ξύνα, ξύνα πού 'στο αἷμα
τὴ χέρα σὲ βουτήσῃ
καὶ σὰν δίνουν Ἕλληνες
ἀφαιρεῖτε ἡ τιμή.

5) Ξύνα, ξύνα, σὲ φωνάζω
μιὰ ἀδελφικὴ φωνή,
σοῦ 'χουν ἀσοβολήσει,
καὶ 'χουν καρτερεῖ.

6) Ξύνα, ξύνα, νὰ 'πῇ ἴδῃς
ἕνα ξίφος σοῦ δώρει,
καὶ μιὰ δάφνινο στεφάνι
σοῦ ποζεῖ τὴν κεφαλή.

Δόθηκε τὸ ὁλοσχέρειο ἐκ Μητροπόλεως Κάτω εἰς Ρουμλουκίαν
Ἀθῆναι τῇ 8 Μαΐου 1904

Γιάννης Ζηδιάνης

Ἀβλιότημοι κι Μακεδόνες κι Ἕλληνες σας προσκαλοῦμε νὰ ἐνωθῆτε μαζί μας στὸν ἱερὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος μας. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐθελοντῶν

ΑΡΑΓΟΥΔΑΚΗΣ

219

23/7/1904

Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Σύμβουλος τῆς Ἑλληνικῆς
Στέφανι Δραγούμη.

Ἀγγίζω ὑπὲρ ὅτι πρὸ ὀλίγων ὡρῶν ἐγράφω
ἐφθασα πορφὰ τὴν ἀπογοήτευσιν μου
καυτηριάσει.

Βεβαιοῦμαι δὲ ὑμᾶς ὅτι ἐγ' ὅσων
γράφω κατὰ τὸ ἐκβραδύτατον τοῦτο
διάστημα ἐπὶ τοῦτο πράγματα
ἐγράφω καὶ οὐχὶ ἐν εὐχαριστοῦ κατα-
σκευάσματι τῶν δημοσιογράφων
τοῦ βουλευτικοῦ κομματάρχου ὅστις
ἐπὶ ὥρας ἀνεφώνουε κατ' αὐτοῦ
ἐν τῷ ὑπνῷ μου οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ
κύριοι, ἀπὸ τούτου καὶ ἀναφέρω
γουν ἀναφορὰν ἐπὶ τῶν ἀκατανίκητον
ἔρωτα ἀπὸ τὸ ὑπερμεγέθη πατριαρ-
χεῖον καὶ ἀναγκαιρίζουσι τὴν

Ἐξαρχίαν τῶν Βουγάρων.

Ἐν ἐπιστολῇ ὑμῶν διὰ τῆς συντόμου μοὶ ἐδηλώσατε πρὸς διαφόρους αἰτήσεις παρ' ἐμοῦ γενομένας ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐκλογὴν ἐπισκόπων ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἐξαρχίᾳ

ὅπερ ἔχω ὑμῖν

Κοινοποιῶ

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

ἐν τῇ 13 Ἰουνίου 1904

220 13/8/1904.

Αγαπητέ μου κ. Σίμο[ν] Μενάρδο

ΕΛΑΒΕ ΑΡΙΘ. ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΩΝ

Διά της παρούσης μου γνωρίζω ὅτι ὁ ἴδιος ἔρχεται ἀπό τήν Κατερίνα γράμμα μου ὅτι ἐπῆρε τήν ἀπόφασιν τοῦ νά ἀναχωρήσει διά Κατερίνη.

Ἐδῶ δέ ἡ κατάστασις μου δέν ἠμπορεῖ νά ἐξακολουθήσει ἐπειδή διά τούς ἀνεπιτρόπους παραπόνους τῆς ἐμφ. προσφυγικῆς τρίτης τάξεως μου τό ἐκοινοποίησαν ὅτι δύο πόρισμα τῆς χριστιανικῆς Κοινότητος ἐκαταδίκασε τήν ἀπόφασιν τῆς Κοινότητος μέ τά ἑξῆς ὀνόματα ἐκεῖνα τήν δέ ἐκατάστασιν ἐπῆραν οἱ ἀρχηγοί τῆς Κοινότητος ἀνεγνώσθη ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ καί ἐκεῖνοι ἐπῆραν τήν ἀπόφασιν νά μήν ἀφήσουν τήν ἐργασίαν μου καί ἐκεῖνοι ἐπῆραν τήν ἀπόφασιν νά ἐπιστρέψουν οἱ πρῶτοι τήν ἐργασίαν τοῦ χριστιανικοῦ τούτου δέ ἐπιστρέψαμεν ἀνάδοσιν τῆς ἐργασίας. Δύο ἀφέντες ἐκεῖνοι δέν ἠθέλησαν ὅτι ὅλοι πρέπει νά ἐπιστρέψουν

τον καθολικόν της Εκκλησίας μέχρι της ανορ-
θώσεως καινουργίας μέχρι δε τότε ανάγκην όλην οι
καθολικοί αγίου δεί δώσωσιν και ύπομέ-
νωσι, τοιούτρονον συγχρόνως δε συμβού-
λου οι εν καινουργία πράξεως από των
νέων χωρίων ούτως εξ ημών λαβόντες τον
βραβείον ενώ και δίκαιον μετάνοιας χάριν
ου εν άνδρι καθαρίσωσιν οι πορίται
και ούτως συνάξαι αυτό μερή διαμαρτύρων
τι ούτε άνδρες μετάνοιαν μερή αυτόν
τι καταδίκαιον τον έγγραφον τι καταγραφή
διαμαρτύρων καταδίκαιον μερή αυτόν
τι δια γόνυ ότι ύπερ αγίου αγωνιάζη
και σύνταγμα την αγιοσύναιμα του
ανδρός μου καταδώσι διανοίξη εκκλη-
σιαστικόν μου βουλαρικόν μορι-
τάτον και ανανεωμένον και από την
ορθοδοξίαν μας μέ το δόγμα ορθόν τα
παντοίων χριστιανών καταφύγωσι
εις την καινήν καινουργίαν ανάγκην, εμού
τι εν τάνδε ανανεώσεως ώσπερ αυτών
έσωσεν. Εύρε καθιστήσαμεν εν την
εκκλησίαν ανάγκην τι δε μαρτύρο-
μεν αγίου εν τη καινουργίαν μας

εἰ δὲ ἀρέσχομεν ἢ τὸ μέγεθος, οἱ δεκάκαρ-
δοι μὴ ἐκπλήττεσθαι καὶ ἀνυποχώρητοι
ἐπιμένωμεν, καὶ ὅτι αὐτόχειρα τὸν
χεῖρα νοσοῦσι, πεφυκότων ἀρέσκειν καὶ
ἐργάζονται τὴν ἐκείνης τοιοῦτο
τρόπον. Ἐπεὶ ἀπεχαρίσθημεν ἡμεῖς
χάριν πάσι παρὰ καὶ ἐκείνῃ ἢ τοῦτο,
διότι οἱ πάντες οὗτοι ἐν Παναθηναίοις
ἐξεδόθη ναυμάχοντα καὶ μέχρι μὴ
ἀνδρὶ ἐκ τῆσδε πάντων τοιαύτης
διαφορᾶς παρὰ ἐκείνοις ἐγένοντο
ἔχαιρον καὶ ἤμυναν. Ἐδόκουν.

Καὶ τοῦτο μὲν ἐκ τοῦ παρόντος ἐν τοιούτῳ
ἀνοδάρχου ἐχρῆν πανοπλίαν διὰ
ἐγὼ δὲ διαπράξεσθαι ὡς ἐδυνάμην

Ἐξ Ἀθηνῶν τῇ 13ῃ Ἰουλίου
1904

Μὴ ἔχω πῶς νὰ ἤμουν
εὐχαριστημένος μὲ τὴν ἐγχείρησίν
σου διότι ἀφ' ἑνὸς ἐνοήσαμεν
διὰ τὸ παρόντα μου καὶ μέγα μέρος
τοῦ ἔργου Μέχρι τοῦδε ἔχω τὴν σιωπήν μου
μόνον ἔκπληξιν καὶ τὰ ὄμματα μέλλουσα
μου

Ἔχω ὀνομαχωρημένα μὲ τὸ ὑπουργεῖο
ἐσωτερικῶν τώρα δυὸ χρόνια ὑπογράψει
τὴν σειρὰ μὲ ὅλα τὰ ὀνόματα καὶ
μὲ ἐσᾶς μόνον ἀπομένει νὰ ὑπογράψετε
καὶ ἐσεῖς τὴν ὑπογραφή μου ὁλοκλήρου
καὶ ἔτσι θὰ γίνῃ ἡ ἐργασία
καρπερὰ ἀμὲ γνῶμη τὸ θέλημα
τοῦ θεοῦ

ὁ ὑπογράψων κ[illegible]

Π. Π. Τρικούπης

Αρ. 23 Αύγ.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 4/17 Αὐγούστου 1904

ΣΥΛΛΟΥΜΕΣ

Φίλε κύριε Στέφανε Θραψάνη

Ἀθήνας

Ἔλαβον τὴν εὐγενικήν σου ἐπιστολὴν καὶ τὸν φιλανθρωπικὸν παλμόν σου παρακινοῦντός σου νὰ σᾶς ἀναφέρω καὶ σᾶς παρακαλέσω διὰ τὴν ἑξῆς:

Ἐμπορεύεται μὲ γυναῖκα μου ἡ ὁ Ἅγιος Καλυβίας θέλει νὰ στρώσῃ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου τὸν Κλεισούρας καὶ δὲν ἔχει καλὰ λάμπρας ἱερὰ σκεύη, ἀλλὰ ἀντιθέτως μᾶλλον ἀπάρτια ἀσπρόρουχα ἐκκλησιαστικὰ ἔχουν. στρέφουν μᾶλλον διὰ νὰ ἐμπορεύεται μᾶλλον μὲ παρέλθῃ αὐλόθι παρὰ τοῦ Καλλιγέρου Βογενοῦ ὅλη ἡ τὸ Κλεισούρας καὶ ἐπιστρέψουν πάλιν τὰ σκεύη, ἐσυλλήβδην καλὰ ἐκκλησιαστικὰ αὐτὰ καὶ ὁ καλὸς παρακαλούμενος τὸν Βογενοῦν νὰ Σέρβια μὲ φέρουν μᾶλλον ἐρραπτόμενα, ἀπάρτια καλὰ νὰ ἔχῃ δύο μέρα δραχμὲς ὅτι ἐρχόμενον σοβαρὸν σκοπὸν τὸ ἐκ τὸ ἐκκλησιὰ μας τὸ ἐκ τὸν ἐκκλησιὰ μας ἴδιας μᾶλλον καὶ αὐλὰς λάμπρας, ἐφ' ᾧ σκοπὸν διὰ τὴν παρουσίαν μου νὰ σᾶς παρακαλέσω ὅπως θέλετε νὰ φροντίσητε καὶ ἐνεργήσητε ἐφ' ὅσον σᾶς ἐπιτρέπουν, ἵνα σᾶς μὴν στρώσουν τὴν ἐκκλησίαν τὸν ἐκκλησιὰν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀφήσῃ, ὅτι ἐπέρχεται καὶ τὸ πανηγύρι τῆς

οχολιών μας ἀνέναι τὸ εὐλογεῖν τὸν ἀνθρώπο, διότι ἐγὼ
εἶμαι μὲν ἐνόψιν τῶν οχολιῶν Κυρίων ἀλλὰ ἔχω
τοῦ μικροῦ μου ἐνδιαφέροντα δὲν δυνάμεθα νὰ ἐνεργοῦμεν ἐκεῖ
ὁ ἴδιος, ἔχει ὅμως ἐνίσχυσιν τοῦ μαθητοῦ μου.

Παρακαλῶ οἱ ἀ εἰσηγητὴν καθηγητικοῦ ἐνδιαφέροντος
διὰ ἀγνώστους νὰ ἐνεργήσῃ δεόντως

Ἐξ ὑπολοίπου μετὰ τιμῆς
καὶ ὑποβολῆς

Σ. Ἀραγουμῆς

Σ22

Σύμφωνον ἀποδεικτικόν ἐκ τῆς πα-
ρ' ἐμοῦ παρουσίας ἐν Ἀθήναις. Δείκνυμι
διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἐξουσίαν ἀσκοῦσάν μου
μεσ' ἧς Démètre P. Phéraios ἀσκῶ
Docteur en médecine τὴν ἰατρικὴν
ἐπιστήμην, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν χειρουργικὴν
ἐπιστήμην ἐξ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24ῃ Αὐγούστου 1904 Castoria

Ἐθν. Πινακ. 15 Ἰουν. 19 π.

ἐχοχώτατα. Στέφανε Δραγούμη
τὴν εὐδοξότατη τοῦδε Ἀναξαυτοῦ υἱόν
ρω., ὀρφανὸν πὶ εὐσεβεῖ καὶ αὐτοφοίνη
τὴν ζωτικῶν ἔχοντα πὶ εὐσεβεῖ ἐνδεικτικὰ
τε τὰ ἐξιδιασμένα φιλανθρωπα αἰσθή-
ματα ὑμῶν συνιστῶντες πὶ τὴν εὐσε-
τρονὸν τοῦ δήμου προδοτέρμαλε
ὅπως διορίσῃ πὶ τὴν χορείαν τῶν ὑπο
τρόφων.

Καστορία 26 Αὐγούστου 1904.

Ἐλάβαμε τὰ φιλοφρονήματα τῆς Ἐξ. Διοικήσεως

ἐν Ἀθήναις.

Ἐν φθάσῃ ἀπὸ τὰ μέρη τῶν φιλοξένων τὰ φιλοφρονήματα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐστείλατε, ἔχομεν τὸ θάρρος νὰ σᾶς εἰπωμεν ὅτι μᾶς ἐλυπήσατε. Διότι ἀπὸ τὰς ἀναφορὰς ὁποὺ μᾶς ἐστείλατε, ἐβλέπομεν ὅτι ἐκάμετε τὸν κόπον νὰ μᾶς γράψετε ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν ὁποὺ ἐφονεύθησαν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν βαρβάρων. Ἐμεῖς δὲν θέλομεν νὰ ἐπιστρέψωμεν τὰς ἀναφορὰς αὐτὰς εἰς τὰς οἰκογενείας των, διότι ἐνθυμούμεθα τὸν πόνον ὁποὺ ἐδοκιμάσαμεν ὅταν ἐλάβαμεν τὰ πρῶτα γράμματα ἀπὸ τὰ μέρη τῶν ἀδελφῶν μας, ὁποὺ μᾶς ἔγραφαν τὰ ὀνόματα τῶν ἀδελφῶν μας

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για τα ωραία λόγια σας. Αν δεν ήταν η παρουσία σας, δεν θα είχε νόημα η βράβευση. Σας ευχαριστώ που ήρθατε από τόσο μακριά. Ελπίζω να τα ξαναπούμε σύντομα.

Με εκτίμηση

Θανάσης Βέγγος

Ἀξιότιμε κ. Στέφανε Κραγιάμη
τοῦ εὐγενεστάτου κ. Δούκα
Σαχίνη υἱοῦ τοῦ μαγιστράνου εἰ
ταῦθα οἰκογενειῶν συνιστῶν ὑ-
μῖν, παρακαλῶ νὰ τῷ φανῆτε
χρήσιμος ἠθικῶς, ὅσῳ τὸ ἐφ' ὑμῖν
πρὸς εὐτυχίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ

Κεφαλοτύριον, τὴν πατρίδα μου
ἐνθύμιον νὰ γευθῆτε μὲ ὑγείαν.
Ἐν τρίγατείμοι νὰ προσφέρω
ὑμῖν

Démétrius P. Théraios μετὰ
τῆς προσ Docteur en médecine πρὸς
ὑμᾶς ὑποβολῆς καὶ ἐξ ἀπαλῶν
ὀνύχων ὑμέτερος.

Τὴν 4 ἑκατοστῆς τρισχιλιοστῆς 1904 Καστορία.

7/9/1904

Ἀξιότιμε ἐ σεβαστέ σαοῦ ἐξάνν Παναὶ Καστορίαν

ἐν Καστορίαν

Τό γράμμα σου διά τόν ἀνασυστάσαντα γέρω συναναβάσιαν ἀπ λιμνοσοβόον ἔχαβον ἐ ἐιχάν μεγάσσιαν ἀπολαύσιν φρ' ἄννοιαν διαρρήμα-τόβαν εἰς τήν οἰκίαν σου ἐ ἐού τό ἀνάγνωσα, ὡρίσμαν δά σφάς αὐτόν μέ χρῶσσαν ὀρθοδόξου ἔχχλησιάς ἐαράς, ἐ ὁ ἄνδρωσς, μετά τήν ἀνάγνωσιν τήν σήν ἐντολῆν ἐ τήν ἐμήν ὁρκίαν, ἤχθεν εἰ βαθίαν παλάνθεν ἐ εἰ εἰζμυρνήν μετά-νοιαν, τήν ὁποίαν μοί ἐξεδήλωσε δί ἐμβόνων δακρύων ἐ ζόγω μεθήν ἐνδυναμω-σιοῦ ὑπέρ τοῦ ἔθνους μας ἐ τῆς ἐκκλησίας σας. Ἐχρειάζον ἐμεῖς τήν γνώ-μην σε ἀν σφάς νά μεταβῆ εἰ τόν Κεϊρασσέμην τῆς Ἀναπαζόβους ἐ νά διά-σωσιν εἰ αὐτόν ὅχι τά παπουρώματα τῶν ἀβίων ἄνθρων, ἄλλα μεταμε-λήσουν τά ἰδικά μας μακεδονοχώρια, ἐ τόν διάβολόν τοῦτον, σπαρδεύ ὅτι δά χάς φανῆ χρήσιμος ὁσονοῦν ἐ σφάς νά μείνῃ εἰ τό χωρίον του, ἐνῶ ἐν ἀρχῇ μετά τήν γνώμην του ἔναι ἀνάγκη νά φυγαδευθῆ εἰ Καστορί-αν ἐ ἀσφαλῶς σκριβάνω χρεών τήν ἐπί τοῦ σκρίβον τοῦτον γνώμην σε τήν σρουαχή τρίτην ἀνυσκρδέβης.

Τοί ἐσυχρόνως ἐνδιαύδη ἐ ἰδιόχειρον ἐντολήν του, ἵνα βεβαιωθῆ σκρί τῆς ἐμβάσεως τῶν χρεσφράγων.

Τόν Γεώργιον τόν ἐσύστησεν εἰ δεσποζωνίτσαν εἰ τάς 27 σεπτεμβρίου ἐ σήμερον σκριβάνον ἀνυσκρδένην ἐντολήν του ὅτι μέλλει ἀν δά χάνῃ δα-πανᾶ εἰ τό ἀνοδιδασκαλεῖον, ἀναλογῶ ὅμως δέν εὗρον ἐσαύθεν ἐ ἔτρεχεν εἰ ἀναμάνα κιόρβουνα, τό δέ σεβόμενον σκρεπασμόν ἀπ' ἐμέ ἐντο-λήν νά μοί τήν αἰτήσῃς μέ τόν Γεώργιον εἰ τόν ἱερομόναχον κυπαίσιν εἰ χρεί-

ονόμαν τὴν ἀρραβωνὶ Τρίτην.

Τοῦτα ἐκαὶ τοῦ παρόντος διαλυεῖ δὲ εὐχαπαοασαλόμενος τοῦ σεβα-
δοῦ γνησοώμενος σεσοῦν ἐ ὄγιν τὴν σεβασθεῖν ἀπογόνεσιν τοῦ
χρόνοτος 7 Σεπτεμβρίου 1904. — ὁ φίλος ἐ εὐχέτης σοῦτοῦ
Παναὶ Εὐαγγέλου Παναγιωτόπουλος.

Ἰωαν. Ἀριστόβουλος, φλὲ ἐρώτησον δὲ τὸ δαίμον δόμι-λοι χεῖρ ἐκῆς σαρ᾽ ἐμοὶ
μοῦ λοὶ σοῦμμιξ ἔσουμ ὁ νικοί μοι φοῦλος μὲ ἐγραπτιμένον σῶμα
σοῦμαρα δὲ μὲ ὁ πασός. Ἐκ ἐκαόσιος, ἐκ ἐκὶ ζάγρας Θεμελεῖν Διδάσκαλον
μ᾽ ἔχθρα ἐκ χεῖρος ἐκ ἐκὶ τοῦ παγκόσμου ἐκ χωρεῖν σωμάτων· ἐκ ἐρώτησα τα-
χέως, πόθι μὲ ἐκὶ ζῆς Βαγιαδάκιοι· μὲ μ᾽ ἔθεσε ἔνας δίας ἐ δημοκρατίας ἔσκαβε
ἐκῆ· οἱ δασκάλοι, ἔδωκ ὠκόμισα ἔνα ἐλληνικὸ· μὲ σαγῆ λοὶ σκεμένα· καὶ ἔζῆ

Ἐκδοσεία: 7 Δεκ. 1904.

Παρέδωκεν Δημήτριος Ἀγγελόπουλος τὴν ἐπιστολὴν ταύτην
εἰς ἐμὲ Θεόδ. Θεοδ. καὶ ἐζήτησε παρ᾽ ἐμοῦ ἀπάντησιν
πρὸς τοῦτον· ἐπειδὴ, ὅτε ἐπορεύετο ἐκεῖσε ἀπὸ τὴν
πόλιν ἐκ τῆς ἐπαρχίας μου, ἐσκόπευε νὰ μεί-
ῃ ὀλίγας ἡμέρας εἰς Ἀθήνας· ἐξ ὅτου
δὲν ἔχω ἐγὼ δεῖγμα τῆς ἐπιστολῆς ταύτης
ἐπιθυμῶ ἐκεῖνος νὰ ἔχῃ ἀντίγραφον αὐτῆς
ἐπιστρέφω τὸ πρωτότυπον εἰς τὸν κύριον
Δημήτριον Ἀγγελόπουλον.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Δεκεμβρίου 1904.

της μαγορίας

αυτός ήταν ένα μεγάλο κτήμα από τα χαρτιά όπου την παραγωγή
έβρισκαν κάθε μήνα και έτσι χαμηλά σε τέτοιο σημείο δεν θα μπορούσε
έτσι μεγαλομανής όπου έβγαινε θα δημοσίευσε από τότε δεν
πάνδροση κανείς ότι ήμουν σύγχρονος όπως όλοι νομίζουν
δημοσίευσε μια έτσι μια όπου έχει πει ότι θα χάσει βαθμούς
μεγάλη ανάγνωση όσα έγραψα μη μεγαλομάνος μεγάλος αδημοσίευτος
νομού πάνδροση μη πέρασμα έχω πει με υπάλληλο παραδίνω
αμέσως μη θαράσσονο μεγάλο έχω πάει με γραπόσημο από τότε δεν
όμως πάνε κάθε πέρασμα ως πάνε σπουδαιότερα μέσα πάει
Ιωάννου όλη θάλασσα πάνε ίδιες φάσεις μέσα όπου πάνε μεγάλη
μέθοδος μη όσο δεν δημοσίευσε δημόσιο σχολείο θα χάσει
πάει δεν μπορούσε κανένας λογισμός αυξήσουμε μη δημοσιεύσει
δίκη δαπάνης κτήμα μη ένδεκα δάνειο νομισματικής ως αυτός.
συμβούλιο δόση χρέος δόση αποσπάσεις δικαστικών δεύτερος
μη δεξιά αποδείξουμε μεγάλη νομισματικών μεγαλομανία μη
βαθύ πάνω χορός έχω μη χάσουμε πάνω όλη μη ύποπτη κανείς
όχι μη άλλα δικαστικό δικαστήριο πόσος δημόσιος μέσα όλοι
μέσα δικαστικό μη πρόσωπα — ευχάριστος

ξαναπαντήσουν θέλουσα θα χάσει μεγάλο θαράσσονο χαμηλά

Κύριον
Χεσσον ἀδ. Δάν τάγαλα.
Δίκαιοι Ἰουδαῖοι γ. ναδ
σαναμάρι.
ἐπ' ἀδράς.

026

7/9/1904.

Φιλογενέστατε καὶ ἔριστε ἄνερ!

κ. Στέφανε Δραγούμη

ἐν Ἀθήναις.

Ἡ ἰσχυρὰ ἡμῶν φήμη περὶ πολλοῦ χρόνου ἔχει διαλαμβάνει ὑπὲρ φύσιν τὴν Μακεδονικὴν ἐπιτροπὴν τὸ φιλόκαλόν σου ἄλφα καὶ ὦ φιλογενῆ καὶ φιλάνδρωπα αἰσθήματα ὑμῶν.

Πρὸ ἑβδομάδος πάνυ ἐξ ἐντολῆς τοῦ δεσπότου μου ἐξέτασα αὐτὴν τὴν Δεκεμβρίου Λευκίδου Π. Παπᾶ Μαζάρη ἀρκούντως ἐπιτροφορίδη, ἐὰν καὶ ὑπῆρχε ἀκαταφόρητος ἐξ ἰδίου αὐτῆς ἀνδρὸς τοῦ ἱερέως μου. Πρὸ ἡμέρας συμπληρώσαν αὐτὴν μοὶ ἀφηγήθη ἀφεξῆς ἀκριβῶς καὶ φιλαδέλφως ἐκπρισωπήσεις τοῦ Ἰωάννου καὶ τοῦ αὐτῆς Λευκίδου διαφόρων αὐτοὺς ἐν τῷ Γραφείῳ ἐξ τοῦ Σ. Ἀθρίου.

Ἐξ ἃ γραφόμενα ὑπὸ εὐκαιρίας, ἀνακάθω, ὅτι ἐκφράσω ἀφιδύμως τοῖς ἐμοῖ ὑμᾶς καὶ ὅτι ἐξ βάθους καρδίας εὐχαριστῶ ὑμᾶς ὅσῳ μεγίστῃ καὶ μυρίᾳ εὐχαριστίᾳ ἐμοῦ καὶ ἀπάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας μου, ἐμοῦ δὲ παρακαλέσαι ὑμᾶς θερμῶς ἵνα ἔχητε νοῦν τοῦ

Ἐξαιρετικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ προσφορὰ ἐπὶ τῇ
ἐκκενώσει μου Λευκάδος καὶ ἐξόδου, πλὴν χάρις
εἰς τὸν ὑμέτερον οἶκον εὐχαρῶ ἐνθυμοῦμαι τὴν
ὑπὸ ταύτην Ἀρτιάνειαν Νοσοκομεῖον, ὅπου
ἔμεινα ἐπὶ δεῖν ἐπανδύνως νὰ θεραπευθῶ
καὶ ἀντιθέτως ἐπιμαρτυρῶ ἐπὶ τῶν τότε ἐμὲ
παρεμβρίαν καὶ χαρὰν ἔναντι τοῦ ἀνοικτοῦ
καρδίας αὐτῶν καὶ ἄκρως ἐπὶ ἐπιμελοῦμαι μου.

Εἰδὲ δὲ ἐβέβαιον ἐθεώρουν ἐν Ἑλλάδι
ἐξ ἐξόδου ἐπιτρεπόντων δρᾶ ἐδῶ ἄνακαν
ἐπὶ οἰκοφύλακά μου δρᾶ ἐξ ὑπὸ ἐμοῦ ἐμφανῶν
ἰδίαν μου Λευκάδα καὶ ἔμαθεν καθ-
ὅλη ὕλην φιλοφρονήσεις.

Διὰ τοῦτον δὲ μένω ὑμῖν ὑπόχρεως
διὰ βίου.

Ὑμέτερος ἀφοσιώτατος
καὶ εὐγνώμων ἔξω
Λάσκαρις Παναΐ Καστρινος.

ἐν Καστορίᾳ τῇ 16.
7βρίου 1904.

Εν Καρυαίς 19 Μαΐου 1904.

227

Φιλομμειδεστάτη Φραγκισκοπούλα καὶ φιλοστοργοτάτη Κόρη.
Κ. Εγ. Δραγούμη.

εἰς Ἀθήνας.

Χαιρόμαστε ἐγὼ καὶ ἡ Σμυρίδα πὼς σὺ μὲ τὴν ὑγείαν σου καὶ ἡ κυρὰ Μαριγὼ ἡ μαμὰ Παλαιολογίνα ἐπορεύτηκαν ἀπὸ ἔξω χωρὶς ἐμπόδιον ἀλλὰ καὶ εἰμπῆκε μου μερέσει ποὺ δὲν σὲ εἴδαμεν ἐδῶ πὼς θὰ ἐπερνούσαμεν ἀλλιωτικὸ μὲ τὴν Φραγκισκοπούλα μας ἔχομεν ἀλεγρικὸ σᾶς, πὼς ἀπὸ τὴν ἀναχωρητικὴ ἐδικήν σας ἐγὼ ἀπομένω ἀπαρηγόρητος.

Σωστὰ τὴν μέχρι τώρα ἐπιστολὴν σᾶς ἔλαβα Κύριε Ἐγγονόπουλε καὶ μᾶς φέρατε δεκὰ ἐπὶ πλέον ἀπὸ ὅσα ἐλπίζαμεν ἔτσι καὶ φωτογραφίαν ἐκάμετε ἐκείνη ποὺ ἔχει τὸ ἀλόγο μὲ τὸ ἄλογο μὲ τὸν ἀναβάτη ἀλλὰ πὼς ἔβγῆκε τὸ ἀλόγο σας.

Ἀπὸ συμπάθειο μὲ τὸν ἐνὸς, ὁ γραμματικὸς παιδαγωγὸς μὲ ὑπέταξε πὼς ἔπρεπε μικρούτσικο μὲ μεγάλη μαθητὴν ἀδύνατον ἐκεῖνα ποὺ δὲν πὼς συναρμόνουν νὰ ἔχῃ παιδαγωγὸν ὄνος ἐναγὼν πὼς θὰ ἔβλεπε ἐκεῖνος τὴν μυρίαν ὥρες ἐχθρικὴν μὲ πὼς ἐγὼ δὲ ἐκατάλαβα τὸν γίνεται. Ἐφιλοσοφήσαμεν ἐκεῖνα πολλὰ ἐγὼ καὶ ὁ γραμματικὸς ὄνος ἐκ τῆς ἐξιδιαιρέσεως φιλοσόφησα ἐγὼ ἔχει καὶ ἐκεῖνος ἐπιστρέψει σας τὰ ἄλογα μὲ ἄνθρωπο ἐναγὼν πὼς ἔχει μικρούτσικο μὲ ἀνθρώπους πὼς μόνοι ἐγὼ ἔβλεπα ὅτι εἰς τὴν ἐναγὼν ἐκάθετο κύριος μὲ πὼς ἐξέ ἐκάμαμεν ὅτι ἔχει ἐκεῖνος ἐξιδιαιρούσεις ἐμπόδιον ἐκεῖνον ἐκάθετο μὲ πολὺ λυγυχίαν, ἄλογα ἐκεῖνα ποὺ παιρνιτὸν ἐπερνάουν ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα

24/9

228

Ἀξιότιμον Κύριον
Δ. Δραγούμην
Ἀθήνας

Ἀξιότιμε Κύριε.

Παρακαλῶ θὰ θελήσητε νὰ διευθύνητε ὑπὸ ἐσωτερικὸν φάκελλον πρὸς τὸν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Μακεδονίας.

Τὸν ἐσώκλειστον ἐγκύκλιον ταχυδρομικὸν σύνδεσμον, ἐνῶ ἐν μέρει φανερὸν εἶναι ὑπόκοσμος, μὲ ἐφέρησε πολὺ πόνον διὰ γνωρίσῃ τοῦ ἀποστολέως καὶ διευθύνητε ὑμεῖς ταύτην ταχυδρομικὸν, ἐπειδὴ δὲν ἠξεύρομεν ἐνεργὸν τὴν διεύθυνσιν μου, ἔνθα θὰ ἔστελλον ὑφ' ὑμᾶς ἰδιοχείρως.

Διατελῶ μετὰ ἐξαιρετικῆς
ὑποβολῆς Κ. Μιλιώνης

Πειραιεὺς
24/9/1904.

(παραδίδεται ὑπὸ τοῦ Μιχαηλοπούλου Βασιλείου)

Σεβαστέ Ἀρέντι Κύριε Στέφανε Δραγούμη σέ
προσκυνῶ καί σᾶς εὔχομαι ἐν χριστῷ καί παρακαλῶ
τόν θεόν διά τήν ὑγίανσας.
Σέ ἐδοπιό μέ μεγάλην λύπην ὅτι ἤδαμεν εἰς Καστο
ρίαν μαζή μέ τόν βασίλειον Στεργίου καί καθώς ἐσυμ
βουλεύθημεν ἐπράξαμεν καί εἰς τό χωρίον μας Στρέμ
πενο δέν ἠμπορούμεν νά πηγένωμεν φοβούμεθα μή
μᾶς σκοτώσουν οἱ κακούργοι ἔρχονται εἰς τό χωρίον
μας μαζή μέ ἕναν ὅπου εἶνε φυγόδικος ἀπό τό χωρίον
μας. καί χωρίς νά γίνη κανένα ἀποτέλεσμα δέν ἠμπο
ρούμεν νά πάμε εἰς τά σπίτια μας καί τώρα γυρίζο
μεν ἐδῶ εἰς τούς δρόμους τῆς καστορίας νυκτιοί καί
καμία βοήθεια δέν μᾶς ἐδόθη ἀπό κανέναν πρός δια
τήρησίν μας καί μᾶς λέγουν ὅτι εἶνε ληστρένα τά
χρήματα καί ἐμεῖς δέν ἠξεύρομεν τί νά κάμωμεν
καί τώρα μόνην παρηγορίαν ἔχομεν ἀπό ἕναν χέρι
τα πατρικόν μας φίλον εἰς τόν ὁποῖον ἐσυμβουλεύθη
καν καί οἱ γονεῖς μας καί ἐμεῖς. καί σέ παρακαλοῦ
φροντίσετε διά ἡμᾶς ὅσον τό δυνατόν ὀχληγορώτερα
ταῦτα καί παρακαλοῦμεν εἰς τόν θεόν καί εἰς ἐσᾶς.

ὁ γνωστός εὐχέτησας Παῦ
Δημήτριος Παῦ Δημητρίου
ὀνομαζόμενος

Ἐν Καστορέα
τῇ 17 Σεπτεμβρίου
1904

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

22Ρ

Σεβαστέμοι κύριε

Στέφανε,

Μὲ δυνάμενον ἔντιμον τὸν ἀδελφόν μου
νὰ εἰσπράξῃ χρήματα τῶν ἐμῶν ἐν
Κηφισιᾷ παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ δώσητε
τὰ σχετικὰ σας.

Πρόσωπο
ἀφοσιωμένος

Ἀθήνησι τῇ 26/9/904.

Γεώργιος Κ. Παναγόπουλος.

Μανωλάκης (Κορφιάτης)
Χρυσάφης Κορφιάτης
Εὐθύμιος Παναγόπουλος
Βλάχος (Ἀ. Γ. Κυπάρισσος)

230

Σεβαστέ μου κ. Στέφανε,

Μέλλω νά ἀνοίξω ἰδίαν διδασκαλείον [illegible] κοινή δέ καί σήμερον ἔσπευσα αὐριανήν ἀπαντήσω νύκτα ναυτόνους συμπαθείας καί συμπαθείας εἰς ἐμέ ἀναγκαίων νά ἔχω παραπλεύρου πρόσωπα ὅσης, ἡ ὁποία μέ ἀσφαλίζει ἐν πλέοντι. Εἰς ὁρισμένας εἰς ἐκεῖ ὁδοί ἐν μικρόν νά ἔχω τό σπίτι ἄμα περιοδεύω ἀσφαλῶς. Νά τό σπουδάσω δέν ἔχομαι, διότι ἐκτός εἶμαι. Ἐν δηλαδή σπίτι ἐπί ὁδόν Σύνταγμα 32Α. Μπαίνοντας σημειώσατε διότι καλήτερα μέχρι αὐτῶν σπιτιῶν, χαίρω ὅλης τῆς καλῆς μου διότι θά σπουδαίου μέχρι τό ἑξῆς καί νά ἐσπασθῶ χαίρω αὐτῶν δέ ἔχω νά ἔχουν ἐκεῖ ἀσφάλεια. Τοῦτ' ἔχω σπίτι νά σπουδάσω ἐκ σπουδῆς μέ σᾶς ἐκεῖ. Ἐν ἀσφάλεια πρός ἐσχάτου αὐτῶν θά χάλασε σπίτια νά ἐκβάλω μου, ὅτι ἐν κατ' ἐκεῖ ἐκεῖ ἔχω ἐκ ἐσχάτου, ἀξίας 15- 20 χρυσῶν, ἄλλα δέν ἔχω ὁρίζω νά σπίτι ἐκ ἐκεῖ σπουδῆς.

Ἀθήνας τῇ 20/9/94.

Πρόσωπο ἐκβάσεως.
Δημήτρ. Παπαδόπουλος.

Ἀποφραγίζεται ἀφαιρουμένου τοῦ διατρήτου περιθωρίου

ΒΡΑΧΕΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τὸν ὑψηλότατον Κ...

Στέφανον Δροσίνην

Πλατεῖα Κ...

Κηφισιάν.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ

ΠΑΣΑ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΒΡΑΧΕΙΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ Η ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΕΠΙ ΠΟΙΝΗ.

ΜΗ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

(Αἱ ἀνακαλυπτόμεναι βραχεῖαι ἐπιστολαὶ ὅτι φέρουσι παρεντεθειμένα φύλλα χάρτου ἢ ἄλλα ἀντικείμενα κατατίθενται ἐν τοῖς ἀχρήστοις)

231

Ξαναιδε · εν Αθηναις · Κυριακη 19. Μαϊου 1904.

Εσυ ποσο γελασα σημερα μ' ενα γραμμα
μας εστειλε — [illegible] — ο Ν. Δραγουμης, αλλα
καλο και αξιο ειναι ευθυμησαμε κι εκει
"Ειδα επι εν ονειρω μας ανθρωπον ...
καθως αληθινοι ειναι τα εξης ευτραπελα
Ιερα. Δε θελει χαιρομαι νυχτα ενω.
Θυμωσε ειπε μ' αγριαδες μεσ' τον
μεσημερι οι ανθρωποι, βλεπουσα
τους νυχτας ειπε καλα - μεινεσε

1897 εν Θεσσαλία – 8/κ

Τάκης (Ελευθέριος) 1897 εν Πηλίω (Κοκκορακάδικα) –
Δημήτρης (Δημήτριος Ελευθερίου)
Λευτέρης Τσόρος (Χειρόγραφα) 1897. –
Χειρόγραφα πήρε το Σχολείο

18/11/1904

232

Τὸ πρὸς τὴν ἡμετέραν πατρίδα Μακεδονίαν ἱερὸν χρέος καὶ τὸ πρὸς αὐτὴν μεγάλη μας ἀφοσίωσις καὶ ἡ θερμὴ ἀγάπη μᾶς ἀναγκάζει ἵνα καθυποβάλωμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ἀξιότιμα μέτρα τὰ ὁποῖα δεόμεθα πρὸ πάντων ὑφιστάμεθα ὑπὸ τοῦ μὴ ὢν ἔφυγε Ἀρχιερέως κ. Γερμανοῦ καὶ τοῦ συμβούλου αὐτοῦ Κεφαλᾶ Βρατσίτου Ἀθανασίου. Ἐνθέτοντες δὲ ἐν συντόμῳ τὰ ἀνωτέρω παρακαλοῦμεν τὴν ὑμετέραν ἀντίληψιν καὶ προστασίαν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἡμετέρου Ἐθναρχικοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους

Ἐπειδὴ πάντοτε τῶν ἡμετέρων συμβουλίων δὲν συμφωνοῦντα μὲ τὰ ἐμά ὅπως καὶ ἀντιθέτως αὐτῶν ἀφήσεις διότι δὲν ἀνέχονται τὰ κοπιωδέστερα ὅπως, καὶ παραχωρήματος τὰ παρ' ἡμῶν προωρισμένα ἱερὰ χρήματα ὑπό τε τοῦ ἐμπιστεύου συμβούλου, καὶ τοῦ ἐπιτρόπου ἐπιτροπῆς, καὶ τῶν ἐντάκτων ἄλλων ἐξόδων τῶν ἑκάστοτε παρ' αὐτῶν ὑποδεικνυομένων ἐξ ἑκάστης ἡμῶν διαφόρως τρόπῳ ἀφαιρούντα, ἐν τε τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιδομάτων αὐτοῦ ὡς καὶ διὰ τὰ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κυβερνήσει ἀποστελλομένας γενικὰς καὶ ἀνυποστάτους πληροφορίας καὶ ἐφόσεις "τοῦτο δὲ πράττουσι πρὸ πρόφασιν τοῦ βαρυντίου των μόνον καὶ οὐχὶ πρὸς ἐθνικὸν ὄφελος" καὶ τὰ ἐν τῇ ἐμφορτικαγίᾳ των ἀποκρυπτόμενα χρέια ὡς καὶ διὰ τὰ διαβιβαζόμενα ἡμῶν

διά τῶν Ἀθηναίων φίλων καὶ ἰδίᾳ διά τοῦ Κεντρικοῦ Μακεδονικοῦ συλλόγου ὑπεβλήθησαν πολλαὶ πρὸς ποδηγέτησιν τῆς ὑπ. κυβερνήσεως. Τὸ ἐθνοφελὲς τοῦτο ἔργον καὶ τὴν ἀναλόγων τοιούτων ἐθνικῶν πράξεων ἐργασίαν ἐν ὅλῳ καὶ ἐν μέρει δυνάμενοι ἐφ' ἑαυτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων ἐφ' ἡμᾶς συμφερόντων αὐτῶν ἔργον καὶ ἐπὶ τῶν προνομίων ἡμετέρων συμφορᾶς, τοῦ μὲν ἡμετέρου παιδεύματος ἀποφασιζόντων τὴν μεγίστην ἐμπιστοσύνην καὶ ὑφηγηταῖς ἐπιφανεστάτοις ἄνευ ἀποχρώντος λόγου ἐπὶ τῶν κοινοτικῶν καὶ δημοσίων πραγμάτων; καὶ ποιᾷ μὲν τὴν γενικὴν συνέρευναν τοῦ ἐσὶ παιδείᾳ ἢ μαθήσει διαπρεπεστάτου ἀξιολόγου Κυρίου, Ἀθηναίου Καρασκεπίτου, Δημητρίου Π. Φερραίου Μιχαὴλ Δ. Τσιρπανλῆ Ἰωαννίτου καὶ Ἰωάννην Παπαμαυρέρην τοῦ μέσου ἰσταμένου καὶ ἀρκοστερίου τὰ διεσταλμένα τῆς ἐθνικῆς κοινοτικῆς τε καὶ ἐπιχειρηματικῆς ἡμῶν ὑποθέσεως ἀπήγγειλεν, τοῦ δὲ διαπρεπεστάτου τῶν συμφορῶν τοῦ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας πόλεως παρεμπεφυκὲς ἐν γενικῇ συνεύρεσι ἀναδεξιδέντος μετὰ τοῦ κοινοτικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου, Κοσμᾶν Δ. Φίλιον καὶ Μιχαὴλ Δ. Μαυροβούνην διὰ πιστικοῦ αὐτοῦ ἔπεμψε. Τοῦ Ἰωαννίτου κύριον Δημήτριον Φερραῖον διὰ πραγματούσης ὕβρεως τοῦ ἀπεδημήσαντος ἐκ τῆς Ἠπειροπόλεως καὶ οὐδέποτε ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ ἀναμιχθῇ ἐν κοινοτικαῖς ὑποθέσεσι, ἄμφω δὲ δι' ἅμα σχετικὰς πρὸς ταύτας ὑποθέσεις ἀναγκαίως ἐξεδημήσαν ἐν τῇ Ἠπειροπόλει καὶ ταύτας παύσας διὰ ἀπεδημίας τοῦ

την τε κοινήν πολιτείαν και την κατ' αὐτοὺς πράξιν.

Δοῦναι μεν ἀδύνατον και μεγίστη ἐδικαιολογία φέροντες ἐν τε τῇ ξενικῇ συνεδριάσει και τῇ ἐξωτερικῇ συναντήσει προφασίσαμεν τῇ Ἀληθείᾳ μου, ὑποδυνέοντες αὐτῇ τὴν κοινὴν διεξαγωγὴν τῶν μελλόντων ἐνδιαφερόντων ἐθνοφελῆ ὑποθέσεων, ἀλλ' οὐδεμία ἡδέως ὑπὸ ποίων βουλευμάτων ὑπουργούμενος, πρῶτον μεν δι' ἀντιχειροτονιῶν ὕβρεων ἤπτυσεν ἡμᾶς ἀπομεροῦντας προθύμως και αὐτεθνικούς, δεύτερον δια τεμαχίου πρὸ τῆς ἐπιούσης στενοχωρίαν μᾶς ἐπιφορτίζει, μὴ δυναμένους οὐδὲν τι ἀποδεῖξαι και τεμαχίαν φέρειν μὴ τεθεωρημένους τοῦ ἀνθρώπου ἀπεφάσισεν ἡ ἐξ ἀθηνῶν προφορούμεθα πηγὴν τοῦ μεγάλου διαφορισμοῦ διὰ τῶν ἐν Καστορίᾳ παρ' ἑαυτοῦ ἀθρόως προτρεπόντων, κακουργῶν ἐξ ὧν χρηματίζων τοῦ συμφόρου "τῶν ὀθωμανευμένων πάντοτε ἐν τῇ Ἱερᾷ Πατροπόλει" ἢ δια τῶν περὶς τὴν Καστορίαν ἐριζομένων Μακεδονικῶν Ἑλληνικῶν συμμάχων. χαρακτηρίζων δ' ἡμᾶς ὡς αὐτεθνικούς δυνάμεθα ἀντικρούειν ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀποδείξωμεν ὅτι οἱ τε προπάτορες μου και ἡμεῖς αὐτοὶ ἐμορφούμεθα ὑπὸ πατριωτικοτάτου ἑλληνικοῦ ἐθνισμοῦ, και οὐκ ὀλίγον συνεισφέρομεν πρὸ ὀφελείᾳ τοῦ τε γένους και τῆς ἐκκλησίας, σιγηρόνως δ' ἀποδεικνύει ὅτι οἱ κατὰ τὸν Ἀληθείᾳ μου κατηγορίαι εἰσὶν ἀψευδεῖς και ἀποδεικνύουσιν ἐπίσημοι, ᾧ ὁποιανδήποτε ἐπιφροσύνῃ ὑπὲρ ἀσφαλείας ἐφύλαξε. δυνάμεθα ἀποδείξωμεν.

Περὶ τούτου δὲ καὶ ἑτέρας ἀναφορὰς ἀπεστάλημεν ἔν τε τῷ Πανελληνίῳ καὶ ἐν τῷ ἐν Μονακηρίῳ ἐφεστῶσι Ἑλληνικῇ Προξενείᾳ ἐφεστηκέτη καὶ ὑποστηριζομένη ὑπὸ πολλῶν ἑταιρειῶν, ἐπιδεούσας δι' αὐτῆς τὴν ἀδιάφθορον καὶ καινὴν πολιτείαν τοῦ νέου Πρωθυπουργοῦ Βενιζέλου, ἀντιμετέπη πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀρθοδόξου ἔθνους.

Ἵνα ὅπερ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως μὴ ἀφεθῶσι ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν καὶ ἡ προστασία τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων μὴ ἔχοντες ἀφορμὴν νὰ καταφύγωμεν σπεύσατε νὰ μᾶς ἀπαλλάξητε τῆς ἐπικινδύνου ταύτης θέσεως τῆς ἐνεργουμένης ὑπό τε τοῦ Πρωτέρου καὶ τοῦ μυστικοῦ συμβούλου αὐτοῦ.

Διατελοῦμεν τέκνα ἀφοσιωμένα ὑμῶν
τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ὑπερηφανείας.

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 18 Δεκεμβρ.
1 9 0 4.

Κωνστάκης Π. Ζάχος.
Δαμιανὸς Θ. Καραβιδᾶς
Κωνστάντ. Ν. Κρεμενιώτης
Ἰωάννης Θ. Καραβιδᾶς
Βασίλειος Οἰκονομίδης.

Εἰς τὴν παροῦσαν ἀναφορὰν ἤθελον
νὰ ὑπογράψουν καὶ δύο ἀκόμη ἕτερα
ἄτομα τὰ ὁποῖα ἀπουσιάζουν ἐκ Θεσσα-
λίας ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς μένει ἐν Θεσ-
σαλονίκῃ διὰ ἐμπορικὰς του ἐργασίας.
Ὁ δὲ ἕτερος εἶναι Μοναστήριον, δὲν ἠξεύ-
ρω ἂν ἐδικά του πρακτικὸν ἢ τὸ πρόχειρον
τῆς ὑπογραφῆς.

Σ.Ν. ΔΗΜΗΤΡΟΥΜΗΣ

Grecia — یونانیستانه — Athenes.

Κύριον
Γραμμάτιον Τ. Ταχυδρομείου
Διευθύνον
Συνοικίαν Κεραμεικοῦ — Ὁδὸς Κριεζώτου Ἀρ. 8
Εἰς Ἀθήνας.

5/12/1901

Εὐσεβαστώτατε,

Ὑπείων τὴ προγροπὴ καὶ διαμερεύοει σας βραδέως προσέρχομαι
καὶ εὐχαριστῶ τὸ φιλογερές ὑμῶν ἐνδιαφέρον τοῦ νὰ καταμάθητε,
διατί μόνοι ἡμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι νὸτερούμεν τὴν πνευματικὴν κίπσαν
κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἡμῶν τῶν Προπαγαρδιοτῶν!

Οἱ λόγοι τῆς τοσαύτης ἀμυδίας καθ' ὑμᾶς καὶ ἀναγκαίας ἡμῶν!
Εἰ καὶ ἄλλοτε γνωστοὶ ἐγένοντο καὶ ποιάτις θερασεία ὑστερήθη τῷ τε
Παναγιωτάτῳ καὶ τοῖς υἱοῖς τῶν πατρώων θρησκείας καὶ γένους,
μεριμνῶσιν τὰ τοιαῦτα, οὐδεμίαν δυσλυχῶς μεταβολὴν τῶν καιῶν γενο-
μένων καὶ αὐτοῦ ὠφελείας τῶν τοῦω ἀφειδῶς ὑστέρ τῆς πνευματικῆς
ἡμῶν ἀναστυξεως δαπανωμένων χρημάτων οὐδεμίαν, μέγα θερα-
σείαν ἐπεδείξαντο οἱ τε πνευματικοὶ ἄρχοντες καὶ οἱ ἀρχόμενοι
"μορμήσαντες σὰν τὸ στρεῖδι στοὺ βραίχον"! χερσὶν ἀντεχόμενοι
συγήματος σταυρᾶμ, καὶ διασταδιαμοῦ χρημάτων ἱερῶν! οὐδὲ
καταδείχθη μηδεμίας ὠφελείας πρόξενον!

Τώρα αὖθις, τὸ καὶ ἄλλοτε μηδὲν οἱ ἐσαιῶτες εἶπον ἡμῖν
"Ἡμεῖς ἀφ' ὑψηλῆς σωσεῖας ἐσπουδάσαμεν τὰ σοιχεῖα"!
Ἀλλ' ἡ σωσεία φαίνεται τοσοῦτον ὑψηλή, ὥστε τὰ ὀρὸ τῶν σοδῶν
αὐτῶν μενόμενα οὐ διεμερίσοντο ὑμῖν! καὶ τοῦτον ἕνεκα
βραδέως μαμβάνετε τὴν παρουσίαν μου!
Ἡ ἀπορόπευσις καὶ ἀνηγοσία ἡμᾶν ἐνισχυομένη οὕτως ὑφ' ἡμῶν
αὐτῶν, μεγάλη τὴν ἀμυδίαν καὶ ἀδιαφορίαν, ἵνα μὴ εἴπω τὴν
ἀναγκαίαν μας! διότι ποιοῦμεν! εἰ καὶ τινες ἐπαναπαύομεν τὴν

συνείδησιν ἡμῶν διὰ τοῦ «οἱ ἔχοντες τὴν δρᾶσιν καὶ παιδιὰν ὰν ἔχουσι καὶ τὴν εὐθύνην.» ἐπιφέρεται λέγω, ὑφ' ὑμῶν αὐτῶν Παναγιώτατε, εὔπιστον οὖς παρεχόντων τοῖς μονοσαίμοις τὸν παγιωτισμὸν ἀξιοῦσι, καὶ ὑμεῖς διαβουλεύεσθε ὅτι αἱ ἐνέργειαι τῶν στέφεται νῦν ἐπτυχιῶν! ὅτι τὸ δεῖνα χωρίον, μυριόζυγα κ.τ.λ. προσῆλθε τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ Μητρί! ὅτι ὁ δεῖνα τῶν συμφώνων μας προδότης! ὁ δεῖνα ἀναίδητος, καὶ ὁ δεῖνα τοιοῦτος! ἐπιδεικνύμενοι οὕτω παρ' ἑαυτῶν, οἵτινες νῦν τὸ πρόσχημα τοῦ παγιωτισμοῦ, ὃν ἀναίσχυντον, καὶ χεῖρα ἔχουσι μόνον προσαιδοῦσι ψυχίον τι ἢ ὀστοῦν τῆς ἀμουσίας τραπέζης ἀναισθανόμενοι πρὸς διαίρεσίν των! Οὗτος γοῦν οἱ παγιῶται, οἱ πεπαιδευμένοι! γενόμενοι τοῖς πνευματικοῖς ἡμῶν ἀρχηγοῖς Μητροφάνεσι τοῖς καταπαίρουσι διαβῶται καὶ δαιμονικοὶ τῶν ἐνεργειῶν των! καὶ πράξεων! συνίδουσι καὶ διαγινώσκουσι ταῦτα, εἴτε διὰ τῶν ἐφημερίδων, εἴτε οἷς δεῖ! πρὸς ἐμμύησιν αὐδὶς χρήματος ἀναρμοίου διὰ τὴν δεῖνα ἀρχὴν ἢ ἐνέργειαν πρὸς αὐτοκαμοιβήν! Ἰνδικ.! κ.τ.λ.
Μὴ δυσανασχετῆτε, Παναγιώτατε, διὰ ταῦτα ἐντεθειμένου ἀληθείαν! πικρὰ μὲν ἡ ἀλήθεια! ἀλλὰ «τὰ σύκα εἶπε σύκα,» καὶ «συκῆν συκῆν» οἱ πρόγονοι ἡμῶν οὕτω ἔλεγον!
Ὁ πρωτοπάτωρ τοῦ τῶν Μητροφάνους Ἀθανασίου, ἀπὸ καὶ τὸ ἀγιωτάτιον διάβημα τῆς ἐγκωμίου ποιμαντορίας αὐτοῦ, ἐξήγειρεν τὴν τε πόλιν καὶ ἐπαρχίαν ἡμῶν δι' ὅσα ἄλλοτε, ὡς ἀναίρεμμα Κυρίλλου, καὶ αὐτὴν ἐπαναστάσεως! καὶ τὴν ἐπαύλεσιν τῶν πλησίον αὐτῆς, ἐάσατε χαιρουσῶν προσπαθῶσαι ἐάσαι! οὗτος! μάλιστα διεπράξατο ταῦτα καὶ δεβαίδης ἔχων καρδίαν Βαρθολομαίου! καὶ

γεύδοι εἰς ταχείαν! συνιόντων ὑμῶν, Παναγιώτατε, ὡς ἐπόπταν τῶν λεχθέντων, τοὺς ἄγγελους μὲν κλειτοὺς· ἄγγελος δὲ καὶ τὸν Προαγγελοῦς αὐτῷ... ἔτι δὲ καὶ τὴν συνταξιν ἐφημερίδων τὴν πρὸς διαγόρευσιν τῶν ἑαυτοῦ κατορθωμάτων καὶ συμφωνίαν ἐπιμόνων συμβουλευτήριον!.. «κεῖσθαι ἐπὶ τοῖς Verba», ἀπορουμένων ἐπὶ τοῖς πραττομένοις!

Καταπόδον δ' ὁ ἀντικατοχάτης ἑαυτοῦ τὴν δεδουσαν φιλομένειαν ἔχει, καὶ τὴν ἀδικουμένην δράσαν καὶ ἐτέρμειαν πρὸς βελτίωσιν θέμει καταβάλλει· τοῦτο ὁ χρόνος καταδείξει!!!

Ἐξ ἀναγκαίας ὕλης ἐπιτρεπομένης μοι πρίναι, εἰ καὶ ὀρθῶς, ἀμφιβολίαν περὶ τὴν δραστικὴν του ἀσφαλίσομαι καὶ ἀτευτυχίαν. Διότι ἀδικεῖ ὕλη πάσης πνευματικῆς κινήσεως καὶ ἐνεργείας τὴν ἐπαρχίαν ἡμῶν τυγχάνει καὶ μεθ' ἑμέτερον παρ' οὐδενὸς τῶν φιλογενῶν ἡμῶν συμπατριωτῶν συμβουλὴ ἢ γνώμην δεχόμενος ἐμαστίζετε πᾶσαν τὴν πνευματικὴν τὴν ἐπαρχίαν ἡμῶν καὶ ἡδικεῖ διαπαιδαγώγησιν εἰς χεῖρας τοῦ μυριογενετικῆς αἰμάδος καὶ ἀγραμμάτου Πρωτοσύγκελου, ὃς ζῶν ἐστὶ ζῶν παραπαθήματος ἐν τῷ διαιρετικῷ συμβουλῷ καὶ μεχρικῆς τῷ στόματι, ὡς ὅλων ἀγνοῶν τὴν ζωτικὴν! καὶ τί λέγω; αὐτοῦ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γνῶσιν αὐδαμῆ τυγχάνει πεπαιδευμένος ὢν καὶ προσεχῆ, ἀπαυσταίζοντος τοῦ Πατριαρχείου, ὅτε μεῖ, πρὸς τοῦ μεῖ ὅτε δὲ πρὸς τοῦ ἄλλον πρὸς σύνταξιν αὐθαιρετήσεως ἢ ἐνδείξεως... πρὸς ὑμᾶς, καταφώρων οὕτω γενομένων, ὅσα ὑπὸ ἐχεμύθειαν ἔδει εἶναι! ἐμαίρων δ' ὑπεδείχθη τῷ Πατριαρχείῳ ἐν Κωνσταντίνου ἔτι οὔτι κ' ἀντι-

παιδόπαιδος αὐτοῦ δι' ἐγγραμμάτου νομίσματος, καὶ τῆς Ἰουδαϊκῆς γλώσσης εὐθυμότερον πρὸς τερατοφόρον καὶ ἐν ἐπιγνώσει προσταιόν τῶν συμφερόντων τῆς θρησκείας καὶ τοῦ μέτρου! Τοιοῦτος γοῦν ὁ ῥηθεὶς ἀναδρέμεμα τοῦ ἀναδρεμέμενος Κυρίλλου εἰσαγωγὸς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν χορείαν τῶν ἐμμελῶν... Μητροσυλῶν!! οἳ διεπορθοῦσι πᾶσαν τὴν Συμμορικὴν ἐργασίαν τῇ ἐναρχίᾳ ἡμῶν!· διὰ τοῦ διορισμοῦ, μεταδόσεως καὶ νομίσεως τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν! Καὶ ταῦτα μὲν, οὐκ ἀσὺ σιωπᾷ ὁ Μητροσυλίτης, ἀλλ' ἵνα, εὐρρίσεων τὴν εὐδύτην τῷ πρωτοσυμμέλῃ, Αὐτοὶ παρασῶσι τῶν ὑδ' ἑαυτοῦ διαπραττομένων μὴ νομίμων!!! Συνιστᾷ, ὁ Μητροσυλίτης ἡμῶν ἐσόδους τῶν Ἀρχῶν τῆς ἐναρχίας πρὸς χειροτονίαν ἀνδρῶσιν αἱσθημάτων ἀμφιβόλου προαιρέσεως, καὶ ἴσως δευτέρου εἴδους Μαυροφόρειον! ὁ πρωτοσύμμελος παραπροδίδει τὴν ἀσφάλειαν ταύτην τῷ υἱῷ τοῦ πρώην πάτρωνος αὐτοῦ διορισθέντι τοιούτῳ, περὶ Μητροσυλίτῃ ἐμπαθεῖ ὅστις ἐνεργεῖ τὴν διὰ τῶν Ἀρχῶν σύμπηξιν ἐν φωρίᾳ τοῦ εἰς Μονοστήριον μεταβαίνοντος πρὸς ἀναγνώρισιν, «ὁ τέτροξα, ὁ τοξες».
Τοὺς ἀργυροῦς μόνους μεθ' ὅσου Παναγιώτατε, ἐκτελῶ τὴν ποιητικήν μου ὑποτροπὴν εἰς τὴν ἐμαυτοῦ! Ποσάκις ἐν τοῦ στόματος τῶν ἰδίων Μητροσυλῶν ἰδίοις ὠσὶ δεῖν ἤκουσα, ὅτι τὴν ἐναρχίαν ἡμῶν ὑδοβάθρον πρὸς εἰσκήδησιν καὶ παραίρεσιν ἀνωτέρας τοιαύτης θεωροῦσι;;!!
Πρὸ οὐδὲν δ' ἄλλο ἀνοβλέπει ἡ ἐργασία αὐτῶν ἢ τὴν πτῆσιν τοῦ βαραντίου των· καὶ τοὺς σφετερισμοὺς τῶν ἱερῶν τοῦ Συμμόρου

χρημάτων, καὶ μαζώνει, ὅταν τύχῃ καὶ περιοικοχίζωνται ὑπ' ἀναγκῶν καὶ ὑποχρεώσεων! Εἰς πόλεις ξένους καὶ ἀγνώτους τῶν τῆς ἐπαρχίας μας, ἐποικεσιόμενον Αὐτοῦ, ὁσονόμφοι καὶ ἡ σφρίγων ὀρέξεων τῶν περιαυτολογίαι ἐξωκείται εἰς τὸ Ζενίθ, συνυφαινούσαι Αὐτοῖς καὶ τὰν ἐμπαθέαν, μέγαν δεσποτικὸν τῶν ὑπηκόων! ! Μάθημα, κύριε, ὀμέρωσαν μας διορθώσατο καὶ τοῦτο: ἡ ἔμετρο! κ. τ. ἑ). " Μὴ ὅμως, Παναγιώτατε ὑπουργεῖτε τὴν καὶ ἄλλους δοθεῖσαν ἀναίτησιν ὅτι ἀπαιτῶ «Ὁ Κλῆρος ἀναγκαῖον κατέχει καιρόν» Ὑμεῖς ὅμως ἐκποδίσατε αὐτὸν διὰ τῶν βουλευμάτων! χορηγημάτων! ἀξιοσεβάστων διατριβῶν! ὡσεί μὴ ἤρκουν αὐτοῖς αἱ 600 χίλιαι ζουρνίαι ὧν δημοτῶν καὶ ἀδημοτίτων ἐπαοίων εἰσπράττουσι; ἢ τῶν ἐνδομάτων τῶν ὑφ' ὑμῶν διδομένων! καὶ τῶν ὑπὸ τῶν διδασκάλων ὀφειλομένων!!! (Διαβεβαιοῦμεν ἐσοπίμως καὶ ἐν εἰλικρινείᾳ ὅτι ὁ Φιλάρετος τὸ πρῶτον ἔτη τὴν ἐνταῦθα διαμονήν του εἰσέπραττεν ἐτησίαν παρὰ τῆς ἐναρχίας του σφρίγας 700 ὀθωμανικὰς λίρας.) (Ὁ Ἀθανάσιος ἐν διεσπάρμασι ἐνοῖ καὶ ἡμίσυν ἔτος παρὰ τῆς ἐναρχίας του μόνον 786!!!) Ἀλλὰ τότε, φιλοδῶτε πρῶτον! Μὴ μᾶς ὑβρίζητε! μὴ μᾶς ἐνδεεῖ ἴητε αὐθαιρέτους ἀναγκῶν! ἐπιδεῖτ τῶν σφρίγων! καὶ . . . ἐτέρως! Λεβεντεύτε καὶ οἰκειοποιεῖτε τὴν δεινοπαθοῦσαν ἡμῶν θέσιν!! Καταδιχθεὶς Ἀγιώτατε, τὸ μὴ παραφόρως τὴν ἐργασίαν ταύτην, γενομένην οὕτω, ὡς μέχρι σήμερον γίνεται «ut fiat aliquid» . . Ἐπιτρέψατέ μοι αὖθις καὶ συντόμως τῷ ὑμετέρᾳ παναγιότητι μου

Παναγιώτητα τήν μεγαλομήν τοῦ συστήματος τούτου! ἐναναγγες δέ μόνα προ ὠφέλειαν τα ἑξῆς.

1/ Διορισμόν παρά τῆς Αὐτοῦ Παναγιότητος ἐπόπτου τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ἀνδρός κοσμίου, τῶν πατρίων ἔμπειρου καί κατόχου τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, ὅστις ἐν τοῦ σύνεγγυς ἐπιβλέπων προστάτει τά χρήσιμα θρησκείας ἔνδον δέ διά τῶν ἐπιτρόπων του.

β=ον/ Νά ἀποχωρισθῇ τῆς ἐπαρχίας Καστορίας, τό τμῆμα «Κορυτσᾶς» καί διορισθῇ Ἐπίσκοπος Κορυτσᾶς, καί τοιοῦτος μέχρι πρό ἑβδομήκοντα χρόνων ἦν, τά ἐφεξῆς δέ εἰς Ἔφεσίαν καί ἐν τοῦ σύνεγγυς ἐπιτηρῇ τό ποίμνιόν του, ὅπερ ἀγωνιῶν τυγχάνει, καί τριῶν ὁδῶν ἡμερῶν μεμακρυσμένον τῆς πόλεώς μας! Ἐν τοῦ τμήματος τούτου ἐπίκεινται τῶν 250 χιλιάδων εἰσερχόντων ὑπό τοῦ Πατριαρχείου! ὥστε ἀπέραντα διαφέρεται, Εἷς Ἐπίσκοπος!

γ=ον Διορισμόν ἐπιτρόπου ὑπό τῆς Παναγιότητός μου δύο ἢ τριῶν συμπατριωτῶν ἡμῶν μορφῶν ἀπεραιάν, καί στερρῶν ἀντεχομένων τῆς πατρίου Εὐσεβείας τήν ὁποίαν καί ἐπιβάλλῃ τῷ Πατριαρχείῳ, ὅτι νά προστρέχῃ μέ τούτης, τό ἀπορρέοντα δέ τῶν συμπατριωτῶν διά τήν ὑφοῦ καί καθορίζηται. Καί οὐχί, ὡς τῶν ἐπ' ἐσχάτων ἔτους ἤδη τῷ Ο!! Τοῦ Πατριαρχείου πολλάκις μή ἐμπιστεύοντος διδάσκαλον ἰκανόν, ἐξ ἀμαθείας, καί διαφθορουμένου ὅτι αὐτοί εἶναι ὑπόχρεοι καί ὑπεύθυνοι τῷ Ε. Κυβερνήσει. Καί τοῦτο μέν τό προσόμοιον μετά τοῦ μεγαλείου, τό ὑψίστου τῶν Ἐκκλησιῶν παρεχώρησεν!! ἢ μᾶλλον ὠμειδοποίησαν! Πάσα δ' ἡ ὑστερεία μετά τήν ἐπιτροπήν ταύτην καί τοῦ ἐτέρου καί διεφθάρησαν!

§ τοῦ πληρεφόρου τοῦ Πέραν

4ον Διορισμόν ὑπό τήν ῥηθείσης ἐπιτροπῆς διδασκάλων ἱκανῶν καί ἀδωρολήπτων καί οὐχί ὑπ' ἐμοῦ ἤδη διά δωροδοκιῶν ὑπισχνουμένων τῶν ἱκανῶν τῶν ἐμοῦ σήμερον παραγνωρισμένων διά τάς χρυσᾶς του!
Ἔχομεν ὅμως σήμερον τοιούτους; Δυστυχῶς κατά μέν τό ποσόν εὐαριθμοῦμεν, καί διά τῶν δακτύλων ἀριθμουμένους τό δέ ποιόν; Δασκάλους;;; ἀναριθμήτους;!;!; Τί δ' ἴδω; περί τῶν διδασκαλισσῶν, Κύριε, θοῦ φυλακήν τῷ στόματί μου!....
Ἀρκοῦ καί αἱ αὐτόχρημα πόρναι διορίζονται, ὑπ' ἐμοῦ σήμερον!
5ον Πᾶσα ἀντιμισθία ἤ χορήγημα δίδόμενον τῷ Μητροκωμίτῃ δέον ν' ἀναγκαίως τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑμῶν! Ἀρκοῦσι, νομίζομεν 600 γίραις ζουρμίας εἰς καλογήρου ἔχοντι τήν διαθεσιν καί ὑπηρεσίαν τήν θρησκείαν καί τόν γέροντα! Ἔστω δ' ἄν καί τό τριπλοῦν Κομωτίας ἀποχωρισθῇ καί τῶν 250 γίρων τοῦ τριμήνου τούτου εἰσπράττει ὁ διορισθησόμενος Ἐπίσκοπος, πλήν τό ὑπόλοιπον 350 χίρων ὑπεραρκοῦσιν εἰς καλογήρου πατριώτην!.!.! Τ' ἀποδιοσαυρίσματα αὐτῶν εἰς οὐδέν ὄφελος χρησιμεύουσι ἤ πρό εἰσοπόδησις ὡς εἶναι, εἰς ἀπαιτήσεις ἐναρχίας, δεσποτισμόν, καί ὕβριν τοῦ σώματος αὐτῶν! καί ἀνόμοιον θλῖψιν ἀπραίτως! 30/viii/901.
Ἀπό τῆς συντάξεως τῆς παρούσης μέχρι σήμερον 4μηνον διάστημα παρῆλθεν, οἱ δέ καιροί οὐ μενετοί!.!.! Οἱ τοῦ Κρούμου ἀπόγονοι τά αὐτά ἐμείνωμεν ἔνστικτα ἔχοντες διά τῶν βαρβάρων καί ἀχρείων αὐτῶν φόνων, οὓς διαπράττουσιν ἐναντίον τῶν πρώτων βουλγαροφώνων ὀρθοδόξων συνεπαρχιωτῶν σχεδόν καθ' ἑβδο

μάδα.!! τί μέγα σπίδοι καθ' ἑκάστην! τὴν μίαν ἐβδομάδα κατεμερισόργησαν εἰς κόνομέλατ τὸν τμήματος Κορίστιας τρεῖς γυναῖκας σχεδὸν ὑπὸ τὰ ὅρματα τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν καταδίωξιν αὐτῶν τῶν παιδόργων ταγματάρχου τῆς χωροφυλακῆς Μουχτάραγα. προπαρηθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὸ τμῆμα Πόπορης τοῦ πᾶ Δημήτριον Οἰκονόμου αὐτὸ ἐτρέβινον ἀὼ τὴ Ζαγοριτσάνης μερο. γεντικῶς κατεμερισμένους αὐτὸν τοῦ συντεθλασμένου μανίου αὐτοῦ καὶ τῶν χειρῶν εὐρεθεισῶν!! ἐν μέσῳ δὲ τῆς 500 οἰκίας ἐχούσης Ζαγοριτσάνης περὶ μέσην ἀράς τοῦ Κοσμᾶ συμπατριώτων αὐτῶν ἀλλ' ἡμέτερον ὀρθοδόξων ἐν τῇ αὐτῇ δὲ πυροπόρῳ πρόμος διὰ μέσου ὁμιλούσης ἐφάνωσαν ἕτερον κατασυν τρίψαντες τὸ μανίον αὐτοῦ.+!! Ἰδοὺ τί πρῶτον. τί δ' ὕστερον; ἀναγράψαι τὴν Παραλ. τρεπόνων ὑπὸ τῶν αἰσχρόνων τοῦ Κρούμου!!! Ἀρτὶ ἡμίσειαν ὥραν τῆς Κασταρίας ὅτι ἀναμένα νὰ ἐξέλθωμεν· θεὸν πανημερίαν ἀναμένωμεν πρὸς σωτηρίαν μας!!! Ἡ δὲ Ε. Κυβέρνησις προπαθεῖ τὴν διαφύλαξιν τῆς τάξεως, ἀλλ' ἀνισχύρως· ἐξέβημεν εἰς τὸ δημόσιον τοῦ νέου Ἐπάρχου, παυθέντος τοῦ ἰδιοταμείου χθές!..

Τί δ' ὁ σκοπὸς τῶν Κρουμείων τούτων ἐνεργειῶν;! διὰ τοῦ τρόμου καὶ φόβου, οἱ ἐμποιοῦσι τοῖς ὀρθοδόξοις ἡμετέροις Κουγαροφώνοις, τοσοῦτον ἐπτόησαν αὐτούς· ὡς καὶ αὐτὴν τοὺς ὀλίγους Χριστιανοὺς τοὺς ζερβοὺς τῆς πατρῴας εὐσεβείας αἰσθανομένους, ἠμάγκασαν ν' ἀποστέλλωσι τὰ τέκνα των εἰς τὰ Κουγαρικὰ ἐκπαίδευτα τῶν προπαγανδιστῶν· καὶ Κουγαριστὶ νὰ ἐκπαιδεύωσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν χριστουγέννων· ἐνῶ πρότερον ἐνῶ πρότερον οἱ ἄλλοι μὲν χωρὶς τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ἐγίνετο ἑλληνιστί, ὁ ἄλλος δ' ἐγίνετο ἀμοιβῇ μίαν ἑβδομάδα ἑλληνιστί, μίαν Κουγαριστί (ἐναβωνιστί)!! οἱ δ' ἡμέτεροι διδάσκαλοι οἱ ὑπὸ τοῦ ἐκκλήτου διοριζόμενοι εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἡμῶν καθ' ἑκάστην ἐχόμενοι εἰς τὴν Μητροπόλεως ἀναγκάζονται ταῦτα. Καὶ τινὲς μὲν τούτων οἱ ἐθνικώτεροι, ἢ οἱ δημότεροι δίδουσι τὰς παραιτ.

+ σημειωτέον τὰ ἀνία ὅλων τῶν ὑπ' αὐτῶν φονευομένων διὰ τὰς ἀξίνας κατασυν τρίβονται!!!!!

ΔΡΑΧΟΥΜΕΑ

2. σεις αὐτῶν! εἰ τοῦ φόβου μή ταραττόμενοι θαῤῥοῦντες. ἰδιᾳ δὲ πράττουσι τοῦτο οἱ ἐν Κουγαροφώνων χωρίων καὶ χωρίων καταγόμενοι, οἱ δὲ ἐξωμόσφωνοι τῶν διδασκάλων ὁμολογοῦσιν ἀπροκαλύπτως ὅτι δὲν ἔχουσι μαθητὰς διὰ νὰ διδάξωσιν! ἐνῶ τὸ παρελθὸν ἔτος εἶχον 50 - 60 - 100 μαθητὰς ἤδη 4 - 5 - 10 τοιούτους!!! Τέλος ἵνα μὴ μακρηγορῶ ἰδοὺ ἐπὶ γνωστῶν ὑμῶν... ἀποφαίνομαι μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας ὅτι ὑπῆρχε σήμερον ἐκκλησιὰ διὰ τῶν ἐχομένων ἐργασιῶν ὑπῆρξεν ἴσως τῶν Ο.!!! Καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἄρμου οἰκοδομηθὲν ἡμῶν οἰκοδόμημα κατέρρευσεν ἀνεπιστρεπτί!!! ἀποσυρθησάντων πάντων τῶν ἐν τῷ τεμάχει Κορέστιας καὶ τῷ ἧς πόρρω ὀρθοδόξων χριστιανῶν Κουγαροφώνων!!! Τὰ δ' ἀναγραφόμενα ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὑπὸ τῶν δαιμόνων τῶν Μητροπόλεων, οὐδαμίστον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ, ὅτι τόδε ἢ τόδε σχισματικοὶ χωρίοι, ψευδοποιοί, κ.τ.λ. εἰσὶ ψεύδη ἀναίσχυντα καὶ φρενήρη τῶν πιτσυρατάδων!!! + προσέχετε τὴν Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ

Τὸ σχέδιον, ὅπερ οἱ τοῦ Κρούμου ἀπόγονοι ἐταντιπῶς ἐφαρμόζουσι, παρόμοιόν ἐστι τῷ τοῦ Ἰγνατιεφ δηλ. τῆς ἀποσπάσεως τοῦ παλαιφρυγίου καὶ καταστρεπτικοῦ διὰ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ γένος ἐκείνου Φιρμιλιανοῦ, δι' οὗ ἐσύστησε τὴν Ἐξαρχίαν, ἧς τ' ἀποτελέσματα πάντες ἴδομεν καὶ ἐγνωρίσαμεν!!! Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἐπιφέρει ἢ ἐπέφερε καὶ τὸ νῦν αὐτῶν σχέδιον τῆς τρομοκρατίας, ὅπερ μετέρχονται οἱ προπαγανδισταὶ τοῦ Πανσλαυισμοῦ!!! Ἔργον ξηνοβιέφειον!!!;;

Πλήν τί τὸ ποιητέον ἐναντίον τοῦ χειμάρρου τούτου τοῦ Πανσλαυιστικοῦ;; πῶς ἀναχαιτίσωμεν τὴν ἐφ' ἡμῶν ἐπαπειλουμένην ταύτην καταστροφήν;; Οὐδαμόθεν βοήθεια.; οὐδαμόθεν ἀντίμαχις!;

Καθ' ἡμᾶς δεῖ τὴν ταχίστην ν' ἀπορροθήσωμεν ἣν ὁδὸν ὑφηγοῦνται ἡμῖν οἱ βάνδαλοι οὗτοι;; προῒ συμπαίτωσιν καὶ ἐνδάρμενοι τῶν ἡμετέρων,

οἵτινες ἐπιμετοῦσι τοῦτο. ὀφθαλμούς ἀντὶ ὀφθαλμοῦ. ὀδόντας ἀντὶ ὀδόντος!! Τὴν μέθοδον γοιωσοῦ τῶν ἀντιποίνων.;.;; Βάρβαρος καὶ κανδαλιὴ ἡ πρᾶξις καὶ τοῖς ἀποχόνοις τοῦ Κροίσου προσιδάζουσα.!! Δύναται ὅμως καρποὺς ἐπωφελεῖς νὰ ἐπιφέρῃ· οὐδέποτε ἡ εὐγενὴς ἔμμενις φύσις κατῆθεν εἰς τοιαύτας ἀνοσίους καὶ ἐστιγματισμένας πράξεις!!! Ὑμεῖς, λοιπόν, πλέον ὑμῶν φωτισμένοι συνέρθητε, ὡς ἐμπρέπει τῇ φιλοπάτριδι καρδίᾳ καὶ τὰ δίοντα ἐνεργήσατε διὰ τῶν ταγῶν τοῦ γένους καὶ τῆς ἐπιμηδείας πρὸς προστασίαν Αὐτῆς..!!

Ἄλλα σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει. — ὅσῳ καὶ αἱ προσπάθειαι σπαγερεῖαι. ἵνα τῶν συμβαινόντων εὐταῖρα νὰ παραστήσω ὑμῖν, δυστυχῶς πολλῶν λόγων ἔνεκα ἀτεμῶς ἴσως καταληπτὸς φανήσομαι· Διὸ ταῖς ἐμμίψει ὑμῶν καὶ ἀγνοίαις παράβλεψον καὶ συγχώρησον! Ἀποβλέψατε μᾶλλον εἰς τὴν καρδίαν ἢ εἰς τὸ περιττωμά μου. Ἄλλ' ἀληθείαν ὑποσχόμενος!!!

Δεχθῆτε μετὰ προσηνείας τὰ σεβάσματά μου καὶ τὴν ἄμιαν ὑπόμνησιν μεθ' ἧς διατελῶ διαπύστης ὑμῶν

ὁ διαπύστης σας

Δ. Π. Φεραῖος.

Καστορίᾳ τὴν 5/XII/901.

Καρδίτσα 23. Φεβ. 1904. 934.

Αγαπητοί κυρ Θόδωρε καὶ κυρία Θεοδώρα

Χάϊς.

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμὰ διὰ τὴν ἐπιστολήν σας μὲ τὴν φωτογραφίαν τῆς κ. Σοφίας. Ἐλπίζω ἀκόμη νὰ ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἀναχωρήσω ἐγκαίρως διὰ Ἀθήνας μετὰ τῶν ἐκλογέων. Ὅσοι ἐνδιαφέρονται ἐκ τῆς ἐπαρχίας νὰ ἔλθουν ἐγκαίρως.

Κ. Χατζῆμ. Χθὲς ἐπεσκέφθην τὸν Ἀρχιεπίσκοπον μόνον καὶ ἐκάθησα μέχρι τῆς 1½ περίπου. Σήμερον θὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μητροπολίτην καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Φαναρίου καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ ἐπιστρέψω εἰς Καρδίτσαν. Ἐν Ἀθήναις θὰ μείνω ὀλίγας ἡμέρας διὰ νὰ ἐπισκεφθῶ τοὺς φίλους καὶ γνωρίμους

Ἐδέησε πολλὰ ἀπαλλάξῃ κυρίᾳ· ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτους
χρὴ δὲ ὡς 13-14· ἐπεὶ ἀπόλλυσι ἐκπλήξει τοῦ
τῆς γῆς αὐτοῦ· ὅδε ἀφιγμένου· ἵδε σπουδαί
σου φρένας καὶ ἔρχεσθ' ἢ ἐμπορικὴ ἀκρόασις δεῖται
ἐνδοξον μάθεσι. ἐξῆς ἴσως ἀγαθὸν τῆς χειρὸς
αἰτιολογεῖ δόσει τὰ παιδαγωγὰς ἢ μεγαλείου
χωρὶς ἐμπλοκῆσαι.

Νῦν ἔρχονται εἶδος· ἀλλὰ ἀπορέσουσι ὡς μὲν
ξοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ λογοθέσιον πρὸ ἀνόητος ἀνάγκας
παλαιόθεν· ὡς παλαιὸς σελίδι γραῖαι ἀφορμὴν
κωφῶν· ἀλλ' ἐπιστολικοὶ ἐπ' ἐσπερινοῖς ἴσως
ἀλλὰ· πρὸ ἐξ ἐπιπλοκὴν δόμοις ἐπὶ
ἀλλὰ· πρὸ κοινοῦ ἐμπόρου ἐπὶ ἔρχεσθαι πρὸ
ἐπ' πολιτικὴ πρὸ ἐπιστήμονος ἐπιστολικοὶ
ὁμολογεῖν πρὸ ἐπὶ ἐπιστολικοὶ ἐπὶ ἐπιστολικοὶ
ἐπὶ ἀνοδίαν ἐπ' πολιτικὴν πρὸ ἔρχεσθαι πρὸ ἐπὶ
πρὸ ἐμβαίνουσι πρὸ· πρ· πρὸ ἐξ ιβ· οἱ λογοθέσιον
λαὸν ἔχειν λογοθέσιον ἐπὶ ἐμπορικὴν
ἀπὸ καὶ μέσα κοινοῦ ἐπὶ ἐπιστολικοὶ ἐπὶ
ἐμπόρου γάμου ἐπὶ ἐμπορικὴν ἐπὶ πρὸ ιβ,
ἐπὶ ἐπὶ πολιτικὴν ἐπιστολικοὶ ἐπ' χωρὶς
πρὸ ἔρχεσθαι λόγου ἐπιστολικοὶ· ἐξ δὲ ιβ· οἱ λογο
εἶδος μεθ' ἐμπορικὴν πρὸ καὶ ἐπὶ

εφτάνουν δι' ἀρκετὰ ἐς τὴν Κορυτσᾶ.
Ἐν κοράκι ἀκατοχώρητο μὲ κόμπους.
Ἐν τῷ μεταξὺ μᾶς ἔφερε δι' ἀγγελίου ὁ Ἀλῆ
βέης πολλὰ ἐπιεικῆ λόγια παρ' αὐτοῦ.
Ἐμεῖς σᾶς φιλοῦμε

Καὶ ἡ ἀδελφή Σας ἐδῶ Σᾶς ἀσπάζο-
μαι μετὰ τοῦ Θεοδώρου καὶ τῶν Ἰώνη
Γιάννη καὶ Σεργίου. Τὴν Μαρίνη ἀσπάζο-
μεθα ἀπὸ τὸν Λευκίδα καὶ λέμε
ὅτι εἶσθε καλὰ καὶ ἐχάρημεν πολὺ καὶ
πρῶτα ἄκουσε τὴν ἀγαπητικὸν Λευκίδα
καὶ λέμε ἐμείναμεν πολὺ εὐχαριστημέ-
νοι ἀπὸ Σᾶς καὶ Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ
ἐχάρημεν τὴν συνομιλίαν καὶ τοῦ
γιόκα μας δὶς τὰ ἀσπρα Σᾶς εὐχαρι-
στῶ πολὺ ἀμὰ αὐτὸ γιόκα μας δὲν μᾶς εἶπε
μαν καὶ τοῦ ἔδωσα εἰς τὴν καστανιάν
μου τὸ ἀσπρο εὐχαριστήθη πολύ. καὶ
ἀμα δὲ ἔβγη ἡ ἀπογιά τοῦ θεμοστη-
λοῦ μὲ λέγετε καὶ δίνει μεγάλη

Ἔρχομαι ἀμέσως καὶ θὰ μὲ συγχωρεῖτε
σήμερα. Σᾶς ἔχω ὅλην τὴν ἀγάπην μου καὶ
ἀσπάζομαι. Τὸ παιδάκι τὸ ἔδιωξα
ἀπὸ τὴν Δανίλη ἀμέσως διότι ἔχάλασε τὴν
ἰδέα ἀσφαλείας διότι ἔζήτησε

Καὶ ἐγὼ ἡ ἀνεψιά Σας εὐχαριστῶ θερμῶς
Κύριον ἀσπάζομαι μέλη ἐνθερμοῦ τὴν σὲ
βασιλῆν μοι δηλῶν σας ὡς καὶ τὴν σεβασ
τήν μοι θείαν καὶ σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ διὰ
ταῖς γράμμαις ὁ θεόδωρος καὶ οἱ ὑπόλοιποί μου
τὴν μαμὰ καὶ σᾶς ἀσπάζονται

Παρακαλῶ καὶ χαιρετᾶ τὴν Δέσ
ποιναν. Δι' ὅλ Ἐγκάρδια.

285 13/1/1905

Ἀγαπητέ μου ἀδελφέ Γεώργιε Οἰκονόμου σέ εὔχομαι καί σέ ἀσπάζομαι ἐν ὑγιείᾳ.

Εἰς Ἀθήνας.

πρότερον σοί ἔγραψα τό τελευταῖον δοκίμιον τό ὁποῖον ἔ-παραν οἱ ἀδελφοί μου παιδούργοι δεδομένοι βούλγαροι ἡμᾶς καί εἰς ἄλλους τόσους, ὅτι ἔπαψαν τό ὀπτικόν μας χορτᾶ νά ἀκούουν νά ἐβλέπουν τίποτε ἀπό μέσα μήτε ἕνα ράμα μήτε μία ὀπᾶ φασόλια οὔτε πως ἔπαψαν καί τόσα ἄλλα ὀπτικά τῶν μαιαρίτων Βαγγέλων καί στεργιῶ σαμπεθερούς τα ὁποῖα εἶχαν καψη πρό δύο ἐτῶν καί τά εἶχαν κτίσει νέα ὅτ γνωρίζω, ἔπαυσαν δέ καί ἄλλα δύο. τοῦ δικαίου εὐαγγέλου, καί τοῦ Βασιλείου χριστο. σόπη, ὅπου ἔλπισαν νά σηκώσουν καί τήν ἀδελφήν μας Δομνίκα, ἀλλά ὁ θεός τήν εὐ-λόγησεν καί ἔφηγεν ὡς τό ποδάρι καί ἄν τήν ἔπιασαν πόδαγρα πάθος καί ἄλλη ἐντροπή ἤ δέ μητέρα μας μέ τήν πρεσβυτέραν καί τήν δομνίκαν καθώς καί αἱ ἄλλαι αἱ φαμίλιες ἔφηγαν καί πῆγαν εἰς τό χέρσον χορτᾶ φορέματα χορτᾶ σιδέρα χορτᾶ τροφή ἀπό τά 19 Δεκεμβρίου καί δέν ἤξερο τί γίνοντε διότι ἔδοσεν ὁ θεός καί πολλά χιόνια καί βαρύν χειμώνα καί οὔτε πηγαίνον οὔτε ἔρχον-τε ἄνθρωποι καί ἄν μάθω τί νά πάρω; καθώς ἄρχισε εἰς ναυτορίαν καί δέν ἔχω καί ἐγώ τί νά φάγω διότι δέν ἔχω μαρίαν ἀποστήριξην ἐδῶ ἀπό πανένα καί τί νά πάρω δέν ἤξερο κοντά νά χάσω τόν νοῦν μου μέ ὅλον τοῦτο πάλιν μετά μίαν ἑβδομάδα ἤ δύο θά

σᾶς γράφω ἀλλὰ ἐσὲ νὰ μὲ ἀπαντήσῃ τὸ ὁλιγοτερόν
διότι σὲ ἔγραψα καὶ ἄλλο γράμμα καὶ ἀπαντοῦνοῦ δὲν
ἤλαβον νὰ μὲ γράψῃ τὸ ἐλάχιστον διὰ τὴν ὑγίαν σου
καὶ τί κάμῃ καὶ πῶς ζῇ, διὰ νὰ μὴ σὲ πτοῦμε καὶ διὰ
ἐσένα διότι δὲ χάσου τὸν νοῦμου ταῦτα καὶ ὑγίαινε.

1905

Ἰανουαρίου 13

Καστορία

ὁ Ἀδελφόσου Παῦ Δημή-
τριος.

καὶ ἐὰν δὲ γράψῃ γράμμα πρὸς τὸν
Κύριον Ἰωάννην Παῦ Μαντζάρην
διὰ ἀδιορίστατον Παῦ Δημήτριον εἰς Καστορίαν.

Ἀδελφέμου Γεώργιε Μάδε ὅτι καὶ ἀναφορὰν στέλνομεν πρὸς
τὸν μητροπολίτην Θεσσαλίας, καὶ νὰ τὴν ζητήσῃ ἐκεῖ ἐὰν
εἶνε δυνατὸν νὰ δώσῃ ἀναφορὰν καὶ ἐσὺ πρὸς τὸν Θεόμητον
τὸν διὰ νὰ τὰ πτύσωμεν τὰ ὀπίτζαμας καὶ νὰ μὴ χέρον-
τε οἱ ἐχθροὶ καὶ νὰ παραπαίσῃ διὰ νὰ μᾶς προφθάσουν τώρα
διότι ἔμειναν νυστικὴ καὶ χωρὶς, δόσε τὰ δέοντα
καὶ εἰς τὸν Νεοχάσιον πήρξαν τὸν παραπαίσωμεν τοῦ-
μὴ ἐὰν εἶνε δυνατὸν νὰ ἔλθῃ ἐγὼ καὶ ὁ Θαοπήσῃ ἐκεῖ,
διότι οὔτε μᾶς περιπτοῦν ἐδῶ οὔτε ὀπίτζα δὲν πιστεύω
νὰ χήνουν ἐὰν δὲν δὰ ἔλθωμεν ἐκεῖ, καὶ ὅτι σᾶς διατά-
ξουν νὰ μᾶς ἀπαντήσετε σᾶς παραπαίσῃ τὸ ὁλιγοτερόν
καὶ ἵνα πιγένῃ πάντοτε εἰς τὸν φιλοτιμίας Δρὶ δόσε τὰ
δέοντα καὶ εἰς τὸν Ῥιμπόρη καὶ τρίψον τοὺς ἐνχρόμες

836

6/3/1905

Ἐρίθιμε καὶ ἔνδοξε Βουλευτὰ Ἄθηνῶν καὶ σεβαστέ μου Κ. Στέφανε Δραγούμη

Εἰς Ἀθήνας

Σήμερον Κυριακὴν τῆς ὀρθοδοξίας ἐνῷ ἐγὼ μὲν καθήμην ἐν τῇ ἐμῇ ἀοθενεῖ οἰκίᾳ, ἡ δὲ ἀξιομισὴς μου συνοδία ἐπανεκαμψε μεθ' ἑαυτῆς ἄλλους φίλους ἐκ τῆς ἐμπορίας, ἰδοὺ καὶ ὁ ταχυδρομικὸς διανομεὺς φέρων ἐπιστολὴν τοῦ σαρ' ὑμῖν ἀγαθοῦ συμπατθίρου κ. Χρήστου δι' ἧς μοὶ γνωστοποιεῖ ὅτι ἤρατε σπρίγατ καὶ χαμαράνιναν διὰ εἴκοσι χιλιάδων γλήφων καὶ ἀνεδέχθητε τὴν μεσολάβησιν. Ἐχάρην μὲν ἐκ τῆς ἐνδόμυχον ἀπὸ καρδίας ἐμοῦ ὅτι ἔσωσα ἡ συνοδία μου μὲ καὶ ὁ ἀφιλοχρήματος φίλος· ἐκ δὲ τῶν μεγίστων τῆς συνοδίας μου ὅσον ἴσχυσα ἀπὸ τοῦ ὑψίστου νὰ χαρίσωσιν ὑμῖν καὶ τοῦ σηπόλου ἀγαπᾷ ἐδήλωσαν τὴν χαρὰν των ἐκ τοῦ ἀφιλοχρήματος των πρὸς οὓς προσεφέρθησαν διαφόρα ἀναμνηστικὰ καὶ ραικὴ ἄφθονον. Μεθ' ἡδυτάτου συγχάρτου ὑμῖν διότι ἐβλέπω ἀμύγδαλον ἐπὶ τὴν μυχίαν. Τὴν κατ' μοναὸν ταύτην χαρὰν τῆς ἐμπιστευτῆς μου συνοδίας σπεύδω ὅπως ἐκφράσω ὑμῖν πεποιθὼς ἀδιαφάνειαν ὅτι ἡ καταγωγὴ τῆς ὑγιοῦς ταύτης ἕδρας σαρ' ὑμῶν θὰ εἶναι τὸ ἀγαθὸν τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀνθρώπου

Εὐχόμενος τῷ ὑγιείᾳ ὅπως χαρίσηται ὑμῖν βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα παραπαίω ὅπως διχθῆς τὰ σίβη ἐμοῦ καὶ τῆς ἐμπιστευτῆς μου συνοδίας

ἀδυναμῶν καὶ γράφω αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἐποψίας μου ἰδίου μου χει-
ρὸς ἵνα γράφω διαφόρως φίλτατε μοῦ

Καισαρία 6 Μαρτίου 1905

Ὁ πιστὸς ὑμῶν ἀδελφὸς
Βασίλειος Μανδάκας

Περὶ τῆς ἐκδόσεως ἐπιστολῶν
Μανδάκου ἔσται ἐν τῷ ἐπομένῳ τεύχει τοῦ Ἑλληνικοῦ.
Ὁ Αὐτ.

Καστορία 7 Μαρτίου 1905

237

Ἀγαπητέ μου Συμπάτριε Κ. Χρῆστε Δάντε

Εἰς Ἀθήνας

Μετὰ μεγίστης χαρᾶς ἐγάβομεν ἐμεῖς καὶ οἱ πατρίται μου τὸ ἀπὸ 25 σεπτεμβρίου γράμμα σας ἀσουμπλιὰν καὶ τὸ ἀποσταλὲν γράμμα μου ἐχάρησαν ὅλοι τὴν ἐσπερινὴν μεγάλην γιορτὴν ἐπάνω τοῦ Ζιβαλοῦ μας καὶ θραμούμεν καὶ εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας καὶ πρῶτα τὴν Α. Ἐξοχότητα γράφω ἰδιαιτέρως εὐχαριστήριον ἀμέσως δι' ἄλλης ὁδοῦ. Τὸ παράπονον τὸ ἀπόκοπον ἐκλείψατε διὰ τὸν Δανιὴλ ἔγραφεν πῶς αὔξησιν τοῦ μισθοῦ του εἶδε νὰ εἶναι οὔτω διὰ ἐξηγεῖσθε ὅμως καλάρας. Περὶ δὲ τοῦ ἐγγόνου μου Σᾶτ εὐχαριστεῖ διὰ ἐξηγεῖσθε καὶ περὶ τοῦ ἐδικοῦ μας διότι εἶναι πλησίον δίγκε προφὴτ Ἰωσὴφ διαμονῆς καὶ ὑποδήματα ἀὶ ὅλ καὶ φορέματα. Ἐγὼ δὲ ὅτι ἀρέσῃ ὑγιαίνετε ἀὶ καὶ ἡμεῖς ὑγιαίνομεν μετὰ τοῦ Δανιὴλ τοῦ ἀποκόπου ἀρὸ μενοῦ διὰ εἶδον, ἀμὲ μαρδάκι. ἐμεῖς σήμερον ἐξ εἴμεθα ἐμπόρους ἐκ ἀναρρύσεως μὲν ἀμὲ ἀδυναμώθημεν ἀὶ διὰ δύναμεν νὰ κινηθῶ ἐκ τῆ δρομῆ μου, διὰ μὲ ἀφίνουσι δὲ καὶ αὐτοκίνητον αἰ ἰδικαί, ἀὶ ἀπὸ τὸ 1901 δεκεμβρίου ἐγὼ εἰσχωρήσαν ἡ μανία τοῦ ἰσοσυλλογισμοῦ καὶ θραμβισμοῦ σου; ἐν τῆ ἱερᾶ Μητροπολιτικῆ συνοδίᾳ νὰ γράψῃ ἰσθραφονὲς καὶ ἄμμα εἰσηγορίσαν τὴν συνοδίαν τοῦτο μοῦ ἔκαμε τὴν καρδίαν ἐπτόησαν ὅλς ἐμὲ μόνον ἀντίθετον γενναῖος καὶ δεδικαίου, ὅλς καὶ εἶσον σοφὲ καὶ ἔγραφα αἰ τοῦ κύριόν μας ἐδῶ καὶ ἀρὸ τοῦ Σ. Ἀρχιερέα μέχρι τοῦ 1904, ὅτε καὶ τὴν 12 δεκεμβρίου ὁ ἀρχιεπίσκοπος τὴν Μητροπολιτικὴν συνοδίαν ὅλην εἶναι καὶ διδάσκαλος τῆ Ἀθηνῶν μας σχολῆς συμπαραλάβαν καὶ ἄλλον διδάσκαλον γυμνασιάρχα αἰ τὴν ἰσθραπεζαρχίαν

ΣΑΡΑΓΟΥΝΗΣ

καὶ στρὶ τοὺ τὸ μαγοτάρχα καλὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου καὶ συναθροίσθησαν εἰς χρόνους ὅσοι εἰς τοὺς δύο χορεύει ἐγκαίρως ἡ γραμματεῖ καὶ ἐξεγέρθη εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐκκλησίαν ἐδόθησαν εἰς ὑποσαγίαν καὶ μάγιδα ἐντὸς μίσου τὴν πολιτείαν διὰ τὸ χριστούγεννα καὶ εἰς ὑποδέχεσθαι, ὡσὰν νὰ ἦταν τὴν μέρα καλάντων μαὶ σοῦ; εἰς χρόνους ὅσον τὸ καὶ τοῦτο στὶ διπρεπῶς εἰς ὀρθοδόξων σχολειαλικοῦ βουλγάρου καὶ Ρουμάνων ἰδοὺ ἡ ἐκδικὴ τῶν ὀρθοδόξων διδασκάλων καὶ Ὑψηλὸν μάγιδα τῆς Καισαρείας. ἐμὲ εἰς ἦταν ἐκάμνον ἐσυχίδην καλὰ τοῦ γάβγου καὶ διδασκάλου καὶ προφορικὰ καὶ γραπτὰ φανερὰ φανερώθηκα τὰ ὅσα ἐγνωρίσουν Θ. Μητροπόλεως καὶ καλὰ σὸν καιρὸν ἐσυχάλλον ἔκαμα; μὰ δὲν ἠμπόρεσε ἐν Καισαρείᾳ νὰ τὸ ὑπερβάλλω καιροῦ τὸ ἐνδοξον μαρτυρικὸν ἀνίσχαγον σῶμα καὶ ἦταν κυκλωμένον ἐν τοῖς φυλακαῖς συναπέστειλαν λίγη ἐκ τῶν ὀστέων τοῦ ἐνδόξου μαρτυρικοῦ σώματος· ἐπῆ ἐκ τῶν ὀστέων ἐκείνου χάριν ἐβγῆς εἰς τὴν συνεχόμενον τοῦ σὺν αὐτοῖς; ἐκ Κοζάνης νομίζω καὶ ζάχαρος ἐβύτσομα, μὴ γνωρίζων τὸν ἰδίον καὶ ἔρίχνει τὸ ἀγριολιθάρι ἐκατὸ χόρτον ἐκ λόγον καὶ χαιρέματα καὶ τὴν ἴδιον εἰς ἐκάθουσαν ἄνθρωπον ἐκεῖ σὺν γράφον τὸ σχολειαλικοῦ τοῦ ἐπεριόρισαν Κύριον Θεὸς σᾶς καὶ ἐκατόμνας προσκαμίσανε ἕνα ἀρχηγὸν τοῦ κομιτᾶτου Ζαΐτσον. Ἐβύτσομα ὅλη νὰ ραγατὼν αὐτὸν τὸν ἴδιον ἐκατὸ τοῦ κτηνίου του καὶ δύσαν ἐκ αὐτῶν τὸν δυσλυχῆ χτίραν καὶ πόδαν τὸν ἀσπάγαν καὶ παρέδωκε εἰς τὸν καιμὸν χάλτσον Μπέλον βγάλγον ὅλη κηπροσορπάν ὅλη ἦταν ὀρθοδόξον εἰδὲ ἦταν δὲν ἐγκάρφτε τὴν σκοτεινὸν βουλγαρικὴν χρῶσαν καλὰ κρεουργήθη ἢ ἐκαὶ τὸν στρατιωτικὸν σταθμάρχον καὶ ἐκεῖ ἐγίνοντο ὅλα ταῦτα καλὰ τὸν ὀμοδόξων καὶ ὁμογενῶν καὶ ὑπερασπιστῶν τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ χάριν καὶ ἦταν στρατίγουν ἄνθρωπον κὶ σὺν διδασκάλων καὶ ἐπροσεύχοντο μετὰ σας

δων. Την 13ην του αὐτου ὥρᾳ ἐν τῇ ἀγορᾷ Καισαρίας ὁ ἀρχιδιάβολος καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἐγκεκριμένης φιλαρμονικῆς ἑταιρίας Θοῦνας Γ. Ζαχίνι μὲ ἐνδεκαμελῆ ἀρχὴ ἐδῶ ἄνω ἀριθμήσιον μόδιαια σιτηρῆσιον τοῦ θεόδωρον Κοΐτου καὶ τοῦτον διδάσκαλον μεθ' ὅλων τῶν χαιρεθισμῶν ἔναντι αὐτῶν χθὲς ἀπεφασίσαμεν τοῦτο λεμονάδα καὶ κρούσεδλαν ὅδε ἀσπίνθιος ἐμμὲ ἀσοχρὰ ἐπράξαμε καὶ ἀνθεορθόδοξα ὅδε ἀριθμεανομόδιαιον ἀνθασπίνθιος, διότι ἐγέραμεν ἐθθραφωνίαν τοῦτο καμὲ ἐκάμαμεν καὶ μεδαύριον κυριακὴν δὲ γάμμω ἐν τῇ συναγωγῇς Μπλοσόγιαν ὁμοίαν ὅδε θεόδωρον ασπίνθιος ἐκεῖνον ὅπου δὲ γάμμη ἐθθραφωνίαν ἐν ἐνείμ τῇ συναγωγὰ δὲν εφεντίδη ἀκούομεν ὅδε ἀνθασπίνθιος ἐγὼ δὲ γάμμω! ὅδε ἀνθῆ σεν δόῃς ἐγὼ δὲ ὁ ἰγνόσιος τοῦ μόδιαια καὶ ἀμέσως τοῦ ἀρεσθῆ ἀπὸ τοῦ ἀριμένιον μόδιαια καὶ χάριν φιλοφροσύνης τοῦδε δει καὶ ἐν ῥάσιομεν τοῦς ἐστρεβῶναν καὶ ἄμμος καὶ τοῦ ἐχώ ριοαν, ὅδε ναεδὼν ἀπῃγδὼν ὁρὸ τοῦ ναεῖρα του ὅδεν ονεῖδα καὶ ἄμμους θίνας ἀπῃγδὸν ὁρὸ τοῦν Σ. Ἀρχισρίαν καὶ ναθηγη ἀπελθούσης τὴν ναῦσιν του
μὸν τοῦν ἐν μόμῃ θεόδωρον Κοΐτου ἢ ὅδε Σεβασμιότης του μαναγιοσαμέντου τοῦτον ἐν τῇ Φ. Μπλοσόγις τοῦτο ἦσαν τὶ ταῦτα ἔσραξεν ἐν τῇ ἀγορᾷ. ὅδε ἀσπίνθιος ὅτι αὐτὶ ἐλάλησα ἐν τῇ συναγωγᾷ καὶ ἐν τῇ σχολῇ προσδέξαται ἐμμὲ ἀπ' τὶ ἰδιαίτερά μου παραπονῶ μὴ μὲ ἐνοχλῇς καὶ ἀπῃγδὸν ἢ ὅδε Σεβασμιότης του μετὰ μαναγιοσαμέντου τοῦ ἐχόρου εἶσαν ταῦτα καὶ τὶ τὸ ναπλεῖον, οἱ δὲ μὴ ὁμογνωμήσαντες ἀπεχώρησαν ἀπὸ ναοῦ νὰ γράψουν ὁρὸς τὰ Ζιαδὶ Πατριαρχεῖα καὶ ἐκεῖσεν νὰ ἴδῃ τὸ ναοῦ καὶ δίς τοῦτο συνέβαιναν καὶ ὁραδιαῖον ὅπερ καὶ ὑπέγραψαν. Ἀμοσδὶ

Α. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

μετὰ τὴν προσφορὰν ἀπὸ ἕνα φίλον του τὴν αὐλίαν καὶ τὴν ἐρίνα. Καὶ ἀμέ συνέπεια ἀποκτήσεως ἤθελε ἔναι σήμερον καὶ ὁ διδάσκαλος μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ του καὶ ἡ Δραγωνία σχεδὸν ἔτοιμος. ἐμὲ δὲ δὲν ἠμπορῶ ὁλοτρόπως τὸν φοβοῦμαι καὶ φραγμὸν καὶ ἐμποδοῦσιν αὐτῶ μέχρι προφορινὰς καὶ γράμματα μέχρι τὴν 26 ἀπριλίου Φανουαρίου μ καθὼς ποθήσω ἄλλο

Κατὰ τὴν 13 Φεβρουαρίου περὶ ἕνα σωρὸν καὶ ἀναλίσκω δὲν ἠξεύρω πῶς ἐξεφράσθησαν λόγοι ἀορίστου ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει τινῶν ἀρνουμένων, ἐναντίον τῆς ὑποψηφίας Ἀθήνης ἐντίμου ἐμπόρου τοῦ ὑποψηφιάρχου ἐν ἀγροδαπῇ χάριν τοῦ ἐμπορίου περὶ δίο ἡμέρας. ἐγὼ καὶ ἔχω μεγάλην τὴν δόξαν περὶ ὕδατος καὶ καλοῦ καὶ καλοῦ. . . . . μετὰ καθημερίαν ὅτι αἱ ὑποψηφίαι αὗται εἶναι ἄξιαι προσοχῆς καὶ σύνεσις ἐν τῇ ἐμπορίᾳ καὶ ἐμὲ αὐτὸ καὶ ἐνῶ εἶμαι καλὰ ὑπάρχω καὶ ἀσθενὴς προσοχὴν εἰς τὴν ἰδέαν μου. Ἂν ἤθελες εἶμαι ἐκεῖ καὶ πρὸ ἤθελες βεβαίως ἐμηνυθῆ μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐκλογὴν ἀφοῦ ἂν δὲν εἶχον δίκαιον νὰ παραμονάσω. τὴν καινὴν ταύτην πορείαν μὲ τὸν φοβοῦμαι καὶ φραγμὸν ἐπροχώρησα τὰ διαλογικὰ ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ μας. εἶχον σκοπὸν νὰ σὲ γράψω ἐν τῇ περιλάλησε ταύτην εἰμὶ δυσλυχὴς ἄρμαι ἀσθενὴς καὶ περιορίζομαι εἰς τὴν μικρὰν ταύτην ἔκδοσιν τὴν ὁποίαν μόνον ὁ Δ. Κ. Δραγούμης καὶ ὁ προσερχόμενος εἰς τὴν ἐξοχήν ἤθελε δύνασθαι νὰ τὴν ἴδωσι καὶ οὐχὶ νὰ διμοσιεύθῃ διότι εἶναι αἴσχος καὶ εἰς τὸν ἐμπόρον καὶ εἰς τὴν Πόλιν. Ἀσπάζομαι μετὰ τῆς Μαρίνας, καὶ φιλοῦσιν φίλοι τὸν ἀδελφὸν σου καὶ ἐμὲ τὸν ἀδελφὸν σου καὶ ἐμὲ τὸν ἀδελφὸν σου Στέφανος Δ. Παπαμιχάλης

10/3/1905

238

Τῷ εὐγενεῖ κ. Στεφάνῳ Θεοφόρῃ,

ἐν Πρέβεζῃ.

Ἡ ταπεινὴ «Φύρμη» κ' ἐμοῦ γενικὴ ἐκπροσωπεῖται ἐν τῇ «Δημοσιογραφίᾳ» εὐμενέστατα καὶ ἐκρίνη τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα, ὅτι ὁ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν Ἀθηναίων σὺν τῷ δήμῳ Ἀττικῆς ψῆφος ἀνέδειξε τὸν παμψηφεὶ βουλευτήν.

Διαθέτεται, γυναικείως μὲ συμπαθεῖτε, καὶ τὸ ἐμὸν εὐγενέστερον εἰς τὴν πανηγυρικὴν ταύτην εὐτυχίαν σας. Διὸ δέχθητε, παρακαλῶ, τὰς εἰλικρινεῖς μου καρδίας καὶ χαρᾶς συγχαρητήριά μου εἰς τὸν ὄντως ἐνδόξως τούτων γεγονότα!

Ἐχόμεν δ' ἐμεῖς, καὶ ἡμεῖς οἱ ἐνταῦθα ἀπόμοιροι εὐημερίας ἐν τῶν ἀπηνεστάτων κρουμάτων παπουργημάτων. [χθὲς ἔτι εἰς ὡραίαν τὴν πόλιν μας ἀπόστασιν βανδαλικὴν κατέστρεψαν διὰ πυρὸς τὴν Μονὴν Ἁγ. Νικολάου τοῦ Ξόβου, χθὲς ἔτι ἐδολοφόνησαν ἀγρίως δ' ἐννενήκοντα δύο χοιρίων εἰς τοῦ σύματος, ὄχι ὑπερβολή· τοῦ συμπολίτου μας διδασκάλου καὶ ψάλτου Ἁγιαστῆ Μαμμακάκου εἰς τὰ χωρία Εὐτορια ὥραν ἀπέχον τῆς Καστορίας, καὶ τὸ προσφατώτερον ὅλων ὁ ἐμπορικὸς ἑτέρας Μονῆς Ἁγ. Νικολάου ἐξέβαινε μὲ

δίωρον περὶ δυσμὰς ἐπὶ Καστορίας αἰσχύνην ἐνθα συγκατοικῶ καὶ ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἡμέτερος Ἀνθιμος μετὰ τοῦ δοκίμου ἐπὶ Καστορίας Δαμιανοῦ.· Γεγονότα μαθόντα χώραν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.· Εὐχαριστοῦμεν, λέγω, ὅτι ἡ συνετὴ καὶ πεφωτισμένη φωνὴ ὑμῶν μετὰ πολλοῦ καὶ πατριωτικοῦ ἐνδιαφέροντος δέχεται φωτίσει τό τε Πανελλήνιον καὶ Εὐρώπην, οὓς δεῖ, περὶ τοῦ νέου τούτου προγράμματος τῶν αὐτοχόνων τοῦ Θρόνου.· Αἱ δὲ ἐμβριθεῖς καὶ φιλοπάτριδες ἀγορεύσεις ὑμῶν εἰς τὴν Βουλὴν, εἴθε, ὡρῶν πρόοδον καὶ ὄρεξιν τοῦ Γένους.·

Διὰ τῆς χαρακτηριζούσης εὐμενοῦς δεχθῆτε εἰρηνικῶς μετὰ τῶν εἰλικρινῶν συγχαρητηρίων μου καὶ τὴν ἔξοχον ὑπόληψιν καὶ σεβασμοῦ, ὃν τρέφω πρὸς ὑμᾶς

ὁ ὑμέτερος θεράπων
Δημ. Π. Φεραῖος.

Καστορία τῇ 10 Μαρτίου 1905.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ
ΚΡΙΜΝΗΙΟΥ

ΣΑΛΑΜΑΓΟΥΜΗΣ

239.

Ἀξιοσέβαστέ μου Κύριε Ἐλέγαρε Δραγούμη.

Εἰς Ἀθήνας.

Ὁ ἀνυβάπτιστος ἀδελφός τοῦ ἀοίδιμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Προκοπίου ἐν Καλλονῇ τῆς Μακεδονίας, παθαίνω βάλσαμο διὰ λαιμὸν μου τὰ ἔνθερμα εὐχαριστήριά μου ὑμῖν ἀνθ' ὅλων ἐπιδαψιλεύσατε καὶ ἐπιδαψιλεύετε εὐεργετήματα εἰς τὸν ἀνάξιόν σας σεμνοπάθειαν ἀδελφόν μου ἀδελφὸν μὴ ἐπιλυχόντα δυνάμενος εἰμὶ τὸν τοῦ Βεβαίου ὑπερδοξότατος εὐσεβοφίαν ἔρρωσο.

Εὐχαριστῶν ὅμως εἰς τὰ φιλοφρονήματα αἰσθήματα ὑμῶν, ὅλη θέλει παράκλησι καὶ ἐρωτᾷς τὴν γνησίαν ἀδιαπνοὴν καὶ ἀληθῆ συνδρομὴν σας ὑπὲρ ἐπιλυχίαν τοῦ ἀοιδίμου μου ἀδελφοῦ, διαμένω μετὰ σεβασμοῦ. Ὁ ἀνάξιος ἀδελφός

Ἐν Κρημνίᾳ - Ἀναστάσιος - τῇ 24ῃ Ἰουνίου 1905. Σωτήριος Π. Σωτηρόπουλος.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 2/ΙΙΙ/905.

Εὐλαβεστάτου κ. Ἐπιτρόπου Θρακοῦς

κυ Ἀθανᾶ

Ὡς καὶ πατρικὰ ἐβιλέπρωσα σῦμῆ εἰδοποίησαι ζηριδόμης, ἔρχο-
μαι ἐ' ὀάλιν ἵνα ἐπιχήσω σῦμᾶς, μ' ὁαῦ παραπαγίον ὁδῦ ῥοντιδόμ
τι σιρί ἡῆ ὑποδιοικ μου, ὅτῖς μὶ ῥαλὶ ἐν θεσσαλονίκῃ ὁδὸν ἀλαμά
ζομαι καὶ σιριλαβάτω ἔῦκω ἐρχεσιάς, ὡς καιρὸ ὁδῦ κ' παρουσία-
μον ἐν ἡῆ καλρίδι ἤθο σῦμ' ἀλαμαία. κ' ἐοῦ ἐλαῦδα ἁρμοῦδ, ὁδὲ κ
δύναμαι καὶ μάθ, λότι διωρεῖ ἐοῦ κάλῃ ὑποσοβάτ ἔκ, φιρόμης ὡῆ
μεγ βαλραίνῃ, φελιδόμης ὅτι ἐα' ἀλὲ βεύς ἐ' ἀλὲ μιρίδι-
αὐθοσιονόμῃ κὰ σπεσιαφορὶ ἐῶ ἐλαῦδα μεγ' ὁσμδ.
Παραπαγῦ ἐλαμβάνε μοι τὸ ἀῦθεντίσομε ἀῦ ἐπιτροπῆ σῦ ἐα' ἐῶ
ἐῦδόκ σῦμοῦλ ἔῦ μ. Π. Μάκη ἐνὰ ἀῦθεντίσῃ ἐ' ἀλδιόν τὰ κελ-
ῦμ.
Πιοσδὴ ὡς ἀπ' φιλοκαλρίαν σῦμῶ, ὅτι, κ' παράπαγος μου δὲν ἐω-
μι ὡμιλῦ ὑποδοχῆς ἐ' ὅτι ἀ' ἀγάπαιτε αὐθέντου νὰ ὑποφέρῃ σῦμο-
ρίτης σῦ, ὅτῖ ὀχὶ μεγάλα, χάριν ἐῶ ἔθνους, ἀλλὰ μικρὰ
σύνεσιος.

Ὁ ὑμέτερος σῦμοῦλος Θρακοῦδος Δεδέ

241
Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Καστορία τῇ 5 Ἰανουαρίου 1905.

Ἀγιοσίβαρέ μου ἐξάδελφε Στέφανε Ν. Δραγούμη,

εἰς Ἀθήνας.

Οἱ εὐσεβεῖς τῆς παρούσης μου βίννα ἀ. δέλφή μου Δεωνίδας [illegible] μου ἔρχονται αὐτόσε πρὸς εὕρεσιν ἰατρικῆς ἀντιλήψεως ἰδίᾳ χειρουργικῆς.

Οἱ συγγενεῖς μου ὅλοι, καίτοι εὔποροι ἐν τῇ πατρίδι μας, ἐσχάτως ὅμως εἶχον τὰ αἰσθήματα ἵνα ἰωσίστησαν αἱ σημερινὰ ἡμέραι, θὰ τοῦτο ἠθέλων τὸ δάρος νὰ ὅλῃ παραπαγίσωσιν, ὅθεν ἔχουσι χρείστροι αὐτοῖς ἠθικῆς, καὶ συγείσουλε τούτου νὰ παρέχωσι πρὸς ἀρωγείαν ἐν τῇ νοσοκομείῳ ὁ "Εὐαγγελισμός" τὴν ἰσοῦ ἵνα προσοχὴν τῆς καυσίσσης μὲ πληρωμὴ καὶ ἀντιμισθίαν ὅσον τὸ δυνατὸν συμπαθεστικῆ, ἢ ὅσον εὑρίσκετε ἡμῖν ἠφεσιμώτερον.

Πεποιθὼς ἐν τῇ ἐξειδαιρέτῳ ἡμῖν φιλοτιμίᾳ σας καὶ εὐγενείαν, ἢ ὅτι δὲ λέγω τὴν συγγνώμην σας, ἢ τὴν ἀνάγκην παρέχω σοι, δέλτιον τῆς εὐκαιρίας ταύτης ὅπως ἰσοσυμπαθῶ μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ ἢ ἰσοφύλης

ὁ ἀμέτερος δραστὴς Δ. Ἀ. Φωτιάδης.

9/9/1905

242

Αρ. 1686

ΣΥΝΑΓΩΓΗ

Ἀξιάρετη κυρία φιλτάτη μου.

Κύριε Στέφανε Δραγούμη

εἰς Ἀθήνας

Γνωρίζω καλῶς ὅτι ὅσα ἀρέσουν
τὰ φιλτάτη μου φιλάνδρωσα ὅμως αὐθέ-
ματα ἀρέσκουν τὰς ἀνεψιάς μου, τὰς
ἀρέσουν τοὺς παιδίσκας καὶ ὅτι πάντων
ὅτι φιλτάτη μου παιδίσκας, ἔχω
ὀνομαστόμενος νὰ παραπαγγείλω ἔχω
ὑμᾶς ὅσον μάθῃ ἀρέσκει καὶ
συνέρχομαι τὸν δικαστικὸν ὑμῶν
ἔχω τὰ ὅσα ἔχω αὐτὸ ἔχω
ἔχω αὐτὸ δὲ ἀρέσκει ἔχω
ἔχω τὸν ὀνόματον τοῦ βίβλιον ὅτι
ὅτι δὲ παντοῦ ὅσα τὰς ὀνόμα-
σιν ὑμῶν ἀγαπῶ τὰ διὰ τὴν ὡς
τὰ μαθήματα τοῦ ἀναγνώσης μου

Εἰς λοιπὸν διαφωτισμὸν τοῦ Κυρίου Δ. Γρίβα
ὅτι διατελῶν ἐν καταστάσει φαρμακευτικῆς
ἀνικανότητος πρὸς ἐκτέλεσιν τοιαύτης ἀποστολῆς
νὰ διευθύνω καὶ ἐπιβλέπω ἐπιστημονικῶς
ἐργασίας ἐν ἐργαστηρίῳ τινὶ ἐφαρμοστικῆς
καὶ δὴν παραιτοῦμαι

Διευθυντὴς μὲν ἐγκρίνω εἰς τὴν
κατάστασιν Γεώργιος Ἀργυρόπουλος
τὴν 9ην Σεπτεμβρίου 1905 Ἰατρός

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 12ῃ Δεκεμβρίου 1905

Ἐλήφθη

Σεβαστέ μου κ. Ἐπίσ. Ν. Δεληγιάννη,

Εἰς Ἀθήνας

Καίτοι δὲν ἔχω τὴν ὕλην νὰ σᾶς γράψω ἀποφασιστικῶς, οὐχ ἧττον νὰ σᾶς εἶπω τὸ πανελλήνιον μίαν ἐκφράσω ἀπογοήτευσιν ἐνομίσας, καὶ αἱ ὀφειλαὶ καὶ ἀσυμφέρεια ὑποχρεοῦσί με, ἂν οὐ σᾶς ἐκ παραλλήλου τοῦ ἀνωμάλου δημοσιεύσω τὸ ἀγράμματος γράμμα καὶ ἀποστάλῃς τὸν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων, ὑπαγορεύσοι μοι τὸ θαῤῥεῖν ὅσον ἀνωλαθῶ ἀφ' ὑμῶν ἀφ' ὑπερασπίσεων ἐκ τοῦ θεσεως μου ἵνα ἐν τῇ ἐθν. Τραπέζῃ τοῦ Ἑλλάδος ἀδιάθετα. Ἐπιφυλάσσω λοιπὸν ἐν τῷ μέρει φιλοτιμίαν ὑμῶν ἀποδείκνυμι, ἐφ' ὃν ἀπολύτως ἐμφορεῖσθε, ἔχον τὴν τόλμην ἐκ τοῦ μεγάλου μεγέθους ἀπολύτως ἵνα διὰ ἀφιερεσχουσίου ἐγγράφου ἐγγυοδοσίαν ὑμῶν ὅσον ἀπ' ἐμοῦ ἐκφανιοθῆτε, ἐν συναλόν, ἐν τῷ ἐν τόλμῃ ἐθν. Τραπέζῃ, καὶ μεταλεύσῃ τὰ ἐπ' ὀνόματί μου ἐμφορεῖσθαι, ἐν ἐμφανίσεως ἀπολύτως ἀπὸ ἐμοῦ μεγάλου τοῦ ἐν θεσεως ἀφιερεσχουσίου, ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. Γεωργίου Δ. Καραπάνου καὶ κ. Θεοδώρου Ἀ. Τζάνε. Αἰσθάνομαι

τό μάθημα βαρύ καί δέν ἀνέχομαι, δέν εἶδα
σήν σήμερα, ἀλλ' ἀπ' καί μπρός μπορεῖτε σιγουρεύε-
σθαι ὅτι θά εἶμαι ὅλα ὅσα ὅπ μπορῶ ἀκριβῶς
θέλετε ἀπ' ἐμένα δέν μπορῶ ἀκόμη νά σᾶς ἐκφράσω τήν
λύπη ἀπ' ὅλη μου τήν καρδιά, καί τήν βαθειά
μου εὐγνωμοσύνη μου. Μπορῶ μόνο νά ἐλπίσω ὅτι
θά μέ συγχωρήσετε γιά τήν ἀδυναμία μου αὐτή,
καί θά μέ ἐπιτρέψετε νά σᾶς ἐκφράσω ἐδῶ τήν ὀλοκλη-
ρη μου εὐγνωμοσύνη γιά τήν ἐξαιρετική σας καλω-
σύνη πρός ἐμένα. Ἐπίσης θά ἤθελα νά σᾶς ἐκφράσω
ἐπίσης τήν ἐκτίμησή μου γιά τήν ἐξαιρετική σας
ἐπιμέλεια καί ἀκρίβεια πού ἐπιδείξατε στή διόρθω-
ση τῶν ἐκθέσεών μου. Ἐλπίζω ὅτι θά μπορέσω
νά σᾶς ἐπισκεφθῶ ἀπ' καί μπρός μέ τήν εὐκαιρία
τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καί θά ἔχω τότε
τήν εὐκαιρία νά σᾶς ἐκφράσω προσωπικά τήν
εὐγνωμοσύνη μου γιά ὅλα ὅσα ἔκαμε γιά μένα.

Μέ τήν ἐκτίμηση καί τόν σεβασμό μου

Θεοφάνης Παπαζαχαρόπουλος

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ

6 Ὀκτωβρίου 1905

Τῷ κ. Στεφάνῳ Δραγούμῃ

Ἐν Ἀνδρ

Ἀξιότιμε Κύριε

Παραπεμπόδε ὅπως, εὐαρεστούμενος, προσέλθητε εἰς τό Διοικητόν Τμῆμα τῆς Τραπέζης, ἵνα ὑπογράψητε, ὡς ἐγγυητοῦντος, τρεῖς ἰδιωτῶν δύο ὁμολογίας τῆς ἐντοπίου Σας Ὀργοδόμου Ναούμ Δράσσα.—

(Ἐκ τοῦ Διοικητοῦ Τμήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος)

7 βλέπε ἐπόμενα.

Ἐπίσημα καὶ σύνταξις Κ. Ἐπ. Δραγούμη ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς Πρεσβείας.

Ἐν Ἀθήναις.

244

Δεν δα' σας ξεχάσω ἐδῶ λοιπόν. Δὲν δα' γάβλω τὸ λαογραφικό μας ἐδῶ
πάλι ἀπαρηγόρητος ἀπὸ φιλικὴ ἀδιαφορία ἐσᾶς. Ἀμμὰ σᾶς ἐστείλα
σιμὰ ἐσᾶς δυὸ φύλλα ἀπὸ ἕνα ὁμορφο κοκκινόβολο βιβλίο τοῦ Κωνσταντίνου Δ
κόκκορα. Μιχαηλοὶ κοντόσαλα εἰς ἐγγρεσὰ μὲ χάλασε ἐνόσῳ σὲ-
κεφτῆ σαλιάρικη, ὡς πὰ ἄσπρα ἡ ἐλπίδα αὐτὴ σὰν ἀκολουθεῖ τὸ ἀνάστημά
μου κόκκορα. Ἐχθρικὸν αὐτὸ τὸ ἀέρι μας ἔν, ὅπου ἔβλεπα ἔνα ἀγαθὸ χαρά-
κι, αὐτὸ δὰ ἔνα σκοτάδι φλὰς φιλικὸ ἄντρο ἐκρύβεται· πὰ ἐκεῖ ἀπὸ ἀέρι
ὀδηγῶ, ὡς ἔνας σασσανὸς ν' ἀμυνθῆ αὐτοί. Εἰς ἄλλα ἄκρα σημειώματα μοῦ
ἄσπρα ἀλλὰ ἐσᾶς σχέσεις βάλτε μαλὰ τὸ σενὸ ἔνας ἐξεζητεῖ σιλλογισμό.

Καρυέα 13. ἰουλ.

1905.

Ὑπ. δούλος εὐγενικὸς πὰ ἐλὰ λαδικὰ

σᾶς ἔλεγα ἐσᾶς ἔστειλα πλανιὰ

πὰ σιμβῆ τὸ ἀέρι, ὡς πὰ ἀνάσταση τὸ λαογρᾶφο μας

σιλλογιέμαι ὡς σασσανεζικὸ νὰ σκοτώσῃ λαὸ σενὸ

ἀπὸ σᾶς. Μιλῶ ἐσᾶς πὰ σενὸ ἔνανα ἐλπίζω

ἔστειλα σιλλογίεμαι μὲ ἐχεσχάνη πὰ τὸν ἐνόσῳ ζῆς.

Ὁ Γιάν.

845

Χαν. 24 Αβρίλ 1901

Ανοιχτή επιστολή προς τον Υ.Β. Κωστόπουλο για τη σύνταξη του Ριζοσπάστη

Αθήνα 6/12/1935

Σεβαστέ μου κ. Διδ. Δημητρίου,

Εδώ Αθήνας

Καν' αν ήξιζε τις θυσίες μας δε-
σόλιας Ν. Δρόσια, ώπως και μείς
σας ήξιζε συγχώρεμα δίχα ένεμα
δοξασίας δε μπορούθε να 'δοκιμάσει
τέτοι δημιάρας, δοκιμάζει σήμερα ως
μάς δίδο εφημερίδας σας σουδά να
επιμένου τέτοι μάς δοκιμασίας εύχα-
ριστίας και μη βαθυλάθιν εύχαρισ-
τούνται τόσον μας δε χάρη θυσίας
μας θόση και δόσεις μας σύνορε-
νείας μας έσει μη χιλογενεολάθη δ-
χεθε αρείμα, αρί ως δε αγγεβάζο-
μεν σουσε διαρκόμενοι ώς μα 'ντάρ-
μα αρό σουδά δρόμενε αύσθυμα
μάς σας, άτινα ού σουδά ζυσίζον-

σας καὶ διαμένω δουλικὸς σ' ὅλα
τοῦ ὑποκειμένου σας.—

Ἀναγκαῖον κρίνω ἀπὸ τὰς δύο νέας
ἐγχειρήσεις ἐν ἀνάγκῃ, τὸν κ. Γεώργιον
Δ. Καραμανλῆν καὶ ἀναπληρωτὴν Ὑπουργὸν
τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δ. Βρατσάνον
νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐγκύρωσιν τῆς συν-
θήκης ἐκτελεστικῆς τῆς ἄλλης ἀπὸ ἐ-
ναντίας. Τὸν κ. Δημήτριον Ν. Βρατσάνον ὑφυ-
γουργὸν ὀργανισμὸν ὅπως ἀναπλη-
ρώσῃ τὸν ἀπόντα καὶ ἀσθενοῦντα
κ. Γεώργιον Δ. Καραμανλῆν, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπογράψῃ τὰ
ἐγγραφα.

Ἐν τούτοις ἀποστέλλεται τὸν ἀγαπητὸν
σας ἀδελφὸν ὑπὲρ τοῦ ἐκδηλώσω πρὸ
ὑμῶν ὁλοψύχως

Δημήτριος Βρατσάνος

ΘΕΜΙΣΤ. ΑΝ. ΤΖΩΤΖΑΣ
Χημ. Φαρμακοποιός

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 10 Ἰανουαρίου 1906

Σεβαστέ μου κ. Ζ. Δεμερτζῆ,

Διὰ ἀσπλήνου ἀρρ. ἐπὶ τῶν ἀνω ἐπὶ 24 ἀρρ. θάντος μηνὸς καὶ ἔτους ὑμετέραν ἀποδοχὴν γνωρίζω ὑμῖν ἀπαραλάβητ τῶν ἐμπορευμάτων τὰ ἑξῆς τρακόσια, ἃ ἔχετε τὴν παρακαλῶν νὰ ἀποστείλητε ἐντεῦθεν ἀπαγ. Ἀνδημερινὸς σημείωσις παλαιὰν τὴν παρτίδαν ἐκομίσθη ἐπὶ σιδηροδρόμου μας ἐπὶ τῇ ψιχογενεσθαι ἔνδον ἐκείνῃ ἀραβᾶν, ἃ ἐβεβαιώσαμεν νὰ ἔλθωμεν ἀπ' ἔνδον· καὶ αἱ μεθύστερα ἐντολαὶ μου δὲν δὰ ἤρθασιν ἀπὸ ἐκείνους ἐνδιαφόρους ἐπὶ τὰ ἀραβόσιτα αἱ σιδήρια ἐπὶ παρτίδας μας. Καὶ ἐξ. ἀπαραιτήτως ἀπὸ ἀπὸ ἔχθεν ἐφαρμοσθῶσιν τὰ βαπόρια ἀπὸ ἐπὶ τὴν ἀπάγας μας Θεοδώρας Ν. Δεμερτζῆ, σιδηροδρόμου Καστορίας καὶ ἡμέρας, ἀν ἀπάντων καὶ ἐ βαπόρια ἀρρ. ἀπὸ ἀπὸ ἐξαναμονὴν ἔδωκεν ἐπὶ σιδήρου.

Ἐν τούτοις διατελῶ μετὰ τοῦ βαπορίου ἀρρ. ἀπὸ ἀπὸ σεβασμοῦ καὶ ἐξαιρέτου ἀφοσιώσεως, ἀπὸ μένων ὑμέτερος ἀπ καὶ ἐπὶ τὴν ἀγάπην ἀσπάζομαι

Ὑμέτερος

Δημ. Ἀν. Τζώτζας

Τῇ ..... 1 ....

'Αριθ. 537 συστημένη

διὰ .....

	Δρ.	Λ.
Τέλος.....		
'Απόδειξις παραλαβῆς...		
Ἐν ὅλῳ.....		

Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον Στερ...

Ἐν ἀπωλείᾳ συστημένου τινὸς ἀντικειμένου, μὴ ἐπελθούσῃ ἐξ ἀνωτέρας βίας, διὰ μὲν τὸ ἐσωτερικὸν ὀφείλεται ἀποζημίωσις δραχ. 25, ἂν ἡ πρὸς τοῦτο αἴτησις ὑποβληθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον παραδόσεως τοῦ συστημένου, διὰ τὰς χώρας δὲ τοῦ Παγκοσμίου Ταχυδρομικοῦ Συνδέσμου δραχμῶν χρυσῶν 50, ἂν ἡ πρὸς τοῦτο αἴτησις ὑποβληθῇ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραδόσεως. Τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἀπαλλάσσεται τὸ Δημόσιον προκειμένου περὶ ἐπισυστάσει ἀντικειμένου, οὗτινος ἡ ἀπώλεια ἐγένετο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ξένης Ἐπικρατείας, μὴ προσχωρησάσης εἰς τὰς περὶ ἀποζημιώσεως συμφωνίας τῆς Διεθνοῦς Ταχ. Συμβάσεως

(Article IX du Règlement) A.

DIRECTION GÉNÉRALE DES POSTES ET DES TÉLÉGRAPHES HELLÉNIQUES
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
9466

كسرية
17-1-905 XVII-1
PESRIÉ

AVIS DE RÉCEPTION
ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ

Un objet recommandé enregistré sous le N° 550
Ἓν συστάσει ἀντικειμένου ἐγγεγραμμένου ὑπ' ἀριθ.

et adressé à M. ..... Ι. Καραγιάννης
καὶ ἀποσταλέντος πρὸς τ. Κυρ.

le 23/12/905 Castoriée
τῇ

Le soussigné déclare qu' un objet recommandé à l' adresse susmentionnée et provenant de .....
Ὁ ὑπογεγραμμένος δηλοῖ ὅτι ἐπὶ συστάσει ἀντικειμένου ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν καὶ καταγόμενον ἐκ .....

a été dûment livré le 1
παρεδόθη προσηκόντως τῇ 1

Signature* Ὑπογραφή*

Du destinataire
Τοῦ παραλήπτου

Ι. Καραγιάννης

Du chef du bureau
Τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου

.....

* Cet avis doit être signé par le destinataire, ou, si les règlements du pays de destination le permettent, par le chef du bureau distributeur, puis être mis sous enveloppe et envoyé, sous recommandation, par le premier courrier, au bureau d' origine de l' objet qu' il concerne.

* Ἡ ἀπόδειξις αὕτη δέον νὰ ὑπογραφῇ παρὰ τοῦ παραλήπτου, ἢ, ἐὰν οἱ κανονισμοὶ τοῦ τόπου τοῦ προορισμοῦ τὸ ἐπιτρέπουσιν, ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου τῆς διανομῆς, νὰ τεθῇ δὲ ἐν φακέλλῳ καὶ ἀποσταλῇ ἐπὶ συστάσει διὰ πρώτου ταχυδρομείου, εἰς τὸ γραφεῖον τῆς καταγωγῆς τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἀντικειμένου.

Δ. Δραγούμης

ο διευθυντής

Αθήνας

21/1/1906

ΔΡΑΠΕΤΟΜΗΛΟΣ

Εἰς Ἀθήνας.

Λεμβάκι εἰς θάλασσαν εἰς φιλοτιμίαν σας εἶχε γίνει μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ὅπως ὁ ἀειμνήστου τοῦ πεθεροῦ σας ὁ ἀρχιστράτηγος Μακρυγιάννης καὶ ἤρχισε τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ναυτῶν. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ ἐκπαίδευσις αὐτὴ ἐγίνετο μὲ κόπους ὑπερανθρωπίνους καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀνάγκη ἐπέβαλλε νὰ ἐκπαιδεύσωμεν καὶ ἄλλους ναύτας, ἐπῆρα τὸ λεμβάκι καὶ ἐπῆγα εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐκεῖ ἐπῆρα ἄλλους ναύτας καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὸ Φάληρον. Ἐκεῖ ἐπῆρα τὸν ἀείμνηστον Ἀναγνωστάρην καὶ τὸν ἔφερ

Ἐν τέλει ... παρέμεινα ἐκεῖ μέχρι τοῦ Μαρτίου ὅπου μὲ ἐκάλεσαν
ἀφ' ἑνὸς μὲν μυστικῶς διὰ τὰ ἴδια μου ἀλλὰ ἀφ' ἑτέρου καὶ ὁ ἀντι-
πρόεδρος ἔγραψε πρὸς ἐμὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπανέλθω
διότι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκεῖ ἦτο ἰσχυρὰ καὶ ἐπιθετική. Ἐπανῆλθον
λοιπὸν καὶ ἐπέτυχον τὴν ἐκλογήν μου.

Ἐπανελθὼν ἐκεῖ ἐπολιτεύθην μὲ ἀκμὴν τὸ ὑπόλοιπον τῆς βουλευτικῆς
περιόδου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγένοντο δύο ἐκλογαὶ διὰ τὴν ἀνανέωσιν
τοῦ μισοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτυχόντων τῶν φιλελευθέρων.

Ἐν Ἀθήναις ἔζων μεγαλοπρεπῶς ἀπολαμβάνων τὴν ἐξοχὴν τοῦ
Παλαιοῦ μου ἀνακτόρου.

Κατόρθωσα τὴν 21ην Ἰανουαρίου
1906.

ὁ ὁμογενὴς φίλος
Θεόδωρος

Ἀ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐρίλμε καὶ σεβαστέ μου πύρε, Στέφανε Δραγούμη.

Εἰς Ἀθήνας.

Βεβαιῶν τὴν ἐγκαιρίαν σρός Ὑμᾶς εὐγνωδίν μου καὶ ἤδη ἔρχομαι νὰ ἐρωτήσω μετὰ σόδου σερὶ τῶν καθ' Ὑμᾶς αἰσίων καὶ ὑγείας τῶν ἐρι-λίμου καὶ σεβαστῆς μου διοργνίας σας.

Ἐγβαστέ κ. καὶ ὄντος τοῦ υἱοῦ μου Λεωνίδου μετὰ τῆς συζύγου του, συνεφήδη Ὑμῖν σαραγγελιωτῆ νίος τοῦ Ἀναγνώστου Π. Ξυντρίου γήλιν μου πτωχὸς ὀρφανὸς σατρὸς καὶ πτωχοτάτης μητρὸς κληρόφοιτος τοῦ ἐν Πολυ-λείῳ Γυμνασίου μέ βαθμὸν καλόν, διὰ τὰς μετέσετα σσουδὰς του εἰς τὸ Ἐθν. Πανεσιστήμιον. Ὑμεῖς δὲ εὐηρεσήσητε νὰ τὸν σερλάβητε Φροντίζατε, ἐσερ μεγάλως μὲ εὐχαρίστησε καὶ σατρίφρανε. Διὸ καὶ τὸ ἱερὸν λόγι-ον "ὁ ἐλεῶν πτωχῷ δανείζει Θεῷ.

Εὐηρεσήσητε καὶ ἤδη σεβαστέ κ. ὅσως ἔχητε αὐτὸν ὑσὸ τὴν Φροντι-δίδα τὴν εὐμένειάν σας νὰ Φροντίσητε σερὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ σταῦ-ρου καὶ εὐσυμελεστάτου τούτου νέου, ἵνα σαραταχθῇ διὰ τὸ μέλλον εἰς τὸ βέλτιον κληροδότημα σρὸς κληροδοσίαν του, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς Ὑμῶν σολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐρῶ καὶ δυσκλίαν μου γενέσθαι διὰ σολὺν μὲ δυνάμενος νὰ ἀνορθωθῶ. Τὰς σροσφέρω δὲ τὰ σεβάσματα Λεωνίδου μου καὶ ὑγείας τῶν σολυ-μελῶν διοργνίας μου καὶ σρὸς τὸν Ἐρίλμον Ὑμῶν διοργνίαν, καὶ τελευτῶν, ὁμολο-γῶ ἐκ τῶν σροτέρων τὰς βαθείας εὐγνωμοσύνας μου. Διαγνῶ μετὰ σεβασμοῦ.

Καστορίᾳ τῇ 12ῃ Ἀσριλίου 1905.

Ὁλόψυχος Ὑμέτερος

Βασιλόπουλος

249

Κωνσταντινούπολις τῇ 30 Μαΐου 1906.

Ἀξιότιμε κ. Στέφανε Δραγούμη.

Εἰς Ἀθήνας.

Μὴν συνεσωρεύθη ἀπὸ τῆς αὐτόθεν ἀναχωρήσεώς μου, μόλις δὲ σήμερον εὐχερῶς γράφω ὑμῖν ἡ ὑγεία τοῦ παθόντος τοῦτον συγγνωστέα, ἢ ἐπὶ τῶν διαφόρων καὶ ποικίλων ἐντυπώσεων, αἰτιμίψεων καὶ εὐσυμψίων βαθέως μέντοι καὶ τοσούτων τῆς πόλεως τοῦ Βύζαντος.!.!

Ἐπιχειρῶ ἤδη τοῦτο, παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰς αὐτόθεν καὶ θερμὰς εὐχαριστίας μου, ὅσω ὑμᾶς, καὶ ὁ ἔντιμος οἰκογένειαρχ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ ἀβρᾷ φροντίδι μου, ἀλλὰ προθύμως αἰτιμίψει, ἢ ἐωδείξατε, πρὸ τῆς ἐμφανίσεως, ὑπὲρ τῶν ἰδιαιτέρων οἰκογενειακῶν ὑποθέσεών μου καὶ συμφερόντων· εὐχαριστῶ δὲ ὅμως καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν αὐτὴν εὐνοιαν καὶ ἐνδιαφέρον δεῖτε διατηρεῖ ὑπὲρ αἰτίας διατεραιώσεως τῆς γνωμῆς ὑμῶν αἰτιώσεώς μου ἐν τῇ Βουλῇ· Ἀναμένω δ' εὐχάριστον ἄγγελμα εἴτε ἐν Κωνσταντίνου ἐν Ἀδελφοῖ Ναούμ, ἢ τὴν ἡγεμονίαν ἔχετε, εἴτε ἐν Ἀθήναις ἐν Ρουμανίᾳ κ. Γεωργίῳ Κωνσταντινίδῃ διὰ Δ. Φιλάτου.

Ἐν τῶν ἐντυπώσεών μου μεταδίδω ταῖς ἐξῆς γραμμαῖς μου σχετικὰς τοῦ ἐνδιαφέροντος ὑμῶν ὑπὲρ τῆς παλαιᾶς

μαζί εἰ τὴ βασιλείδι τῶν πόλεων νὰ ὑφίστατο μέτρον
αὐτέρον εἰ σχέσει πρὸς τὰς ἐναρχίας, πλὴν τῶν ἐσ
ώτερων τοιούτων, ἐθνικοῦ ἢ πνευματικοῦ, ὅσον ἀφ
τὴν παλιγγενεσίαν σχέσεων πρὸς τὰς προλούσας ἀρ
χὰς ἀφεκόμην, ἱκανοποιεῖ, πάντα, ἀρέσει, τὰς μὲν βί
βλα ἐρευνῶσας ἀρχὰς τῶν ἐναρχιῶν· ὅσον δύνατα
ἐμαυτοῦμαι· ἐν τῇ ἐναρχίᾳ μας ὑπάρχουσιν ὑπάλλη
λοι καταλλήλους τοῦ ἔξω· ἢ ἀφεκόμενοι τὰς
ἐνεργείας τῶν ἐμαύτων... λοιπὸν ἀλλοιοῦτος δεῖ νὰ ἀ
φεκομένως τὰ βιβλία τῶν, καὶ ἀρέσουν ἔτεροι
ὅσον τὸ δυνατὸν ἐξ ἀλλα ἐρευνῶντες· εὐκολώτερον τοῦτο ἀφ
λοῦ ὑπαλλήλου τῆς Κεφαλῆς, δύναται νὰ γένῃ, ἢ τὸν συμ
βουλίου τῆς οἰκείας ὑπάρχοντα καὶ ὁμογενῆ, ἢ ὁ ἐμαυ
τοῦ μου.— Εἰ καταφέρεια ἐ.χ. ὁ ὑπάλληλος τῆς Κεφαλῆς
εἶναι σθένος ἐξ ἐμοῦ ἢ Βουλγαρικῶν καταγωγῆς
πρέπει νὰ μὴ μεθύῃ πρόνοια πρὸς ἀδικηματόδοσιν
ἢ μάλιστα ἀπ' ἐξ ἐμοῦ.— Τὸ αὐτέρον ὁμοίως τοῦτο συν
εργαζόμενον μετὰ τοῦ ἐθν. ἢ πνευματικοῦ τοιού
του πόσας εὐδοκιμήσας δεῖ δύναται νὰ παρέξῃ εἰς τοῦ
αὐτὰ γένῃ· τοῦτο καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀρχιερέως...

Διὰ ταῦτα ἐξέθεσα ὑμῖν ὅλη ἢ ἐπιδεικτικὴ ἐργασία
τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Μητροπολιτῶν ἐβδομήκοντα καὶ ἑβδόμης.
Ἡ Μετὰ τοῦ Παναγιωτάτου συνομιλία ἀμφιβάλλει ἐπὶ τοῦ
δέματος τούτου περιεστρέφη... δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀρνηθῶ
τὴν ἀδυναμίαν Πατριάρχης ἐνόσῳ ἢ ἀφιερώθην εἰς ε-
κκλησιαστικὴν ἐργασίαν ἦναι Ἀρχιερέως, τὴν

ένισα κατέστησαν ἀνοσιοι παρὰ τῷ Κύριῳ. Κυβερνήσει καὶ ταῖς χερσὶ τῆς Πατριαρχείας ἐδόρυσσαν· Ἀμφιβεβήκασι πυροβορίας περὶ τούτου ἐπιβεβαιώσομαι . . . .

Διὰ τὸ ἕτερον Εθν. κέντρον, αἴτινος ἀγνοῶ τὰ γεγόμενα δὲν φαντάζομαι εἰ τὸ Σλουβ παθ' ἑαυτὸν καὶ χαρτοπαίκτης· καὶ μόνον τὸ Βοῦ αἴτησις ἀμυθείας, νομίζω, ὡς ὅτι εὐχείρωσεν αὐτὰ ὁ χρόνος ὁ ἐργάσιμος". Ἐμοὶ δ' ἔφαίνη ὁ αὐθρωπος ἔξυπνος καὶ δραστήριος, ἀγνοῶ δὲ τὸ αὐτόβουλον αὐτοῦ κατὰ πόσον εἰς τὰς ἀναφαινομένας περιστάσεις τοῦ συντρέχει πρὸς διέξοδον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εὐχάριστον. —

Λίθις ἀσυνθρυπίζω, ὅπως κατασβεσθῇ ἡ μεγαλυτέρα ἀφοσιώθεια πρὸς ἀμνηστείαν . . . , τὴν συμμετοχὴν τοῦ τοιούτου στοιχείου εἰς μεγαλυτέραν μοῖραν . . . μᾶλλον εὐγνωμονούντων αὐτόθι παδίσκαται εὐσυνδέτερον, ὁ δὲ ζόφος ὅλη εὐδίδεται εἰς μυσίας δεῖ ἐπὶ ἀμυθῆ, ἢ ἐγγύησιν ἀ. Βαρδᾶς, παθότι καὶ οἱ Κρῆτες αὐτὸ ὀλίγας τοιαύτας διεύρασαν. Ἔσυρον ἀσὸ τοῦ Κέντρου τοῦ Μακεδονικοῦ πρὸς τὸν Ἐφημεριδογράφον ὅσας μὴ δυνατὸν εἰδήσεις, αἵτινες βλάπτουσι τὴν χώραν μας· οὕτως ἐ. χ. Κατὰ τὴν αὐτόθι ἀφιξίν μου τὰ ἐμπορεύματα ἐδυσφόρουν ὅλα εἰσὴλθον κομῆται εἰς Καστορίαν καὶ ἐφάνησαν μὴ. " Αἱ ἐδόξες αἱ ἀμύθαι μεταβιβάζονται εἰς Βιτώνια ἑξαπλᾶ κέντρα, οὕτω δοκοῦν παρασκευαὶ ἡ Καστορία δὲν ἔχῃ κατοίκους βουλγάρους, ἀλλ' οὐδὲ ἕνα κάτοικον τοιοῦτον ἔχομεν, οὕτω δοκοῦν ἀφορμὴν παρέχω

μητή μετοίκιση, ἀφοῦ ἤρχισαν οἱ Ἕλληνες ὁμογενεῖς νὰ
ἔχουν Ἑλληνικὰ ὀνόματα τοῦτο...! Ποσάκις δὲν ἐδημοσίευσαν
ὅτι πρωτεῖον τῆς Τρεβενῆς εἶναι τὸ μακεδονικὸν
μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου!!! Ἐνῶ ἡ ἐπαρχία
Τρεβενῆς, ἡ ἐξ ἧς ὁ Β. Δ. ταύτης πρώην Ἀναγνώστου
εἶδεν Βούλγαρον μετοικον ἔχουσα, ἡ οὐδέποτε ὀνό-
ματα μοναστηρίων εὗρεν εἰς Ἑλληνικὰ ἁγιορείτικα ταῦτα,
ἀφοῦ καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ μετοικοι ὁρίζουν τὴν Ἑλληνικήν.
Τέλος δεῖ νὰ γνωρισθῇ ἡ Μακεδονία εἰς τὸ σύνεγγυ
εἴδεῖ εἶναι terra incognita.... Εὐχαριστοῦμεν
ὑποβάλλοντες ἐκφράσεις τῆς ἀφοσιώσεως ἡμῶν
εἰς Μακεδονίαν καὶ τὰς ὁλοψύχους εὐχὰς ἡμῶν
εἰς μέρος ταύτης ἐξ ἧς ἴδεν ὁρμᾶται ἡ ψυχή
μας. — Δέχθητε τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου
ὑποστίμης μεθ' ἧς διατελῶ ὑμῶν ἐμπιστος ἀναγνώ-
στης καὶ φίλος Δημ. Π. Φράγκος.

Αρχείον Χαρακίδη
εν Βόλω.

250

Ὁ Δέρβις καὶ Σεμὲν νιοὶ τοῦ παπποῦ μου Ἡλία Κιαμήλ βεη, ἔτσα παπουτσώματα ἢ μᾶλλον τσαρουχώματα διέτρεχα ἐξ' ὧν ὁλίγιστα ἀναφέρω.

Α. Καὶ τινα ἐν Καισαρείᾳ ὅτις εὑρίσκετο τμῆμα τῶν νεοδμήτων οἰκιῶν των παλιδάφησαν, καὶ τὸ μέρος ἐκεῖνο προσῴκησαν εἰς τὰ ἀπέραντα κτήματά των. Ἔκειτο τὸ φόβου τοῦ ὅπου ἔφασιν οἱ Καισαρεῖς οὐδὲ μόνος ἐγένετο.

Β. Τοῦ Παππᾶ Ζίδη, ἀπὸ χωρίου Δονταίων εἰς ἓξ ὥρας μακρὰν Καισαρείας, βαΐτα τοῦ ἐξήγαγον αὐτὸν τὴν Σμύρνιαν ἡμέραν Κυριακὴν καθ' ἣν ἔρχεται ὁ Παππᾶς Ζίδης ἐμπαίζοντες, καὶ φωδείζοντες καθ' ὅλα τὰ θρησκεύματα μου. φορέσαντα τὸ ἱερατικὸν καπέλλο καπὰς τοῦ ἔσωσον ἕως ἓξ ὥρας ἀπὸ τὸν ἥλιον ὅπου οἱ Χριστιανοὶ αὐτὸν μυκλεῖ ἐκεῖνος ἔβλεπον εἰς Καισαρείαν ὅσην διαμαρτυρόμενοι, ἀλλὰ δὲν ἐμποδίσθησαν ἀλλ' προσβάσεως ἐπαναστάθησαν ἐκ τῶν Χαραφιανῶν καθ' ὅλη ἔτη ἐγένετο.

Γ. Εἰς μέδαρνα ὄργανα τοῦ Κωνσταντίνου ἐμὲ αὐτὸν συμπράξαντες ὡρισμένοι εἰς τὸν ἐκκλησίαν ἐδημοφόνησαν μάλιστα δὲ ὅρκους ἔχειν αὐθρώπους ὅπως δημοφονήσουσι τὸν Μεγάλου Βασιλείου Ἁγιασμὸν (ἢ Δημάρχου) τὸν Κωνσταντῖνον Ἁγιασμὸν Ἁγιασμὸν ἐκ δὲ ἔχειν νὰ φονεύσουσι ἐνῶ τὸν παλαιόμενον τοῦ ἐκ μόνου Ἕλληνα ὑπάνδρου διαμένοντα εἰς Καισαρείᾳ Ἀβραὰμ Χαρισιάδην, τὸν μεγάλον φορὰν Ἁγιασμὸν ὑπερέβη τὸν ὀνόματι Σαμουρᾶν (παπούτσην) τὸν δὲ δεύτερον δύο Ἁγιασμοὺς σφαλίσθαι, καὶ ἐν ὑπαίθρῳ ὄντες ἐκ μὴ εὑρεῖν ἀδείαν ὑποχρέωσιν εἰς μέρος τὸν ὅρκον ἐγκαλέσαντες ἀναβαν τὴν περιουσίαν τοῦ νοσοκομείου ἐκκλησίας ὅρκοι ὀφείλουσαν τὴν ζωὴν τοῦ καθ' ὅλη ἤδη ἀδύνατον νὰ ἀνδρὶ ἐμφύλου αὐτὸν ὁμόσαι δὲ ὅσον τὸν ὑπερεῖνος νὰ δημοφονήσουν ἐκ νὰ φονεύσουσι αὐτὸν ἕνα διότι σχεδιάσεως προέβησαν ὅρκοι ἐξόδιον τοῦ Κωνσταντίνου.

Διά τόν ίδιον λόγον παναγιορτήσαν τόν Αγγλικόν από χειρός Ελευθέριον Έλληνα Ορθόδοξον τόν μόνον φύλακα τού Εμπορικού. Ημέρες γύρω όλοι οί Χριστοί σύν γυναικί γ' έκεινος εγκαλέσμεναι τά παιδιά γ' ήδεν εί Καζορίαν εννοήσαν δημόσιαν ότι οί Βενιζελικοί τόν παναγιορτήσαν.

Έκαιναν τάς απογευματινάς γεμάτας από σπίρτα τόν Αγιέλ βέν ανδρώνων χαμηλών γ' δίπλων τόν Βουλγαρικόν. συχνάκις έδεκα επάνω εκείνη δημοφιλούσα τόν Αγιόν Αγιόν διότι εύκολον ένα δίωκτον τόν πολεμικόν.

Τόν Αγιελή βέν μετά τόν Βουλγάρον τόν εχόρεψαν.

Ήδικησε δέ διά τήν δόξαν τόν παλαιόν νεόν γένος γ' ήρεσεν έλεος τήν ενεργείαν τής Εφορείας γ' Διευθυντήν τόν Μονοπωλείον τόν παπά δ' Δερβιζένη γ' έλαβε τόν πορείαν άν προδώσε νεόν μεταφοράν όπως πληροφορίαν γ' μόνον ένα απηγόρευσαν. διότι έσαν δέν ήτο μέγας τόν δημοσιονόμον Κορυτσάνον πολλάς δυσκολίας δά τόν έφερε γ' χιλιάδες δά αναγκάζουν γ' όλα γ' διάφορα έλλα.

αυτός απεφασίσαν τόν Κ. Παππά από Γουλερόσον γ' δεν έσωσεν δέν σύνταξιν ή Κυβέρνησις απαίτησε όλα γ' φυσίγγια γ' λόγχας ενώ όλα τά όλα αυτά τά έφεραν Αγλανοί υπάλληλοι των.

Η μεγάλη παναγορφάν προξένησαν γ' δεν Εμπορικόν ένεκα τόν έδεν αυτόν ένα απηγόρευσαν. πολύ δέν άρεσεν αγγούδα ή άλλο μόνον παγοπωλείον, αλλέως διά τήν βίαν τό σπίτι των.

ενδόσεις εν πόλει Οθωμανών γ' Βενιζελικών έχάρησαν χιλιάδες γ' Κωνσταντινούπολιν γ' Βιτώλια αλλά Σέρβικα γ' δεν πάγαδον τόν άρεσεν τόν μεγάλην ενοχλήσεις ήτον έκαμεν τόν συχνόν χαρτάκι à la déroute.

αι όπλαι των έδεν τά προφύλαξα όλα τόν παναγιορτήν.

Ενδόσεις εν δεν Γ. Καραβαγγέλη εχάρη γ' δεν κύριε Δ. Δημητράκη